

1981 மே 8]

கவன ஈர்ப்புகள்

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது: தலைவர் அவர்களே, இரகசியமான முறையிலே குழு தன்னுடைய அறிக்கையைக் கொடுத்திருக்கிறது. அது அரசினுடைய பரிசீலனையிலே இருக்கிறது. எனவே, குழுவினுடைய அறிக்கையிலே என்ன, என்ன இருக்கிறது என்பதை எல்லாம் இந்த அரசு வெளியிடத் தயாராயில்லை. குழுவினுடைய அறிக்கையைக் கவனமாகப் பரிசீலனை செய்து அரசு தக்க முடிவுகளை எடுக்கும்.

4. அரசினர் சட்ட முன்வடிவு.

இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் (திருத்த—சிறப்பு விதித்துறைகள்) திருத்தச்சட்டமுன்வடிவு, 1981.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு 1981-ஆம் ஆண்டு இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் (திருத்த—சிறப்பு விதித்துறைகள்) திருத்தச் சட்ட முன்வடிவை பேரவை முன் அறிமுகம் செய்ய அனுமதி கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, அனுமதி வழங்கப்பெற்றது.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: இச்சட்ட முன்வடிவை பேரவைமுன் அறிமுகம் செய்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இச்சட்ட முன்வடிவு அறிமுகம் செய்யப்பெற்றிருக்கிறது.

5. வரவு—செலவுத்திட்டம் 1981-82, வாக்கெடுப்பு—(தொடர்ச்சி)

(அ) கோரிக்கை எண். 9 மாநில ஆட்சித் தலைவர், அமைச்சர்கள், தலைமையிடப் பணியாளர்கள்

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

“மானியக் கோரிக்கை எண். 9—மாநில ஆட்சித் தலைவர், அமைச்சர்கள், தலைமையிடப் பணியாளர்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ.18,45,19,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்”

திரு. என். வரதராஜன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர்கள் துறை ஒவ்வொன்றுக்கும் சட்டப் பேரவை மேலவை உறுப்பினர்களுக்கொருவருக்கொரு ஆலோசனைக் குழுக்களை

அமைக்க வேண்டுவது பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“மானியக் கோரிக்கை எண் 9—மானில் ஆட்சித் தலைவர், அமைச்சர்கள், தலைமையிடப் பணியாளர்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ.18,45,19,000-ல் ரூ.100/- குறைக்க வேண்டும்”

(ஆ) கோரிக்கை எண் 11—மாவட்ட நிர்வாகம்

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“மானியக் கோரிக்கை எண் 11—மாவட்ட நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ.28,35,88,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்”

திரு. கே. எம். தங்கமணி கவுண்டர்: துணைத் தலைவரவர்களே, திண்மவனம் வட்டத்தில் கடன் நிவாரண சட்டத்தின் கீழ் மனுசெய்துள்ள ஏராளமான வழக்குகள் துரித பைசல் செய்வதற்கு வகை செய்வது குறித்து விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“மானியக் கோரிக்கை எண் 11—மாவட்ட நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ.28,35,88,000-ல் ரூ.100 குறைக்க வேண்டும்”

திரு. பி. ஸ்ரீவரமூர்த்தி என்கிற சொரணம்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாவட்ட வளர்ச்சி மற்றும் கூட்டங்களை வருடத்திற்கு ஆறு கூட்டங்களையும் தவறாது நடத்துவது பற்றி விவாதிக்க நா கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

“மானியக் கோரிக்கை எண் 11—மாவட்ட நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ.28,35,88,000-ல் ரூ.100 குறைக்க வேண்டும்”

திரு. தி. கா. நல்லப்பன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, பெருந்துறை வட்டம், தனி மாவட்டமாகப் பிரிக்கப்பட்டு சுமார் இரண்டு ஆண்டுகள் ஆகியும் சுமார் ரூ.6 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டதாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தும் புதிதாக உடன் வட்ட ஆட்சியர் அலுவலகம் கட்டுவது பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“மானியக் கோரிக்கை எண் 11 — மாவட்ட நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ.28,35,88,000 இல் ரூ.100 குறைக்க வேண்டும்”

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: மானியக் கோரிக்கைகளும், வெட்டுத் தீர்மானங்களும் பேரவை முன் விவாதத்திற்கு வைக்கப்படுகின்றன. மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் ஏதாவது கூற விரும்பினால் கூறலாம்;

1981 மே 8]

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாமன்ற உறுப்பினர் களுடைய கருத்துக்குப் பிறகு என்னுடைய விளக்கத்தைக் கர நான் விரும்புகிறேன்.

[முற்பகல் 10-40]

திரு. ரா. கிருஷ்ணன்: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டத்தைப் பற்றி முதலில் கருத்து சொல்ல விரும்புகிறேன். மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டம் இப்போது 4 மாதங்களுக்கு ஒரு முறை நடத்த வேண்டும் என்று இருந்தாலும், பல மாவட்டங்களில் அப்படிப் பட்ட முறை கையாளப்படவில்லை என்பதை நான் உறுதியாகச் சொல்லமுடியும். காரணம் அவர்களுக்குப் பல வேலைகள் இருக்கிறது என்றும் அல்லது சட்டமன்றக் கூட்டம் இருப்பதால் உறுப்பினர்கள் அங்கே செல்ல இயலாத நிலையில் கூட்டம் போடமுடியவில்லை என்றும் காரணம் சொல்லப்படுகிறது. எப்படியிருப்பினும் குறைந்தபட்சம் 3 மாதத்திற்கு ஒரு முறை மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டம் கண்டிப்பாக நடத்தப்பெற வேண்டும் என்று வலியுறுத்தவேண்டும் என்று கூற விரும்புகிறேன்.

மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்தான் அதனுடைய தலைவராக இருக்கிறார். மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றம் ஒரு 'நான்-அஃபிஷியல்' பாடியாக, இருப்பதால், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அதற்குச் செயலாளராக இருப்பதுதான் முறை. அந்த மன்றத்தில் உள்ள உறுப்பினர்களில் ஒருவரே சுயேச்சையான முறையிலே தலைமையேற்கும் முறையை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டத்திலே பேசுகின்ற அல்லது சொல்லப்படுகின்ற கருத்துக்கள் எவ்வளவு அக்கறையோடு கவனிக்கப்படுகிறது என்பது கேள்விக்குறியாக இருக்கிறது. அங்கே எழுப்பப்படும் பல்வேறு பிரச்சனைகள் மீது மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரோ அல்லது அவருடைய பர்சனல் அசிஸ்டென்ட் (டெவலப்மென்ட்) முறையாகக் கவனித்து நடவடிக்கைகள் எடுக்கிறார்களா என்று கேட்டால், நிச்சயமாக இல்லை என்று சொல்லலாம். ஒரு சில நேரங்களில் அங்கே எழுப்பப்பட்ட பிரச்சனைகள் சம்பந்தமாகப் பதில்கள் வருகின்றன. ஆனால் அதனுடைய முக்கியத்துவம் கருதி உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகின்றதா என்றால் அதற்குத் தகுந்த அக்கறை செலுத்தப்படுவது இல்லை என்பதை உறுதியாக நான் சொல்ல முடியும்.

[திரு. ரா. கிருஷ்ணன்]

[1981 மே 8]

உதாரணத்திற்கு நான் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். 1977 ஆம் ஆண்டிலே நெல்லை மாவட்டத்திலே சங்கரன் கோவில் ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் உள்ள நீலிதநல்லூர் என்ற ஊரில் ஒரு மேல் நிலை நீர்த்தேக்கத் தொட்டி திறக்கப்பட்டது. திறப்பு விழா செய்கின்ற நேரத்தில் அதிலே தண்ணீரை ஊற்றி அந்தத் தண்ணீர்த் தொட்டியைத் திறந்து விட்டார்கள். அதற்குப் பிறகு அதிலே தண்ணீர் வரவே இல்லை. 1977-ல் இருந்து தொடர்ச்சியாக 4 ஆண்டுகாலமாக நான் வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டத்திலும் அது பற்றிப் பேசியிருக்கிறேன். ஆனால் எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. கடைசியாக ஒரு 6 மாத காலத்திற்கு முன்பு சந்தர்ப்பவசமாக மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்கள் அந்த ஊருக்குச் செல்ல நேரிட்டது. அங்கேயுள்ள கிராம மக்கள் அவரிடத்தில் இந்த நிலையைச் சுட்டிக்காட்டியபின்னர், அவர் அதிலே சென்று நேரடியான கவனம் செலுத்தி அந்தப் பணியை நிறைவேற்றியுள்ளார். மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டத்தில் பலமுறை பேசப்பட்ட ஒரு பிரச்சனை கவனிக்கப்படவில்லை என்று சொன்னால், அதற்கு என்ன பரிகாரம் என்று எங்களுக்குப் புரியவில்லை. இப்படிப் பல அம்சங்களை நான் சொல்லமுடியும். பல நேரங்களில் பல கோரிக்கைகள் கவனிக்கப்படுகின்றன என்று கடிதம் வரும். அதைத்தொடர்ந்து என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது என்கிற விவரம் வந்து விடாது. சில நேரங்களில் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடமிருந்து அந்தப் பதில் வரும், அல்லது சில நேரங்களில் ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் மூலமாகப் பதில் வரும். மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றத்தில் சொல்லப்படுகின்ற கருத்துக்கள் அவசியமான கருத்துக்களாக இருப்பதால் அவற்றைப் பரிசீலித்து உடனடியாக நடவடிக்கை எடுப்பதுபோல் இருக்கவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். அதற்கான வகையில் அரசாங்கம் உத்தரவிடவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டத்திலே ஏகமனதாகத் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டு அரசுக்கு அனுப்பப்படுகிறது. ஆனால் அது கிடப்பிலே போடப்படுகிறது. குறிப்பாக வாசுதேவ நல்லூரைப் பொறுத்தவரையில் அங்கேயிருக்கும் பிரைமரி ஹெல்த் கட்டிடம் இடிந்து விழுந்து 7-8 ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டன. மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றத்தில் தீர்மானம் நிறைவேற்றி அரசுக்கு அனுப்பப்பட்டுள்ளது. தற்போது தனியார் கட்டிடத்தில் இயங்கி வருகிறது. அதன் காரணமாக நோயாளிகள் அவதிப்பட்டுக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமை மாற்றப்படவேண்டும் என்கிற காரணத்தால்தான் மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றத்தில் ஏகமனதாகத் தீர்மானம் நிறைவேற்றி அரசுக்கு அனுப்பியுள்ளோம். ஆனால் அது சம்பந்தமாக எந்த விதமான நடவடிக்கையும் இங்கே எடுத்ததாகத் தெரியவில்லை. இப்படிப்பட்ட நிலை தவிர்க்கப்படவேண்டும். மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றத் தீர்மானங்களுக்கு உரிய மரியாதை அளிக்கப்படவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1981 மே 8]

[திரு. ரா. கிருஷ்ணன்]

மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டம், பெரிய மாவட்டமாக இருந்தால் இரண்டு வேளையும் நடக்கிறது. ஒரு பகுதி (தெங்கு) காலையிலும், மற்றொரு பகுதி மாாலையிலும் நடப்பது என்று வைத்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். அப்படி கூட்டம் நடைபெறுகிறபோது, அது 11 மணிக்கு ஆரம்பித்தால் 1.30 மணிக்கு முடிக்கவேண்டியிருக்கிறது. இதனால் அந்தக்கூட்டம் ஒரு 2 மணி நேரம் தான் நடக்கிறது. ஆகவே, விவாதிக்க நேரம் கிடைப்பது குறைவாக இருக்கிறது. இது போதாது. 4மாதத்திற்கு ஒருமுறை நடைபெறுகின்ற இந்தக் கூட்டத்தில் ஏற்கனவே பேசித் தீர்க்கப்பட்ட விஷயங்களில் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை ரிவியூ செய்வதற்கோ, இனிமேல் என்ன செய்ய வேண்டும் என்பது பற்றி விவாதிப்பதற்கோ அங்கே நேரம் இல்லை. கிட்டத்தட்ட இரண்டு மணி நேரத்தில் பிரச்சனைகளைப் பற்றிப் பேச முடியாது; பதில் பெறவும் முடியாது. இப்படி நேரம் போதாத காரணத்தால் இந்த மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் குறைந்த பட்சம் இரண்டு நாட்களாவது நடத்த வேண்டியது அவசியம் என்று வலியுறுத்தக் கூற விரும்புகிறேன்.

அதே மாதிரி இன்றைக்கு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் ஒவ்வொரு தாலுகா ஆபீசுக்கும் நேரடியாகச் சென்று, மாதத்திற்கு ஒருமுறை அல்லது 6 மாதத்திற்கு ஒருமுறையாவது ஒரு குறிப்பிட்ட தாலுகா ஆபீசுக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட நாளில் போக வேண்டும். அந்த வட்டாரத்தில் இருக்கிற அதிகாரிகளையும் அங்கே வரவழைக்க வேண்டும். அங்கே வரக்கூடிய மனுக்களைப் பரிசீலனை செய்து, வந்திருக்கிற அதிகாரிகளைக் கலந்து, உடனடியாக உத்தரவு போட வேண்டும். 'ஆன் தி ஸ்பாட் ஆர்டர்' போட வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் சாதாரண ஏழை எளிய மக்களுக்கு நலமாக இருக்கும் என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

எல்லாப்பகுதி மக்களும் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அலுவலகத்திற்குச் செல்ல முடியாது; சென்றாலும் அன்றைக்கு அவரை சந்திக்க முடியுமா என்பது சந்தேகம். ஆகையால் ஒவ்வொரு தாலுகா தலைநகருக்கும் ஒரு குறிப்பிட்ட தேதியை நிர்ணயித்து, அதற்கு முன்பே விளம்பரம் செய்து மனுக்களை வரவழைத்து, அவைகள் மீது நடவடிக்கை எடுத்து, அன்றைக்கு அந்த இடத்திலேயே உத்தரவு போட்டால் சாதாரண ஏழை எளிய மக்களுக்கு அது பயனுள்ளதாக இருக்கும்.

இன்றைக்கு 'லான்ட் அசைன்மென்ட்' பிரச்சனை இருக்கிறது. கட்டுக் குத்தகைச் சட்டம் இருக்கிறது. கடன் நிவாரணச் சட்டம் இருக்கிறது. இவைகளை எல்லாம் அங்கே இருக்கக்கூடிய ரெகுலர் தாசில்தார் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது, அமுல்படுத்த வேண்டியிருக்கிறது. அது மட்டுமல்லாமல் அவருக்கு வேறு பல பிரச்சனைகளும் இருக்கின்றன. மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் வந்தாலும் சரி, சென்னையிலிருந்து பெரிய அதிகாரிகள் போனாலும் சரி, அமைச்சர்கள் போனாலும் சரி, அந்த தாசில்தா

தான் பின்னால் போகக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. அரசு சம்பந்தப் பட்ட கூட்டங்களுக்கு ஏற்பாடு செய்வதும் அவருடைய பொறுப்பாக இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட நேரத்தில், சில நேரங்களில் சட்டம், அமைதிப் பிரச்சனையும் வந்துவிடுகிறது. ஆகையால் அந்த தாசிஸ்தாரால் ஸ்பெஷல் ஆக்ட் என்று சொல்லக்கூடிய கடன் நிவாரணச் சட்டம், கட்டுக் குத்தகைச் சட்டம் போன்றவைகளை சரியாக அமுல்படுத்த முடியவில்லை. சம்பந்தப்பட்ட வழக்குகளை விசாரிக்க முடியவில்லை. அதனால் சாதாரண ஏழை எளிய மக்களுக்கு காலாகாலத்தில் பலனில்லாமல் போய்விடுகிறது. உரிய நேரத்தில் அவர்களால் தீர்ப்பு வழங்க முடியாத நிலை இருக்கிறது. நாம் எவ்வளவு சட்டங்களைப் போட்டாலும் அதனால் சாதாரண மக்களுக்கு உரிய சட்டத்தில் பலன் கிடைக்காமல் போய் விடுகிறது. ஆகவே, இப்படிப்பட்ட சட்டங்களை சரியாக அமுல்படுத்த ரெகுலர் தாசிஸ்தார் இல்லாமல், தனியாக ஸ்பெஷல் ஆபீசர்களை நியமிக்க வேண்டும். இப்படிப்பட்ட பணிகளை தனி அதிகாரிகள் மேற்கொள்ள ஏற்பாடு செய்வது மிக மிக அவசியம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக கவர்னர் பற்றி ஒன்றிரண்டு வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். மாநிலத்திற்கு கவர்னர் தேவையற்றவர். அது தேவையற்ற பதவி என்பது என்னுடைய கருத்து. அவர் மத்திய அரசினுடைய ஏஜென்ட். ஒரு மாநிலத்தின் மக்களுடைய உணர்வுகளுக்கு ஏற்ப செயல்பட முடியாது. மத்திய அரசு என்ன நினைக்கிறதோ அதைத்தான் அவர் செயல்படுத்துவார். மாநில மக்களின் உணர்வுகளுக்கு ஏற்ப அவர் செயல்பட மாட்டார். அதற்கு ஒரு உதாரணம். எம்ர்ஜன்சி தமிழ்நாட்டில் பிரகடனம் செய்யப்படுவதற்கு முன்பு கவர்னர் இங்கிருந்த முதலமைச்சர் அவர்களைப்பற்றிப் பாராட்டிப் பேசினார். கே. கே. என்றால் என்ன என்றெல்லாம் பேசினார். அவ்வளவு நெருக்கமாக இருந்தார். அப்படிப் பேசி 10 நாட்களுக்குள் தவறு செய்தார் என்று முதலமைச்சர் மீது சில குற்றச்சாட்டுக்களைச் சுமத்தி. ஆட்சி டிஸ்பீஸ் செய்யப்படுகிறது. ஆகையால் மத்திய அரசு எதை நினைக்கிறதோ அதைச் செயல்படுத்துவதுதான் கவர்னருடைய வேலையாக இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட ஒரு நபர் ஒரு மாநிலத்தின் தலைவராக இருக்க வேண்டியது அவசியமா என்பதைப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். ஆகவே, மாநிலத்திற்கு கவர்னர் தேவையில்லை என்று இந்த மாநில அரசு மத்திய அரசுக்கு தெளிவுபடுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு, இன்றைக்கு செக்ரெட்டேரியேட், தலைமைச் செயலகத்தைப் பொறுத்தமட்டில் பல்வேறு பணிகள் இருக்கின்றன.

[முற்பகல் 10-50]

இங்கே பணியாற்றக்கூடிய ஊழியர்களைப் பொறுத்த வரையில் செக்ஷன் அஃபீஸர்ஸ், அஸிஸ்டென்ட்ஸ், ஜூனியர் அஸிஸ்டென்ட்ஸ் போன்ற மூன்று கேட்டகரியாகப் பணியாற்றுகின்ற ஊழியர்கள் ஒன்றுபட்டு ஒரு அசோசியேஷன்

1981 மே 8]

[திரு. ரா. கிருஷ்ணன்]

வைத்திருக்கிறார்கள். அந்த அசோசியேஷன் மூலமாக சில கோரிக்கைகளை அதாவது அனாமலீஸ் வைத்து அவற்றை தவிர்க்க வேண்டும் என்று மாநில அரசுக்கு கோரிக்கை விடுத்திருக்கிறார்கள். இதன் காரணமாக இப்போது மாநில அரசு என்ன செய்கின்றது என்றால் செக்ஷன் ஆஃபீஸர்ஸ் அசோசியேஷன் என்று தனியாக ஒன்றை ஏற்படுத்துவதற்காக மாநில அரசு கூட உறுதுணையாக இருக்கின்றதோ என்று சந்தேகப்படக்கூடிய அளவுக்கு நடைமுறைகள் இருந்து வருகின்றன. சமீபத்திலே ஒரு தேர்தலுக்கு ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டன. ஒரு அசோசியேஷனுக்குத் தேர்தல் நடக்கின்றது என்று வைத்துக் கொண்டால் அது அசோசியேஷன் மூலமாகத்தான் நடக்கவேண்டும். ஆனால் இந்த தலைமைச் செயலகத்திலே இருக்கக்கூடிய செக்ஷன் ஆஃபீஸர்ஸ்குரிய அசோசியேஷன் தேர்தல் எப்படி நடந்தது என்றால் அந்தந்த துறைகளைச் சேர்ந்த டெபுட்டி செக்ரட்டரிஸ் அறையிலே பாலட் பாக்கை வைத்து அந்த செக்ஷன் ஆஃபீஸர்களை கட்டாயப்படுத்தி ஓட்டுப்போடவேண்டும் என்று நிர்ப்பந்தித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் ஏற்கெனவே இருந்த அசோசியேஷன் இப்படிப் பிரித்தானாகின்ற சூழ்ச்சியினைச் செய்யவேண்டாம் என்று கோரிக்கை விடுத்திருக்கிறார்கள். அப்படி இருந்தும் அந்தத் தேர்தல் நடைபெற்றது. அந்த தேர்தலைப் பொறுத்த வரையிலே பல செக்ஷன் ஆஃபீஸர்ஸ் பங்கெடுத்துக்கொள்ளவில்லை. அதிலே பங்கெடுத்துக்கொண்டவர்கள் 47 சதவிகிதம் என்றால் 53 சதவிகிதத்தினர் பங்கெடுத்துக்கொள்ளவில்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே ஏற்கெனவே இருந்த அந்த அசோசியேஷன் அதாவது செக்ஷன் ஆஃபீஸர்ஸ் முதல் சாதாரண கிளார்க்குகள் வரை, அசிஸ்டன்ட், ஜூனியர் அசிஸ்டன்ட் வரை இருந்த அந்த அசோசியேஷனே தொடர்ச்சியாக செயல்படுவதற்கு இந்த அரசு உறுதுணையாக இருக்கவேண்டும். அதைப் பிரிக்கின்ற முறையினைக் கையாளவேண்டாம் என்று நான் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அடுத்து இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய அலுவலக நடைமுறைகளைப் பொறுத்தவரையிலே அதிகாரிகளுக்கு ஒரு ஃபைல் வருகின்றது என்றால் அதிலே ஏதாவது திருத்தம் செய்யவேண்டும் என்றால் உடனடியாக அந்தத் திருத்தத்தைச் செய்யாமல் ஸ்பீக் என்று பென்சிலால் மொட்டையாக எழுதி விடுகிறார்கள். அதாவது அவர்களுக்கு கீழே பணியாற்றக்கூடியவர்கள் அந்த அதிகாரியிடம் நேரடியாக வந்து பேச வேண்டும் என்ற பொருள்படுகின்ற வகையிலேதான் அவ்வாறு எழுதிவைத்து விடுகிறார்கள். மேலும் ஃபைல் தன்னிடம் தாமதப்பட்டதாக இருக்கக் கூடாது என்பதற்காகவும் அது செக்ஷனிலேயே இருக்கட்டும் என்பதற்காகவும்தான் அவ்வாறு எழுதுகிறார்கள். ஏனென்றால் கீழே உள்ள அலுவலர்கள் அதிகாரியிடம் வந்து பேசவேண்டும் என்றால் அந்த மேலதிகாரிகளுக்கு நேரமே கிடைப்பதில்லை. அப்படியே அந்த ஃபைலைப் பொறுத்த வரையிலே எடுக்கவேண்டிய முடிவு எடுக்கப்படாமலே காலதாமதம் ஆகிவிடுகின்றது. இப்படிப்பட்ட காலதாமதங்களை உடனடியாகத் தவிர்க்க வேண்டியது அவசியம்.

நேற்றையதினம்கூட மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் பேசுகின்றபோது ரெட்டேப் பிசம் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அது தொடர்ச்சியாக இருந்து வருகின்றது. தற்போது இருக்கின்ற கோப்புக்களைப் பொறுத்தவரையிலே அவற்றைச் சரியாகப் பதிவு செய்வது போன்ற நடவடிக்கைகளை துரிதப்படுத்துவதற்கு நவீன காலத்திலே சில மாற்றங்களைச் செய்ய வேண்டியது அவசியம்.

ரெவின்யூ டிப்பார்ட்மெண்டிலே உள்ள அடங்கல்களைப் பொறுத்தவரையிலே 23 அடங்கல்கள் இருக்கின்றன. அவற்றிலே எந்த அடங்கல் எது சம்பந்தமானது என்பது யாருக்கும் தெரியாது. ஏற்கெனவே பல ஆண்டுகளாகப் பணியாற்றிய கணக்கர்களுக்குத்தான் அது புரியும். இப்போது திடீரென்று ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ள ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர்களால் அவற்றைப் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. கேரள மாநிலத்திலே அடங்கல்களின் எண்ணிக்கையைக் குறைத்து அதைச் சுருக்கி அதன்மூலமாக மிகத் திறமையாக அவற்றைக் கையாண்டு வருகின்ற ஒரு நிலையை ஏற்படுத்தி செயல்பட்டுவருவதாக நான் கேள்விப்படுகிறேன். ஆகவே அதுபோன்று நாமும் இங்கே ஏராளமாக இருக்கின்ற அடங்கல்களின் எண்ணிக்கையைக் குறைத்து அவற்றைச் சுருக்குவதற்கு ஒரு நடவடிக்கை எடுத்தால் பணிகள் துரிதமாக நடப்பது சாத்தியமாகும். அடுத்து இன்றைக்கு சில டெக்னிகல் ஆஃபிஸர்கள் என்ற வகையிலே சீப் இன்ஜினியர்கள் போன்றவர்களிடத்திலே இருந்து சில ப்ராஜக்ட்ஸ் பற்றிய ரிப்போர்ட்டுகள் வருகின்றது. அது வருகின்றபோது அதன் மூலமாக அதாவது கரன்ட் ஃபைலிலே இருந்து நோட் ஃபைல் எழுதப்படுகின்றது.

நோட் ஃபைல் எழுதக்கூடிய நோத்திலே அதிகமான மாற்றங்களைச் செய்வதற்கு முடியாது. அதுவும் டெக்னிகல் பியூப்பிள் எழுதக்கூடிய நோட் ஃபைல்களில் கொஸ்டின் பண்ணவே இவர்களுக்கு வழி கிடையாது. அப்படி இருந்தபோதிலும் அந்த ஃபைல் அகிஸ்டெண்ட் வரைக்கும் போய் நோட் பைல் மறுபடியும் அவர்களால் எழுதப்பட்டு—எந்தவித மாற்றமும் இல்லாமலேயே அந்த நோட் ஃபைல் வரக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது; இதனால் அதிகாரிகளுக்கு அந்த ஃபைல் போய் சேரக்கூடிய நேரத்திலே காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே, சீப் என்ஜினியரிடத்திலிருந்து வரக்கூடிய ஃபைல்களை நேரிடையாக அதிகாரிகளுக்கு அனுப்பி பைனான்சியல் கமிட்டிமெண்ட்ஸ்களில் ஏதாவது மாற்றம் தேவையிருந்தால் அந்த திருத்தங்களை செய்து உடனடியாக அவைகளை முடிவு எடுப்பதற்கு வழி வகை செய்ய வேண்டும்.

அடுத்து, தலைமைச் செயலகத்திலே இருக்கக் கூடிய செயலாளர்களுக்கு செக்ரட்டரீஸ் போன்றவர்களுக்கு தன்னிச்சையாக பைனான்ஸ் மேட்டரில் உத்தரவு கொடுக்கக் கூடிய வரம்பு 5,000 என்றுதான் உள்ளது. அது மிகவும் குறைவான அதிகாரம். அதை அதிகப்படுத்த வேண்டும். ஒரு சீப் என்ஜினியர், டைரக்டர் போன்றவர்களுக்கே 50,000 லட்சம் என்று அதிகார வரம்பு இருக்கும்போது, 5,000-க்கு மேல்

1981 மே 8]

[திரு. ரா. கிருஷ்ணன்]

பைப் போயிற்று என்பதற்காக அமைச்சர்களுக்கு சர்க்குலேஷனில் பைப் அனுப்ப வேண்டியிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட ஒரு ரெட் டேபிசம் ஒழிய வேண்டும் என்று அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். ஆகவே, ரெட் டேபிசங்களை தவிர்ப்பது மிக முக்கியமான—அவசியமான ஒன்று என்ற வகையில் இன்றைக்கு இருக்கக் கூடிய முறைகளில் சில மாற்றங்களை ஏற்படுத்த வேண்டியது அவசியம் என்று குறிப்பிட்டு முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

டாக்டர் கே. சமரசம் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, வணக்கத்திற்குரிய புரட்சித் தலைவர் மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் தொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய மானியக் கோரிக்கை எண்கள் 9, 11 ஆகிய “மாவட்ட நிர்வாகம், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள், அமைச்சர்கள், தலைமையிடப் பணியாளர்கள்” பற்றிய கோரிக்கைகவின்கீழ் அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக என்னுடைய உணர்வுகளை உங்கள் மூலமாக இந்த மன்றத்திலே வைக்க முன்வருகிறேன்.

பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றையதினம் இந்த அரசு ஏற்பட்ட பிறகு, ஏற்பட்டிருக்கக் கூடிய மாவட்டத் தொழில் மையம், மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றம், மாநில தொழில் ஆராய்ச்சி நிறுவனம், வெளிநாடுகளில் தொழில்-பணிபுரிய செல்வோர்க்கு தனிப் பயிற்சிக் கூடம், மாவட்ட பிற்பட்டோர் நல அலுவலகம், மாவட்ட அரிசன நல அலுவலகம் போன்ற இப்படிப்பட்ட பல நிறுவனங்கள் எல்லாம் அமைக்கப்பட்டு, மக்களுக்கு எந்த அளவிற்கு நேரிடையாக தேவையானவற்றை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்பதிலே இந்த அரசுக்கு எந்த அளவிற்கு விருப்பம் இருக்கிறது என்பதை எடுத்துக் காட்டும் வகையிலே அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் தலைமை.)

தன்னிறைவுத் திட்டம் இந்திய துணைக் கண்டத்திலேயே தமிழ் நாட்டிற்கென்று இருக்கிற ஒரு பெரிய வரப்பிரசாதமாகும். இந்த ஆட்சியிலேதான் இந்தியத் துணைக்கண்டத்திலேயே தமிழ்நாட்டில் சட்டம்-ஒழுங்கு சர்வ ஜாக்கிரதையாக காப்பாற்றப்படுகிறது என்பதையும் யாரும் மறந்துவட முடியாது. அது மட்டும் அல்லாமல் ஆட்சிக் கட்டிலில் இதுவரை ஏறியவர்கள், முதலமைச்சராக இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், அவர் அதற்குப் பிறகு தனக்கே அரசை பயன்படுத்திக் கொண்டு தன்னுடைய பிறந்த நாள் விழாவினைக் கொண்டாடிக் கொண்டு அரசு செலவிலே செய்யக் கூடிய தொகை, அரசு வழங்கக் கூடிய உதவி, அரசு கொடுக்கக் கூடிய சலுகைகள், இவைகள் எல்லாவற்றையும் தங்களுடைய பிறந்த நாள் விழாவினைக் கொண்டாடுவதற்கே பயன்படுத்தி காட்சி அளித்துக் கொண்டிருப்பார்கள், ஆனால் அந்த நிலையை மாற்றி, உழைப்பவர்களுக்கு பெருமை தேடித் தரும் வகையில், இந்த நாட்டை உருவாக்கியவர்களுக்கு, அரசியல் விற்றபன்னர்களுக்கு, தமிழ் அறிந்த மேதைகளுக்கு, தமிழகத்திலே உருவான பல்வேறு தலைவர்களுக்கு அவர்களுடைய கட்சி, ஜாதி,

[டாக்டர் கே. சமரசம்]

[1981 மே 8]

மதம் இவைகளையெல்லாம் பாராமல், பெரியார், அண்ணா, காந்தி, ஜீவா, முத்துராமலிங்கம், டாக்டர் அம்பேத்கார், இராஜாஜி, காமராஜ் ஆகிய சம்பந்தப்பட்ட எல்லோருக்கும் பிறந்த நாள் விழாவினை அரசு சார்பாகக் கொண்டாடி, அதன் காரணமாக இந்த அரசு மிக மிகப் பெருமைக்குரியதாக, நற்பண்புகளுடன் நடக்கக் கூடிய ஆட்சி என்பதும், ஒரு கட்சி ஆட்சி நடத்தாமல், ஒரு மக்கள் ஆட்சி நடக்கிறது என்பதற்கு இவைகளெல்லாம் ஒரு எடுத்துக்காட்டாக ஆகும் என்பதையும் கூறிக் கொள்கிறேன்.

[முற்பகல் 11-00]

அது மட்டுமல்லாமல், ஏற்கனவே ஒரு திட்டத்தை இந்த அரசு கொண்டு வந்து, எதிர்க் கட்சிகள் ஒத்துக்கொள்ளாத காரணத்தினால், நாம் விட்டு விட்டிருக்கிறோம். அப்படிப்பட்ட திட்டத்தை மீண்டும் கொண்டு வரவேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்தில் வற்புறுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். பொருளாதார அடிப்படையிலே உதவி, சலுகை, திட்டம், கடன் இருக்க வேண்டும். அப்படி இருந்தால்தான், இந்த நாட்டிலே நாம் என்ன எதிர்பார்க்கிறோமோ அதிலே நாம் வெற்றி பெறமுடியும். 'ஜாதி இரண்டொழிய வேறில்லை', 'இட்டார் பெரியோர், இடாதார் இழிகுவத்தோர்' என்ற கருத்தை வகுக்கமுடியும். புதிய ஐயர், புதிய நாயுடு, புதிய முதலியார், புதிய செட்டியார் என்பதை உருவாக்காமல் தடுக்க வழிசெய்ய முடியும். அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையை மீண்டும் உருவாக்குவதற்கு, பொருளாதார அடிப்படையிலே சலுகைகள் இருக்கவேண்டும். இதனை இந்த அரசு உணர்ந்து, இந்தத் திட்டத்தைக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அது மட்டுமல்லாமல், சாதி மாநாடுகளில் அமைச்சர்கள், பொதுநல வாதிகள், சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் கலந்துகொள்ளக் கூடாது என்று திட்டவட்டமாக சர்க்கார் முடிவெடுத்து, அதற்கான வழிவகை காணவேண்டும்.

மாவட்ட நிர்வாகம் என்று சொல்லுகின்றபோது, மேல் மட்டத்தில் உயர் மட்டத்திலே அதிகாரிகளை நியமிக்காமல், அடிப்படை ஊழியர்களை அதிகமாக, தேவையான அளவுக்கு நியமிக்க வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். காரணம், உயர்மட்டத்திலே அதிகாரிகளைப் போடுகிறோம் என்று சொன்னால், அவர்கள் அடிக்கடி ஓர் போவதற்கும், மீட்டிங் போடுவதற்கும், இன்ஸ்பெக்ஷன் செய்வதற்கும் அவர்கள் நேரம் சரியாகப் போய் விடுகிறது. அது மட்டுமல்லாமல், அவர்களுடைய உதவியாளர், அதற்கு வேண்டிய கடைநிலை ஊழியர் ஆகியோர் எல்லோரும் சேர்ந்து டி. ஏ., டி. ஏ., வாங்குகிறார்கள்; அதோடு அவர்களை வேறேற்பதற்காக அங்குள்ள அதிகாரிகள் எல்லாம், அவர்கள் வேலையைவிட்டு வருகின்ற நிலைமைகள் எல்லாம் இருக்கின்றது.

1981 மே 8]

[டாக்டர். கே. சமரசம்]

அதோடு, மேல் நிலையிலுள்ள அதிகாரிகளுக்கு அதிகச் சம்பளம் கொடுக்கவேண்டும். இந்த நிலைகள் எல்லாம் இருப்பதால், அடிப்படை ஊழியர்களை அதிகமாக நியமிக்க வேண்டும் என்ற தத்துவத்தை இந்த அரசு மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மேலும், இந்த அரசு ஏற்பட்ட பிறகு 100 வட்டத்தை 150 வட்டங்களாக உயர்த்தியிருக்கிறது. அதைப்போல், பல்வேறு மாவட்டங்களை நிர்வாக வசதிக்காக பிரிக்கின்ற வழிவகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. 900 பிரிக்காக்கள் இருந்ததை, 1,070 பிரிக்காக்களாக உயர்த்தியிருக்கிறது. இன்னும் சொல்லப் போனால், மேலும் நிர்வாகத்தை சீர்திருத்துகின்ற வகையில் 376 ஒன்றியங்களைக்கூட, 376 வட்டங்களாக, தாலுகா சென்டர்களாக மாற்ற வேண்டுமென்று இந்த அரசு கருதிக் கொண்டிருப்பதாக அறிகிறேன். தாலுகா, ஒன்றியம் ஆகிய இரண்டையும் ஒன்றாக்கி, மக்களுக்கு நேரடியாக சேவை செய்வதற்கு வழிவகைகள் செய்வதற்கான ஒரு திட்டத்தைக் கூட கொள்கை அளவிலே அரசு ஏற்றுக் கொண்டிருப்பதாக அறிகிறேன். அதை அமுல் படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் முன்வரவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, இந்தத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்கு படித்த பட்டதாரிகளுக்கு பார்ட்-டைம் வேலை செய்ய அவர்களுக்கு வாய்ப்பளிக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு 150 ரூபாய் சம்பளம் என்று சொல்லி பார்ட்-டைம் ஒர்க்கர்ஸைப் போட்டால், கொஞ்ச காலம் அவர்கள் வேலை செய்தபிறகு, அவர்கள் முழு நேர ஊழியர்களாக தகுதி பெறுவதற்கு, அவர்களே வேண்டிய சர்வீசை செய்வதற்கு ஒரு வழிவகை காண முடியும். பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் தேவையில்லை என்ற நிலை வரலாம். தற்போது உத்தியோகத்தில் இருந்துகொண்டு, படித்த பட்டதாரிகள் பயிற்சி பெறுவதற்கு, அவர்களுக்கு பார்ட்-டைம் தேவையாக இருந்து, அவர்கள் பாஸ் செய்தால், நிரந்தரமாக்கப்படுவார்கள் என்று சொன்னால், அவர்கள் நல்லமுறையிலே வேலை செய்வார்கள்; பயிற்சி பெறுவார்கள். அப்படியப்பட்ட நிலையில் அவர்களுக்கும் வேலைவாய்ப்பு அளிக்க முடியும். அவர்களுக்கு 150 ரூபாய் சம்பளம் கொடுத்து, பலனிதமான காரியங்களைச் சாதித்துக் கொள்ள முடியும். இதை இந்த அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இந்த ஆட்சி ஏற்பட்ட பிறகு, நாம் சுதந்திரம் அடைந்து 25 ஆண்டுகளுக்கு மேலானபிறகு, ஏற்கனவே இருந்த ஒரு ஆட்சி பல பார்வேர்ட் கம்யூனிடிகளை பேக்வேர்ட் கம்யூனிடிகளாக ஆக்கினார்கள். பார்வேர்ட் கம்யூனிடிகளிலே இருக்கக் கூடியவர்களை, பேக்வேர்ட் கம்யூனிடிகளோடு இணைத்தார்கள். ஒரு அரசாங்கம் சுதந்திரம் அடைந்ததற்குப் பின்னால் வளர்ந்திருக்கிறது என்று சொன்னால், உயர்ந்திருக்கிறது என்று சொன்னால், சிறந்திருக்கிறது என்று சொன்னால், பேக்வேர்ட் கம்யூனியிலே உள்ளவர்கள் பார்வேர்ட் நிலைக்கு வந்திருக்க வேண்டும். ஆனால், சுதந்திரம் அடைந்து 25 ஆண்டுகளுக்கு மேலான பிறகு, பார்வேர்ட் பேக்வேர்ட் ஆகிறது என்று

சொன்னால், பொருளாதார வளர்ச்சியில் வறட்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதற்கு இது ஒரு பெரிய முன் உதாரணம். ஆகவே, இப்படிப்பட்ட நிலையில் பார்வேர்ட், பேக்வேர்ட் ஆன காரணத்தினால், உண்மையிலேயே பேக்வேர்டாக இருக்கக் கூடியவர்கள், பிற்படுத்தப்பட்டவர்கள் அந்த சலுகையை அனுபவிக்க முடியாமல் இருக்கிறார்கள். அதாவது உண்மையிலேயே ஏழை எளியவர்களாக உள்ள பின்தங்கியவர்கள் இதனால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். எனவே, இதை இந்த அரசாங்கம் மீண்டும் பரிசீலனை செய்யவேண்டும். அதைப் பொருளாதார அடிப்படையிலே கொண்டு வந்தால், எல்லாம் சரியாகப் போய்விடும். இந்த அரசு அதற்கு முயற்சி செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

காண்டக்ட் ரீடிங்கேட் என்றிருக்கிறது. அது தேவையற்றது. எப்போதோ, வெள்ளைக்காரன், ஆங்கிலேயன் காலத்தில் தமிழனா, இந்துவா அல்லது வேறு இனத்தைச் சார்ந்தவனா, யார் யார் இந்து என்பன போன்றவற்றை தீர்ந்துகொள்வதற்காக அப்போது வழங்கப்பட்டது. அதை இப்போது கேட் தில் அர்த்தமில்லை. அதற்காகப் பலர் இடைத்தரகர்களிடம் திரிகிறார்கள். அப்படி காண்டக்ட் ரீடிங்கேட் பாங்குவதிலே பல தொல்லைகள் ஏற்படுகின்றன. எனவே, அது தேவையற்றது. அதேபோல், கம்யூனிடி சர்ட்டிபிகேட் கொடுக்கின்ற புத்தகத்திலேயே இருக்கிறது. தவிர, அப்படி கேட்கக் கூடாது. அதனால், சாதியை ஒழிக்க முடியாது. எனவே, அது அவசியம் தானா என்பதை இந்த அரசு பரிசீலனை செய்யவேண்டும். மேலும், இந்த மார்க்குகள் அடிப்படையிலே கல்லூரிகளிலே சேருகின்ற நிலை இருக்கிறது. நகரத்திலே படிக்கின்ற மாணவன், 500-க்கு 450, 480 என்று முதல் மார்க்கு வாங்குகிறான்.

நகரத்திலே வசிக்கக்கூடியவர்கள் 500-க்கு 350 மார்க்கை கடைசி மார்க்காக வாங்குகிறார்கள். ஆனால் தரம்புரி போன்ற மாவட்டத்திலே, கிராமப்புற பகுதிகளிலே இருக்கிறவர்கள் 500-க்கு 320 மார்க்கை முதல் மார்க்காக வாங்குகிறார்கள். அவர்கள் 500-க்கு 210 மார்க்கை கடைசி மார்க்காக வாங்குகிறார்கள். எந்த ஜென்மத்திலேயும் உருப்படியாகாமல் போவதற்கு இது உதவியாக இருக்கிறது. ஆகவே மாவட்ட அளவிலே யார் யார் எந்த அளவிற்கு வாங்கியிருக்கிறார்கள் என்பதை பார்த்து அதைக் கொண்டு வந்தால் தான், மாவட்ட அளவிலே முன்னுரிதை கொடுத்தால் தான் அது நல்லமுறையில் இருக்கமுடியும் என்பமை இந்த நேரத்தில் கூறிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, போலீசுக்கு சலுகை விலையில் உணவுப் பொருள்கள் வழங்குகிறார்கள். அதை நான் வரவேற்கிறேன். அந்தப்போல் அரசு கடைநிலை ஊழியர்கள், குறைந்த வருமானம் உள்ளவர்கள், துணை வருவாய் இல்லாதவர்கள் அவர்களுக்கு சம்பளத்திற்கு மேல் ஒரு கிம்பளம் பெற முடியாதவர்களுக்கு பியூன், டிரைவர், வாட்ச்மேன், ரெசுசார்டு கிளார்க் போன்ற கீழ்த்தட்டிலே இருக்கின்றவர்களுக்கும் இந்த சலுகை முறையில் வழங்குவதற்கு அரசாங்கம் முன் வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்

1981 மே 8]

[டாக்டர் கே. சமரசம்]

கொள்கிறேன். கீழ்த்தட்டிலே இருக்கிற இந்த ஊழியர்களுக்கு இந்த சலுகையை தருவது மிக மிக நியாயமாகவும், தேவையானதாகவும் இருக்கும் என்பதை எண்ணி அரசாங்கம் இதை பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேநேரத்தில் இங்கே எழுச்சி நாள் கொண்டாடுவதற்கு நாங்கள் தயாராக இருக்கிறோம் என்று காங்கிரஸ் கட்சியும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும்—இரும்பு ஆலைக்கு எதிர்கட்சிகள் கொண்டாட தயார் என்று ஒப்புதல் கெடுத்தார்கள். நான் எதிர்கட்சிகளைப் பார்த்துக் கேட்டுக்கொள்வதெல்லாம் இந்திய துணைக்கண்டத்திலே ஒரு மாநில சர்க்கார் நல்ல முறையிலே இருக்க வேண்டுமானால், இந்திய ஒருமைப்பாடு நிலைக்க வேண்டுமானால்—வட நாட்டிலே வெள்ளத்தால் 600 கோடி ரூபாய் நஷ்டம் என்று சொல்கிறார்கள்; தென்னாட்டிலே வருமையால் 540 கோடிக்கு மேல் ஒரு ஆண்டுக்கு நஷ்டம் வருகிறது என்று ஒரு கணக்கு சொல்லப்படுகிறது. இப்படிப்பட்ட நிலையில் இந்திய ஒருமைப்பாடு தேவையென்று சொல்லக்கூடியவர்கள் கங்கை—காவிரியை இணைக்க முன் வர வேண்டும். இதற்கு நாம் அனைவரும் போராட வேண்டும். சேலம் இரும்பாலையைக் கொண்டு வருவதற்கு நாம் எழுச்சி நாள் கொண்டாட வேண்டும். இதனைக்கல் திட்டம், நதிநீர் பிரச்சினை, மத்திய சர்க்கார், மாநில அரசை கலைக்கும் அதிகாரம்; கங்கை—காவிரி இணைப்பு; இப்படிப்பட்டதல்லாமல் ஏற்கனவே மாநிலத்திற்கு வழங்கப்பட்டிருக்கும் அதிகாரத்தை குறைப்பதற்கான எண்ணங்களைப் பேக்குவதற்கான அளவில் இங்கே தமிழகத்தில் இருக்கக்கூடிய எல்லா அரசியல் கட்சிகளும் எழுச்சி நாள் கொண்டாடுவதற்கு முன் வரவேண்டும். அதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டும்; அப்போதுதான் நாம் எப்படி இப்படிப்பட்ட ஜனநாயக மரபை காப்பாற்றுகிறோம்; இந்தியாவிலே தமிழகம் தான் ஜனநாயகத்தின் தொட்டில் என்பதை நிலை நிறுத்துவதற்கு, யார் ஆட்சிக் கட்டில் இருந்தாலும், யார் போய், யார் வந்தாலும் கூட நமக்கு அந்த சங்கடமும் ஏற்படும் என்பதை எதிர்க்கட்சிகள் நன்றாக உணர்ந்து கொள்ளவேண்டும். அப்படிப்பட்ட நிலையில் நீங்கள் செய்வீர்களென்றால் இந்த நாடு மேலும் உங்களை நம்பி பின் வரக்கூடிய நிலையில் இருக்கும். எதிர்க்கட்சிகள் கூட சிதையாமல் மேலும் வளர்வதற்கு ஒரு வாய்ப்பை உருவாக்கிக் கொள்வதற்கு இது பயனுள்ளதாக அமையும்.

அது மட்டுமல்லாமல் மத்திய அரசிலே ஒரு அமைச்சர் கூட சொல்லியிருக்கிறார், சில மாநிலங்களில் மாநில கட்சிகள் ஆட்சி செய்வதால் தொழில்கள் வளர்ச்சி வாய்ப்பில்லாமல் போய் விட்டன என்று ஒருவர் சொன்னதாக கருத்து இருக்கிறது. அது தான் காரணம் என்று சொன்னால் அந்த காரணத்தை மாற்றக் கூடிய வகையில் இருக்கிற, தேசிய ஒருமைப்பாட்டை வளர்க்கக் கூடியவர்கள், விரும்பக்கூடியவர்கள் அதற்கு நல்லதொரு பதில் சொல்லத்தக்க வகையில் அமைய வேண்டும்.

[டாக்டர் கே. சமரசம்]

[1981 மே 8]

இங்கே ஒருமுறை பேசுகின்றபோது சேஷசாயி மில்லிலே இருக்கக்கூடிய சேர்மென் நியூஸ் பிரிண்ட் இண்டஸ்ட்ரியல் சேர்மென்னாக அமர்த்தப்பட்டதைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அப்படிச் சொன்னார்கள் என்று சொன்னால், சரித்திரம் காணாத புதுமையாக சர்க்கரை ஆலைக்கு தலைவராக பாண்டிச்சேரி முதலமைச்சர் ஒருவர் நியமனம் செய்யப்பட்டுள்ளார். தனக்குத் தானே சிலை எடுத்து திறந்து வைத்துக்கொண்டு இடி அமீனைப் போல அந்த அடிப்படையிலே, அதை தமிழகத்தினுடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர், பாண்டிச்சேரி ஆளும் கட்சித் தலைவர் ஏற்கிறாரா என்பதைப் பற்றி நான் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். ஏனென்றால் இன்றையதினம் அவர் இங்கே இல்லையென்றாலும் இதற்கு பதில் நாளை வரும். அப்படிப்பட்ட நிலையில் அதைப் பற்றி அவருடைய கருத்து என்ன? அதை விட ஊழல் குற்றம் வேறு எதுவும் இருக்க முடியுமா? அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் இந்த அரசைப் பொறுத்தவரையில் தகுதியானவர்களை நியமிப்பதற்கு இருக்கிறதே தவிர முதலமைச்சரே தனி ஒரு கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலைக்கு தலைவராகக் கூடிய அளவு அங்கே இருக்கிற அவர்கள் அரசாங்கம்; அவர்கள் இங்கே வந்து “ஊருக்கு உபதேசமடி பெண்ணே, உனக்கு இல்லையடி கண்ணே” என்ற தத்துவத்தின் அடிப்படையில் வார்த்தைகளை பேசுகிறார்கள்.

இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் உமாநாத் அவர்கள் பேசுகின்ற போது கூட ஒன்றைச் சொன்னார்கள். நாங்கள் யாருடைய டைரக்ட்ஷனிலோ இருப்பதாகச் சொன்னார்கள்.

[முற்பகல் 11-10]

நாங்கள் யாருடைய டைரக்ட்ஷனிலும் இல்லை. எங்கள் வழியில் நாங்கள் செல்கிறோம், அஸ்ஸாமிலே கூட காங்கிரஸ் அரசு பிழைப்பதற்கு கம்யூனிஸ்ட் உதவியிருக்கிறது. நாங்கள் எதிர்க்கவிலலை. காரணம் அந்த மாநிலத்தில் அவர்கள் நிலைமை அப்படி இருக்கலாம். இந்த மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையில் தமிழகத்து மக்கள் உரிமைகள் பாதிக்கப்படாமல், தன்மானம் பாதிக்கப்படாமல் எந்த எந்த வகையிலே எல்லாம் முடியுமோ அதைத்தான் இந்த அரசு செய்து கொண்டிருக்கிறது. இங்கே பேசியபோது திரு. சித்தன் அவர்கள்கூட சொன்னார்கள். வறட்சிக்குப் பணம் தேவை, கல்விப் பணம் தேவை, மின்சாரத் திற்குப் பணம் தேவை, ஆனால் விசாரணைக் கமிஷன் கூடாதா என்று கேட்டார்கள். அது வேறு விஷயம். மத்திய அரசுக்கு என்று அதிகாரங்கள் வகுக்கப்பட்டுள்ளன, மாநில அரசுக்கு என்று அதிகாரங்கள் வகுக்கப்பட்டுள்ளன. தன் மகளைத் தானே திருமணம் செய்து கொள்கின்ற பைத்தியக்காரத்தனம் இருப்பது நல்லதல்ல.

திரு. கு. ரமணி : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, டாக்டர் சமரசம் அவர்கள் பேசுகின்றபோது அஸ்ஸாமிலே காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய அரசாங்கம் பாதுகாக்கப்படுவதற்கு கம்யூனிஸ்டுகள் காரணமாக இருந்தார்கள் என்ற பொருள்பகுதிப்பிட்டார்கள். அது உண்மையல்ல. அஸ்ஸாமிலே மார்க்சிஸ்ட

1981 மே 8]

[திரு. கு. ரமணி]

கம்யூனிஸ்ட் கட்சி பயங்கரமான வகுப்புவாதத்திற்கும் இடம் அளிக்காமல் காங்கிரஸ் கட்சிக்கும் இடம் அளிக்காமல் தன்னுடைய நிலையைக் காப்பாற்றிக்கொண்டது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

டாக்டர் கே. சமரசம் : அது பொதுவான விஷயம். எந்த எந்த வகையில் என்ற விவரங்கள் வேண்டுமென்றால் நான் தனியாகக் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறேன். இந்த அரசு மதுவிலக்குக் கொள்கையைக் கொண்டு வந்தது. இங்கே எதிர்க்கட்சிகள், குறிப்பாக பிரதான எதிர்க்கட்சியாக இருக்கின்றவர்கள் குறைபாடுச் சொன்னார்கள். மதுவிலக்கு என்பது 13 வயதுள்ள பருவப் பெண்ணாக இருந்தான். அந்த பெண்ணை 13 வயது முதல் 22 வயது வரை காங்கிரஸ்காரர்கள் கன்னி மாடத்தில் வைத்திருந்தார்கள். ஆனால் அந்தப் பெண்ணை 5, 6 ஆண்டுக் காலம் சிவப்பு விளக்குப் பகுதியில் கொண்டு வைத்தார் கலலூர். பிறகு மீண்டும் அவளை கன்னிமாடத்தில் வைத்துவிட்டு குலப் பெருமை, பெண்ணின் பெருமை பேசுகிறார். ஆனால் புரட்சித் தலைவர் அவர்களோ கன்னிமாடத்திற்கும் அனுப்பாமல் சிவப்பு விளக்குப் பகுதிக்கும் அனுப்பாமல் அந்தப் பெண் யாரை விரும்புகிறாளோ, யார் அந்தப் பெண்ணை விரும்புகிறானோ அவர்கள் இருவரும் இணைந்து சுகம் பெறலாம் என்ற முறையிலே ஒரு பொதுத் திட்டத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட முடிவை அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் மதுவிலக்குக் கொள்கையில் எடுத்து இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். தொழிலாளர்கள் பிரச்சினைகள் பற்றிச் சொன்னார்கள். தொழிலாளர்கள் பிரச்சினைகளில் கம்யூனிஸ்டுகளுக்கு போதுமான அளவுக்கு திருப்தியில்லை என்று சொன்னார்கள். ஓரளவுக்கு அவர்களுக்கு இல்லாமல் இருக்கலாம். ஒரு தொழிற் சங்கப் பிரச்சினை என்று சொன்னால் பிரதிநிதிகள் எல்லாம் உட்கார்ந்து பிரச்சினையைத் தீர்க்க முயல்கிறபோது கம்யூனிஸ்டுகள் அவர்களுடைய கொள்கையை விடுவதில்லை, காங்கிரஸ்காரர்கள் அவர்கள் கொள்கையை விடுவதில்லை. முதலாளிகள் அவர்களுடைய கொள்கையை விடுவதில்லை, வங்கியைச் சேர்ந்தவர்கள் தங்களுடைய பைனான்ஸ் கொள்கையை கைவிடுவதில்லை. ஆனால் ஆளுங்கட்சி எப்படியாவது சுமுகமாக எல்லாம் நடக்கவேண்டுமென்ற முறையில் தொழிலாளர்கள் வாழவேண்டும், முதலாளிகள் தொழிலை நடத்தவேண்டும், தொழிற்சங்கங்கள் வாழவேண்டும் என்ற நிலையில் இருக்கிறது. ஆகவேதான் ஒவ்வொருவரும் நவக் கிரகமாக இருக்கிறார்கள், நவக்கிரகங்களைச் சுற்றிவந்து இந்த நாட்டில் உள்ள சர்ச்சையைத் தீர்க்கக்கூடிய முறையிலே ஆளுங்கட்சி செயல்பட்டு வருகிறது. குறைந்த பட்சம் அந்தக் கொள்கையை நிறைவேற்றக் கூடிய முறையிலே நடைபெற்று வருகின்றது, ஆனால் முடிந்தபிறகு சர்ச்சைகள் ஏற்படுகின்ற முறையிலே ஜனநாயகம் இருக்கிறது. ஆகவே இதைப்பற்றி

[டாக்டர் கே. சமரசம்]

[1981 மே 8]

நீங்கள் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர் என்று சொல்பதற்கு தமிழகக் கொள்கை. சோவியத் அறிஞர் தாஸ்தா உஸ்கின் சொன்னான்: எல்லா ஊர்களிலும் மக்கள் இருக்கிறார்கள். என்கேயும் அவர்கள் பிழைத்துக் கொள்ளலாம், ஆனால் மனிதனாக இருக்க வேண்டுமென்று மனிதன் வாழமுடியாத இடம் இல்லை. அவன் வாழ்வதற்கு போராட்டம், அவன் சந்ததி வாழ்வதற்கு போராட்டம், அவன் சாக விரும்பாமல் அதை எதிர்த்து வாழவேண்டும் என்று சொன்னான். இதுதான் தமிழ்த்தன்மை. இன்றைய நிலையில் தமிழ்த் தன்மையில் புரட்சித் தலைவர் அவர்களே, தமிழ் இனக் கருத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் வாழையடி வாழையாக வாழ்ந்துகொண்டு இருக்கிறார்கள். வாழை இருக்கிறது என்று சொன்னால் வாழை குலை தள்ளியபிறகு கன்றுக்கு நீர் கொட்டுவிட்டு மீண்டும் தண்ணீரை தான் எடுத்துக் கொள்வதில்லை. தாவர இயல் ஆராய்ச்சி நிபுணர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். வணக்கத்துக்குரிய புரட்சித் தலைவரவர்கள் எந்த அளவிற்குத் தன்னை வைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள், அவர்கள் எப்படி வாழ்ந்திருந்தார்கள் என்பதெல்லாம் அவருடைய வாலாற்றைப் படித்தவர்களுக்குத் தெரியும். முதலமைச்சராக ஆன காரணத்தினால் இன்றையதினம் அவர்கள் சூழ்நிலையின் கைதி என்று சொல்லுகின்ற வகையில் எந்த அளவுக்கு தன்னைக் கட்டுப்படுத்திக் கொள்ள முடியுமோ, தேவைகளைக் குறைத்துக்கொள்ள முடியுமோ, ஆசைகளை ஒதுக்கித் தள்ள முடியுமோ அந்த அளவுக்கு செய்து, இன்றைய தினம் மக்கள் வாழ்வதற்கு ஒரு வாழையாக இருக்கிறார்கள் என்பதைச் சொல்லி முடிக்கிறேன்.

* திரு. பி. எம். தங்கவேலராஜ்: மாண்புமிகு பேரவையின் மாற்றுத் தலைவரவர்களே, மாநில ஆட்சித் தலைவர், அமைச்சர்கள், தலைமையிடப் பணியாளர்கள் பற்றிய மானியக் கோரிக்கைகள் மீது நான் சார்ந்திருக்கின்ற இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பாகப் பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு என்னுடைய நன்றியையும், வணக்கத்தையும் தெரிவித்துக்கொண்டு, இந்த மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது எங்கள் கட்சியின் கொள்கைகளையும், என்னுடைய அபிப்பிராயத்தையும் சொல்லலாம் என்று முன்வந்திருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் டாக்டர் சமரசம் அவர்கள் பேசும் பொழுது, மதுவிலக்கை ஏன் தளர்த்தியிருக்கிறோம் என்பது பற்றியும், அதனுடைய நோக்கம் என்னவென்பதைப் பற்றியும் அவர்களுடைய பாணியிலே மிகவும் நன்றாகக் கூறினார்கள். அவர்களுடைய பாணியிலே அந்த அளவிற்கு கூறாவிட்டாலும் ஔரளவிற்கு இதைப்பற்றி சொல்ல முன்வருகிறேன்.

மதுவிலக்குக் கொள்கையில் காங்கிரஸ் கட்சித் தீவிரமாக இருந்தது. தமிழகத்தைப் பொறுத்த மட்டிலே, மதுவிலக்குக் கொள்கையை ஆரம்பத்திலே மதிப்பிற்குரிய ராஜாஜி அவர்கள்

1981 மே 8]

[திரு. பி. எம். தங்கவேலுராஜ்]

அறிமுகப்படுத்தினார்கள். அதற்குப் பின் பெருந்தலைவர் காமராஜ் அவர்கள் மதுவனால் மக்கள் படும் அவதியை குறிப்பாக ஏழை எளியவர்கள், தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் படும் அவதியைக் கண்டு, பதுவிலக்குக் கொள்கையைத் தீவிரப்படுத்தி தமிழகம் தழைத்தோங்க நல்ல பல சாரியங்களைச் செய்தார்கள். தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் பெருந்தலைவர் காமராஜ் அவர்கள் காலத்திலே தங்களுடைய முன்னேற்றத்தை நோக்கி பத்துப் படிசுள் எடுத்து வைத்தார்கள். ஆனால் அதற்குப் பிறகு வந்த ஆட்சியாளர்கள் மதுவிலக்குக் கொள்கையிலே தீவிரம் காட்டாததால் ஏற்கனவே முன்னேறியிருந்த தாழ்த்தப்பட்ட மக்களும், பின்தங்கிய மக்களும் 10 படிசுள் முன்னேறியிருந்தவர்கள் இன்னும் பத்துப் படிசுள் கீழே தள்ளப்பட்டார்கள். இதை நாடறியும், நாட்டு மக்கள் அறிவார்கள், குறிப்பாகத் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் அறிவார்கள்.

பெருமதிப்பிற்குரிய நம்முடைய முதல்வரவர்கள் தாங்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றபிறகு, தாய்க்குலத்திற்காக மதுவிலக்கைத் தீவிரப்படுத்துகிறேன் என்று சொல்லி, மது குடித்திருந்தாலும் சரி, காய்ச்சினாலும் சரி அவர்கள் நாடு கடத்துவேன் என்று மிகவும் தீவிரப்படுத்தி சட்டம் கொண்டு வந்தார். ஆனால் இரண்டு மூன்று மாதங்களுக்குள்ளேயே அதே தாய்மார்களின் நன்மைக்காக மதுவிலக்கைத் தளர்த்துகிறேன் என்றுதளர்த்தி, இப்பொழுது ஒரேயடியாகத் தளர்த்துவதன் மூலம் மது விலக்கைத் தீவிரப்படுத்தாமலும், தளர்த்தாமலும் மது விலக்குக் கொள்கை இரண்டுங்கெட்டான் நிலையிலே இருக்கிறது.

ஆகவே, இந்த அரசுக்கு மதுவிலக்குக் கொள்கையில் நிலையான எண்ணம் இல்லை. மதுவிலக்கைத் தளர்த்தி இந்த மாநில மக்களுக்குப் பல கெடுதிகளைச் செய்யவிருக்கிறார்கள். ஆகவே, மதுவிலக்குக் கொள்கையை அமுல்படுத்த இயலாத இந்த ஆட்சியாளர்களுக்கு ஒரு காரியத்தைச் செய்க முடிக்கின்ற திறமை இல்லை என்பதைத்தான் இந்த நேரத்தில் கூறிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

மேலும், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களைப் பற்றி குறிப்பிடும் போது மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள், ஐ. ஏ. எஸ். படித்தவர்கள். அவர்கள் சில நியாயமான சாரியங்களைச் செய்து முடித்தார்கள். ஆனால் சென்ற இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்பு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களிடம் இருந்த பஸ் ரூட்டுக்காகக் கொடுக்கக் கூடிய அதிகாரத்தை ஆர். டி. ஏ. விடம் ஒப்படைத்திருக்கிறார்கள். இதற்கு என்ன காரணம் என்று தெரியவில்லை. ஒரு வேளை இந்த ஆட்சியாளர் சளுக்கு ஆதரவாக இதில் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் செயல்படவில்லையோ என்ற ஐயப்பாடுதான் இந்த சமயத்தில் எழுகின்றது. ஆர். டி. ஏ. விடம் இருந்தால் நாம் எந்த வகையிலேயும் அவர்களை ஆட்டி வைக்கலாம், யாருக்கு வேண்டுமானாலும் பஸ் ரூட்டுக்கான லைசென்ஸ் கொடுக்க நாம்

[திரு. பி. எம். தங்கவேலராஜ்]

[1981 மே 8]

உத்தரவிடலாம்; நம்முடைய உத்தரவு பிரகாரம் ஆர். டி. ஏ.க்கள் கேட்பார்கள்; ஆனால் மாவட்டக் கலெக்டர்கள் சிலர் தங்களுடைய இஷ்டப்படி கேட்காமல் நியாயம் எது என்பதைக் கண்டுபிடித்து மற்றவர்களுக்குக் கொடுக்கிறார்கள் என்ற எண்ணமோ ஐயப்பாடோ தெரியவில்லை, திடீரென்று மாநில ஆட்சித் தலைவர்களிடமிருந்த அந்த அதிகாரத்தைப் பிடுங்கி ரீஜினல் டிரான்ஸ்போர்ட் அத்தாரிட்டி என்ற அதிகாரிகளிடம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இது மிகவும் வருந்தத் தக்கது; கண்டிக்கத்தக்கது. மேலும் ஊழலுக்கு அடிகோலுவதற்கு ஊக்குவிக்கின்ற நிலையை நாம் எய்துவோம் என்பதை இந்த நேரத்தில் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, இப்பொழுது ரெவின்யூ டிவிஷனல் ஆபீசர்கள் இரண்டு மூன்று தாலுக்காக்களுக்கு ஒருவர் என்ற நிலையில் இருக்கிறார்கள். அது மாற்றி ஒவ்வொரு தாலுக்காவிற்கும் ஒரு ரெவின்யூ டிவிஷனல் ஆபீசர், ஒவ்வொரு பிர்காவுக்கும் ஒரு தாசில்தார் என்ற விகிதத்தின் அடிப்படையிலே புதிதாக அப்பாயின்ட்மென்ட் கொடுத்து இந்த வேலைவாய்ப்பை விஸ்தரிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனெனில் குறிப்பாக ஏழைகளுக்கு அல்லது தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு நில அடைமானம் கோருதல், வீட்டு வசதிக்கு ஆர்ஜிதம் செய்தல் போன்றவற்றில் வருடக் கணக்கில் நீண்டகொண்டிருக்கிறது. இதற்கு உடனடியாகப் பரிகாரம் காணவும் உடனடியாக ஏழை மக்களுக்கு வீட்டு மனை போன்றவற்றைக் கொடுக்கவும் ஒவ்வொரு பிர்காவுக்கும் ஒரு தாசில்தார் என்று போட்டு, செய்ய வேண்டிய காரியங்களை உடனடியாக செய்ய வேண்டுமென்று இந்தத் தருணத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[முற்பகல் 11-20]

மேலும் நில அடமான பாங்க் மற்றும் சொசைட்டி மூலம் கடன் வழங்கப்படுகிறது. அதிகமான ஆட்களைக் கொண்டிருப்பதால், சர்க்காருடைய பணம் வீண் விரையமாக்கப்படுகிறது. அதை தாலுக்கா ஆபீஸ் மூலமாக தாசில்தார்மூலமாகக் கூடக் கொடுத்தால் சீக்கிரமாகப் பணம் கொடுக்க முடியும். அந்தப் பணத்தைச் சீக்கிரம் வசூலிக்கவும் வாய்ப்பு ஏற்படும். மேலும் சொசைட்டி மூலம் கொடுத்த பணத்தைத் திருப்பி வாங்குவதற்கு தாசில்தாரை அணுக வேண்டியிருக்கும். அகவே, கொடுப்பதும் வசூல் செய்வதும் ஒரே கையாக இருந்தால் நன்றாக இருக்கும். ஆகவே, சொசைட்டி மூலம் கொடுப்பதைத் தாலுகா ஆபீஸ் மூலம் கொடுத்தால் சிறந்ததாக இருக்கும் என்று இந்த நேரத்திலே கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

மேலும், நியாயவார கோர்ட், குத்தகைப் பதிவு கோர்ட், ராத்தகை வசூல் கோர்ட் என்று இதுமாதிரி கோர்ட்டுகளை குவிசிஸ்தார்களிடத்திலும், ஆர். டி. ஒ-க்களிடமும் ஒப்படைத் தறார்கள். குறிப்பாக, நியாயவார கோர்ட் என்பதில் ஏழை வம்சாயிகளுக்கு ஒரு நியாயமும் கிடைக்கவில்லையென்று கூட ஊதா சொல்ல முடியும். குறிப்பாக, நியாய வார கோர்ட்டை

1981 மே 8] [திரு. பி. எம். தங்கவேலராஜ்]

எடுத்துக் கொண்டால் சில வழக்கறிஞர்களே கூடக்கூறுகிறார்கள், அது நியாய வார கோர்ட் அல்ல, அநியாய வார கோர்ட் என்று. ஏனென்றால், ஆர். டி. ஓக்களே அந்த கோர்ட்டுகளில் இருக்கிறார்கள். அதை மாற்றி, நியாய வார கோர்ட், ரெக்கார்ட் ஆப் ரெண்ட் கோர்ட், அல்லது ரெவினியூ கோர்ட் போன்றவற்றை மாவட்ட முன்சீப்பிடமோ அல்லது அதற்கென தனியாக கோர்ட் அமைத்து அதன் மூலமாக, அந்த நடவடிக்கைகளை நிர்ணயம் செய்தால், உண்மையாக விவசாயிகளுக்கும் நியாயம் கிடைக்கும் என்பதை இந்த நேரத்திலே கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த கோர்ட்டுகளை நடத்தும் தாசில்தார் லா கிராஜுவேட் கூட இல்லை. எஸ். எஸ். எல். சி. பாஸ் செய்தவர்கள் எல்லாம் நடத்துகிறார்கள். கோர்ட் ப்ரொசீஜரே அவர்களுக்குத் தெரியவில்லை. என்ன செய்ய வேண்டுமென்று தெரியாமல், அந்தந்தச் சமயத்திலே யார், யார் வேண்டிய வழக்கறிஞர்களே அவர்களுடைய கைட்லைன்ஸைப் பெற்று, அதற்குத் தகுந்தவாறு தீர்ப்பு அளிப்பதை நாம் காண்கிறோம்.

குத்தகை பதிவு செய்வதைப் பற்றி மாண்புமிகு ரெவினியூ அமைச்சர் அவர்கள் கூப்பிட்டுத் தாக ஒரு சட்டத்தை அறிமுகம் செய்திருக்கிறார்கள். ஓரல் சரண்டரை பிலிவ் பண்ணி, சில தாசில்தார்கள் தீர்ப்பு கூறுவதை நாம் பார்த்திருக்கிறோம். ஓரல் சரண்டரை பிலிவ் பண்ணி, குத்தகைதாரரை குத்தகை நிலத்தை விட்டு வெளியேற்ற முடிவு செய்தால், நிச்சயமாக இந்த நாட்டிலே ஒரு குத்தகைதாரர்கூட நிலத்திற்கு குத்தகைதாரராக இருக்க முடியாது என்பதை இந்தச் சமயத்திலே கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மேலும் நிலச்சுவான்தார்கள், தாசில்தார் போன்றவர்களை இன்ஸ்பெருயன்ஸ் பண்ணி, தங்களுக்குச் சாதகமாக தீர்ப்பு வாங்கிக் கொண்டு, இதுமாதிரி காரியங்களைச் செய்துவிடுவார்கள் என்று அங்கங்கே குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. ஆகவே, இது போன்றவைகளை, அந்தந்த மாவட்ட முன்சீப்புகள் மூலமாகவோ, அல்லது கோர்ட் மூலமாகவோ நடத்தி, நீதி வழங்கிட வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இங்கு மாண்புமிகு அருமை சகோதரர் குறிப்பிட்டதுபோல் மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றங்கள் இருக்கின்றன. இரண்டு மாதத்திற்கொரு முறை அல்லது மூன்று மாதத்திற்கொரு முறை அது கூடுகிறது. அந்த மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றத்திலே எடுக்கப்படும் முடிவுகள், சிபாரிசு செய்து அனுப்பப்படும் முடிவுகள் எந்த வகையில் இருக்கின்றன என்றால், ஏதோ மாவட்ட வளர்ச்சிமன்றக் குழுக்கள் போஸ்ட் ஆஃபீஸ் போலத்தான் செயல்படுகின்றனவே ஒழிய உண்மையாக அந்த மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டங்களினால் அனுப்பப்படும் காரியங்கள் எதுவுமே நடைபெறவில்லை. நான் கூட, பலமுறை மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டங்களிலே பல தீர்மானங்களை

[திரு. பி. எம். தங்கவேலுராஜ்]

[1981 மே 8]

அனுப்பியிருக்கிறேன். அனுப்பியதோடு சரி. அதற்கு எந்த விதமான எஃபெக்டும் இல்லை, நியாயமும். கிடைக்காமல் அது அப்படியே இருக்கிறது. ஆகவே, மாவட்ட வளர்ச்சிமன்றங்கள் இந்த சமயத்திலே உண்மையில் வெறும் போஸ்ட் ஃபீஸ்களாகத்தான் பயன்படுகின்றனவே ஒழிய, உண்மையிலே மாவட்ட வளர்ச்சிமன்றங்கள் கொடுக்கும் எந்தத் திட்டங்களும் இந்த அரசால் நிறைவேற்றப்படவில்லை. அதற்கு ஒரு முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டுமென்றால், மாவட்ட வளர்ச்சிமன்றங்கள் எடுக்கும் முடிவை, அந்த மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் முடிவு செய்வதை, கவனத்தில் கொண்டு, அதற்கு வேண்டிய உதவிகளை அமைச்சர் செய்ய வேண்டுமென்று இந்தச் சமயத்திலே நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாவட்ட வளர்ச்சி பற்றிய முக்கிய பிரச்சனைகள் எல்லாம், அங்கங்கே இருக்கின்ற எம். எல். ஏக்களுக்கும் மாவட்ட கலெக்டருக்கும் தெரியும், எதற்கு பிரையாரிட்டி கொடுக்க வேண்டும், எதற்கு முன்னுரிமை கொடுக்க வேண்டும், எவைகளை உடனடியாகச் செய்ய வேண்டுமென்ற நிலைமை தெரியும். ஆகவே, அதற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டுமென்று இந்த சமயத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் என்னைப் போன்ற எதிர்க்கட்சி எம். எல். ஏ.க்கள் இருக்கிறோம். நாங்கள் சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர்களிடமோ அல்லது, அதிகாரிகளிடமோ கொடுக்கும் மனுக்களுக்கு எந்தவிதமான பதில் அறிவிப்பும் கிடைக்கவில்லை. ஆகவே, எதிர்க்கட்சி வரிசையிலே உட்கார்ந்திருக்கும் என்னைப் போன்ற எம். எல். ஏக்களுக்கு, நாங்கள் கொடுத்த மனுவின் மீது என்ன முடிவு எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது? கொடுக்கப்பட்ட மனுவிற்குப் பரிகாரம் கிடைத்திருக்கிறதா, இல்லையா என்பதைப்பற்றி தெரிவிக்க வேண்டுமென்று அருள்கூர்ந்து இந்தச் சமயத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன். நாங்கள் தொகுதிகளுக்குச் செல்லும் போது, எங்களிடம் பலர் மனுக்கள் கொடுக்கிறார்கள். நாங்கள் உடனே மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடமோ, அல்லது மாண்புமிகு அமைச்சர்களிடமோ அல்லது செயலாளர்களிடமோ கொடுக்கிறோம். திரும்ப நாங்கள் தொகுதிக்குச் செல்லும்போது, மனு கொடுத்தோமே, என்ன செய்தீர்கள், என்ன நடவடிக்கை எடுத்தீர்கள், என்ன நிலைமையில் இருக்கிறது என்று அவர்கள் திருப்பிக் கேட்கக் கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. அப்போது நாங்கள் பதில் சொல்ல முடியாத நிலையில் நிற்க வேண்டி இருக்கிறது. ஆகவே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இதிலே கொஞ்சம் அக்கறை காட்டி, நாங்கள் கொடுக்கும் மனுக்கள் மீது எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை என்ன, அரசின் முடிவு என்ன என்பதை அறிவிக்க வேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1981 மே 8]

[திரு. பி. எம். தங்கவேலராஜ்]

டாக்டர் சமரசம் அவர்கள் பேசுகின்ற நேரத்தில் பிற்பட்டவர்கள் பட்டியலில் உயர்ந்த வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் தற்சமயம் சேர்க்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள் என்று சுட்டிக் காட்டினார்கள். திருச்சியில் ரெட்டியார் வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் கொண்டா ரெட்டி என்று சொல்லிக் கொண்டு சலுகை பெற்று வருகிறார்கள். அதைப்போலவே, நாயக்கர்கள், காட்டு நாயக்கர்கள் என்று உண்மைக்கு மாறான வகையில் சர்ட்டிபிகேட் பெற்று பிற்பட்டோருக்கு உண்டான சலுகைகளைப் பெற்றுக் கொண்டு வருகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் இருப்பதால்தான் அரசாங்கம் தரும் பல்வேறு சலுகைகள் உண்மையான பிற்பட்டோருக்கும் மலைவாசிகளுக்கும் கிடைக்காமல் போய்விடுகிறது. ஆகவே, உண்மையான வகையில் தாழ்த்தப்பட்டோர் யார், ஷெட்யூல் வகுப்பினர் யார், பிற்பட்டோர் யார், மலைவாசிகள் யார் என்பதைக் கண்டறிந்து அவர்களுக்கு அரசாங்கம் சலுகைகளை வழங்க வேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக் கொண்டு, எனக்குப் பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கோவைத்தம்பி : மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு தமிழக முதலமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்ற மானியக்கோரிக்கை எண் 9, மற்றும் 11 ஆகியவற்றை வரவேற்று, ஆளும் கட்சியாக உள்ள அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் ஒரு சில கருத்துக்களை இந்த மாமன்றத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாநில கவர்னரிலிருந்து மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் வரை நிர்வாகத்திலே நிலவுகின்ற சூழ்நிலைகளை மக்கள் விரும்புகின்ற வகையில் மாற்றங்கள் செய்து, ஜனநாயகத்தில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒரு ஆட்சி கருதுகின்ற எண்ணங்களை செயல்படுத்துவதற்குரிய விதத்தில் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் புதிய கண்ணோட்டத்தில் கொண்டு வந்து இருக்கும் இந்தத் திட்டத்தைப் பாராட்டுவதற்கு நான் முதலில் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

இன்று மாநில கவர்னரைப் பற்றி எனக்கு முன்பு பேசியவர்கள் பல்வேறு கோணங்களில் விமர்சனம் செய்தாலும், விமர்சனம் செய்வதற்கு உரிய நிலையில் இன்று மாநில ஆளுநர் இருந்தாலும், அந்தப்பதவி கடந்த பல ஆண்டுகாலமாக சுசந்திர இந்தியாவில் பிரபலப்படுத்தப்பட்டுவிட்ட பதவியாக, மாநிலம் ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடிய பதவியாக அது மாறி வந்து இருக்கிறது என்பதையும், மனசாட்சிப்படி அந்த மாநில ஆளுநர் பதவி தேவை இல்லை என்று நாங்கள் கருதுகிறோம் என்று சொன்னாலும், அதை சொல்வதற்குரிய அதிகாரம் நம்மிடம் இல்லாத காரணத்தால் நான் அதைப்பற்றிப் பேசுவதை இதோடு விட்டுவிடக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

[திரு. கோவைத் தம்பி]

[1981 மே 8]

இன்று மாநில முதலமைச்சராக மீண்டும் மக்களின் வாக்குகளைப் பெற்று முதலமைச்சராக மாறி இருக்கிற மாண்புமிகு எங்கள் இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் வேகமான திட்டங்களை, மக்கள் முன்னேற்றத்திற்காகத் தீட்டி, அதனை விரைவாக செயல்படுத்துவதன் மூலம் மக்கள் அந்தத் திட்டங்களின் பலனைப் பெற வேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடு சில வேகமான, தீவிரமான நடவடிக்கைகளை சட்டத்தாலும் அல்லது ஆட்சியில் இருக்கிறோம் என்ற காரணத்தால் நல்ல திட்டங்களாலும் நாட்டு மக்கள் முன் வைத்து இருக்கும் நிலையை நாம் பார்த்துக் கொண்டு வருகிறோம்.

ஒரு அமைச்சர் பெருமகன் அல்லது மாநில முதலமைச்சர் அல்லது மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்ற பிரதிநிதி எழுதுகிற எழுத்துக்கள், அல்லது விரும்புகின்ற எண்ணங்கள் அல்லது செய்ய வேண்டும் என்று நினைக்கிற நினைப்புகள் ஆகியவற்றை நிறைவேற்ற நிர்வாகத்தில் இருக்கும் அதிகாரிகள், அல்லது அலுவலர்கள் அல்லது உயர்ந்த பதவியில் இருப்பவர்கள் எவ்வளவு சிரமத்தோடு தங்களுடைய மனப்பக்குவத்தை ஜனநாயகத்திலே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அமைச்சர் பெருமக்களோடு ஒன்றி உறவாடி நிலையான வகையில் காரியங்களை ஆற்றுவதற்கு தங்களைத் தாங்களே பக்குவப்படுத்திக் கொள்ள எந்த அளவிற்கு முன்வருகிறார்களோ அந்த அளவிற்குத் தான் அந்தத் திட்டங்களை வெற்றி பெறச் செய்ய முடியும் என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஜனநாயகத்திலே வாக்களித்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் பாட்டாளி வர்க்கத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக இருக்கலாம், ஏழை விவசாயிகளாக இருக்கலாம், உழைக்கும் வர்க்கத்தைச் சேர்ந்தவராக இருக்கலாம். ஆனால் படித்து மிகப்பெரிய பட்டத்தைப் பெற்றவர்கள் இன்று நிர்வாகத்தில் பலபேர் இருந்தாலும், நிர்வாகத்தில் இருக்கும் அத்தனை பேரும் எந்தக் கட்சி ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டாலும், மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அந்த ஜனநாயக முறைப்படி தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அந்த அமைச்சரவை ஏற்றுக் கொண்டுள்ள அந்தக் கருத்துகளை நிறைவேற்றுவதற்கு உரிய வகையில் தங்களுடைய எண்ணங்களையும், தங்களுடைய மனதையும் பக்குவப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

1917 ஆம் ஆண்டு ஜார் மன்னனை ஒடுக்கிய லெனின் சோவியத் பெருநாட்டில் செங்கொடியை உயர்த்தி தன்னுடைய ஆட்சியை துவக்கிய நேரத்தில், அங்கே இருந்த அதிகாரிகள், ஜார் மன்னனுக்கு பக்க பலமாக இருந்து பழகிப்போனவர்கள், அந்த பழக்கத்தில் ஊறித்திளைத்தவர்கள், லெனின் தீவிரமான கொள்கைகளை நாட்டு மக்கள் மத்தியில் பரப்ப முன்வரவில்லை. ஆனால், லெனின் சொன்னான்—நான் உழைக்கும் வர்க்கத்தை உயர்த்தப்போகிறேன், உழைப்பவனுக்கே நிலத்தைக் கொடுக்கப்

1981 மே 8]

[திரு. கோ.வத்தம்பி]

போகிறேன், வேலை இல்லாதவர்களுக்கு வேலை அளிக்கப் போகிறேன், தன்னிறைவுத் திட்டம் நிறைவேற்றப் போகிறேன், கல்வியை கிராமப்புறங்களில் பரப்பப்போகிறேன், இந்த நாட்டைப் பொன் கொழிக்கும் நாடாக செய்யப் போகிறேன் என்று சொல்லி, இரண்டு ஆண்டு காலம் அந்த சோவியத் புண்ணிய பூமியை ஆண்ட லெனின் கூட போராடினான் ;

[முற்பகல் 11-30]

ஆனால் நிர்வாகத்தில் இருந்தவர்கள் லெனினுடைய அந்தக் கருத்தை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத சூழ்நிலைக்குத் தங்களைப் பக்குவப்படுத்திக் கொண்ட காரணத்தால், லெனினோடு ஒத்துப் போக முடியாத காரணத்தால், லெனினுடைய தத்துவங்களை, கருத்துக்கள மக்களுக்குச் செய்ய வேண்டிய நல்ல எண்ணங் களை அந்த நிர்வாகத்தில் இருந்த அதிகாரிகள் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது என்ற நிலைக்கு வந்தபிறகு லெனினுக்கே 19 8 ஆம் ஆண்டு ஒரு சோதனை சோவியத் நாட்டில் ஏற்பட்டது. மிக உச்சகட்டமான அதிகாரத்தை லெனின் வைத்திருந்த காரணத்தால் அன்று கம்பீரமான லெனின் இரவு 12 மணிக்கு அந்த சோவியத் புண்ணிய பூமியில் ஒரு அறிவிப்பை கொடுத்தான். நாளை மாலைக்குள் என்னுடைய நிர்வாகத்தின் கீழ் இந்த நாட்டில் இருக்கிற அலுவலர்கள் என்னுடைய கொள்கைகளை ஏற்று நிறைவேற்றக் கூடியவர்களாக தங்களுடைய நெஞ்சங்களைப் பக்குவப்படுத்திக்கொண்டு தங்களுடைய பேனாக்களைப் பிடிக்க வேண்டும். வெறும் மையைக் கொண்டு உபயோகப்படுத்துகின்ற அந்த எழுதுகோலால் கோப்புகளில் நான் போடுகின்ற கையெழுத்தை உயிருள்ள பொருளாக நீங்கள் கருத வேண்டும். ஏதோ வெறும் பேப்பரிலே எழுதுகின்ற எழுத்து அது ஒரு ஜடப் பொருள் என்று நீங்கள் கருதிக்கொண்டு குட்பையிலே போடுவீர்களேயானால், காலதாமதப்படுத்துவீர்களேயானால், நாட்டின் வேகமான முன்னேற்றத்திற்கு அக்கரையோடு என்னைத் தேர்ந்தெடுத்த மக்களுக்கு நான் பதில் சொல்ல முடியாது. ஆகவே, நாளை மாலைக்குள் உங்களுடைய மனதை பக்குவப் படுத்திக் கொண்டு, என்னுடைய சோசலிஷ் எண்ணங்களை, என்னுடைய சிந்தாந்தங்களை என்னுடைய கருத்துக்களை, ஏழைகள் பக்கம் நான் இருக்க வேண்டுமென்ற எண்ணங்களை பிரதிபலிக்க நீங்கள் தவறுவீர்களேயானால் என்னுடைய கட்சிக் காரர்கள் உங்களுடைய இடத்தையும், நீங்கள் என்னுடைய கட்சிக்காரர்கள் பாடுபடுகிறார்களே, பாட்டாளிகள் அந்தப் பாட்டாளிகள் இடத்தையும் அடைவீர்கள். உயர்ந்த பதவியிலே இருக்கிற நீங்கள் பாட்டாளிகள் இடத்திலே அமர்த்தப்பட்டு வீச்சள் என்று அன்றைக்கு லெனின் சொன்னான்.

இன்றைய புரட்சித் தலைவர் அப்படிச் செல்லக் கூடிய நிலையில் இல்லை. சொல்லக்கூடிய அதிகாரம். இந்திய ஜனநாயகத்தில் இல்லை என்ற காரணத்தால்தான் கோப்புகளில் அமைச்சர் பெருமக்கள் அல்லது நிர்வாகத்தின் உயர்ந்த இடத்தில்

[திரு. கோவைத்தம்பி]

[1981 மே 8]

இருக்கின்றவர்கள் ஏழை எளிய மக்களுடைய எண்ணங்களைக் கருதி, போடுகின்ற கையெழுத்து, தலையெழுத்து, ஏழைகளால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள் போடுகின்ற கையெழுத்து, அது ஐடப்பொருள் அல்ல; ஜீவனுள்ள உயிரோட்டமுள்ள கையெழுத்து என்ற அடிப்படையில் அமைச்சர் பெருமக்களுக்கு கீழே இருக்கிற நிர்வாகிகள் பணியாற்ற மறுப்பார்களானால், திட்டங்களை நிறைவேற்ற ஆட்சியை செய்மைப்படுத்த மக்களுக்குச் செய்ய வேண்டிய கடமைகளை எப்படிச் செய்ய முடியும் என்று இந்த நேரத்தில் நான் பணிவோடு கூறிக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்த நாட்டினுடைய ஜனநாயக அமைப்பு என்பது வெள்ளை ஏகாதிபத்தியத்தின் வெறிச்சோடிபோன தன்மைக்கு இந்த நாடு ஆளாக்கப்பட்ட பிறகு, தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, தேடிக் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு இன்றைக்கு போடப்பட்ட சட்டங்கள் என்பதை நான் பரிதாபத்தோடு கூறிக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

பழைய உழைப்பாளர்கள், பழைய தஸ்தாவேஜிகள், பழைய பத்திரப் பதிவுகள்—இவைகள் கூட இன்று சுதந்திர இந்தியாவில் 32 ஆண்டுகள் கழித்தும்கூட இருக்கிறன என்பதை, எவ்வளவு தான் கம்பிரமான தத்துவங்களை எண்ணங்களைக் கொண்டிருக்கிற முதலன்மச்சராக இருந்தாலும் அமைச்சர் பெருமக்களாக இருந்தாலும் நிர்வாக அமைப்புமுறை என்பது, இந்த ஜனநாயகோட்பாடு என்பது, இந்த ஜனநாயக அமைப்பு என்பது, இந்த ஜனநாயக நீதி, நிர்வாகம் என்பது எந்த ஆட்சியும் பணக்காரனுக்கு பல்லிளித்து பல்லக்கு தூக்கக்கூடிய அளவுக்கு இந்த நாட்டினுடைய ஜனநாயக அமைப்பு இருக்கிறது என்பதை வேதனையோடு இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மதுவிலக்குக் கொள்கையில் மாநில முதலமைச்சர் கடைப்பிடித்து இருப்பது குழப்பமாக இருக்கிறது என்று இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் சொன்னார்கள். வேண்டுமானால் உச்ச அதிகாரத்தைப் பெற்றிருக்கிற மத்திய சர்க்கார் இந்தியாவில் எந்த மாநிலத்திலும் யாரும் மதுவிலக்கை ரத்து செய்யக்கூடாது என்ற ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வருவார்களானால் அதை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்ள தயாராக இருக்கிறோம் இருக்கிற 22 மாநிலங்களில் 21 மாநிலங்களும் மதுவிலக்கை வைத்துக்கொண்டு நடத்த முடியாத சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கும் போது தமிழ்நாடு அந்த நிலக்கு அளாகி ஒரு தீவுப்போல் இருந்து, தமிழ்நாட்டிலிருந்து பெங்களூருக்குச் சென்று குடிப்பது, தமிழ்நாட்டிலிருந்து கேரளாவுக்குச் சென்று குடிப்பது, தமிழ்நாட்டிலிருந்து பாண்டிச்சேரிக்குச் சென்று குடிப்பது, தமிழ்நாட்டிலிருந்து ஆந்திராவுக்குச் சென்று குடிப்பது என்று சொன்னால் இந்த வருமானம் வெளியே போகிறது என்பதை இந்திய தேசிய நிரோட்டத்தில் தங்களை ஐக்கியப்படுத்திக் கொண்டிருப்பவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று நான் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1981 மே 8]

[திரு. கோவைத்தம்பி]

ஜனநாயக அமைப்பு சொல்கிறது. மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்ட ஒரு சர்க்கார் சொல்கிறது. மாநில முதலமைச்சர் சொல்கிறார். வருவாய்த் துறை அமைச்சர் சொல்கிறார். உழைக்கும் வர்க்கத்திற்கு 60-40 என்பதை 75-25 என்று பிரி. ஏழைகளை நம்பித்தான் இந்த ஆட்சி அமைக்கப்பட்டது. ஆகவே ஏழைகளுக்கு 75% கொடு, 75 விழுக்காடு கொடு என்று சொல்கிறார். ஆனால் இந்த ஆட்சியினுடைய ஜனநாயக அமைப்பு அதை கொடுக்காதே என்று தடைவிதிக்கிறது. ஒரு நாட்டினுடைய முதலமைச்சர், ஒரு நாட்டினுடைய பணம் பக்கத்து மாநிலத்தில் இருக்கிற ஒரு தனி நபரால் நடத்தப்படுகிற பரிசுச்சீட்டு மூலம் கொள்ளையடிக்கப்படுகிறது. அந்த பரிசுச் சீட்டை தடை செய் என்று ஜனநாயகத்தால் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்ட ஒரு ஆட்சி சொல்கிறது. ஆனால் இந்த நாட்டினுடைய ஜனநாயக அமைப்புச் சொல்கிறது, அது தனி நபர் பாண்டிச் சேரியிலிருந்து நடத்துகிற பரிசுச்சீட்டா? தடை செய்கிறதா? தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சர்க்காரா? அந்த தடையை உடை. நான் தருகிறேன், பரிசுச்சீட்டை விற்றுக்கொள் என்று சொன்னால் எப்படி இதை நிறைவேற்ற முடியும் என்பதைத்தான் நான் பணவோடு கேட்டுக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து உணவுப் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டிருக்கின்றது. உணவு சேகரித்து வைக்கிற கூடாரங்கள் காலியாகிக் கொண்டிருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையிலே உணவைப் பத்திரப்படுத்த வேண்டும் என்ற காரணத்திற்காக நாம் லேவி முறையினைக் கொண்டு வந்தால் அந்த லேவிக்குகூட இந்த நாட்டிலே உள்ள ஜனநாயக அமைப்புகள் எதிர்ப்பு தெரிவித்து அதை ரத்து செய்யச் சொல்கிறது. அந்த லேவியைச் செய்யாதே அந்த லேவிக்கு நாங்கள் தடை ஏற்படுத்துகிறோம் என்று சொன்னால் என்ன பொருள்? மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒரு ஆட்சி மக்களுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டும் என்று கருதி சட்டங்கள் என்ற பெயரால் திட்டங்களைப் போடுகின்றபோது அவற்றை நிர்மூலமாக்கவேண்டும் என்று எதிர்த்தால் மக்களின் நிலைமை என்ன ஆகும். ஆகவே அவ்வாறு எதிர்க்கின்ற அந்த நிலைமைக்கு மாற்றம் தேவை என்பதை நான் பணவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து மேலும் ஒருசில கருத்துக்களை நான் பணவோடு தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டங்களைப் பொறுத்தவரையிலே மராட்டிய மாநிலத்திலே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மக்களின் பிரதிநிதிகள்தான் தலைமை தாங்குகிறார்கள். அதே போன்று தமிழ்நாட்டிலும் மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டத்திலே மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள் தலைமை தாங்குகின்ற நிலையினை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அந்தக் கூட்டத் திற்கு கோரம் என்ற அடிப்படையிலே குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கை உறுப்பினர்கள் வரவில்லை என்று சொன்னால் அந்த மாவட்ட கோரத்தை குறைக்கின்ற ஒரு சட்டத்தை இதைக் கூட்டத்தொடர் என்று நான் இந்த நேரத்திலே பணவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. கோவைத்தம்பி]

[1981 மே 8]

அடுத்து அந்தந்த இலாக்காக்கள் சம்பந்தப்பட்ட வகையிலே ஒரு குறிப்பிட்ட பணிக்கு செலவு செய்யவேண்டும் என்றால் அதற்குரிய தொகையினைப் பற்றி பரிசீலித்து அனுமதி பெறுவதற்காக நிதி இலாக்காவைத் தேடுகிறார்கள். அந்தக் குறையினைப் போக்குவதற்கு ஒவ்வொரு இலாக்காவிலேயும் டெபுட்டி செக்ரட்டரி என்ற நிலையிலே ஒரு துணை நிதிச் செயலாளர் ஒருவரை நியமிப்பதற்கு மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் முயற்சி செய்யவேண்டும். அப்படிச் செய்தால் அந்தந்த இலாக்காவிலே உள்ள பணிகள் சம்பந்தப்பட்ட வகையிலே தேவையான தொகையினை அந்த துணை நிதிச் செயலாளரே பரிசீலித்து அளிப்பதற்கு ஏதுவாக இருக்கும்.

அடுத்து வேலை வாய்ப்பு பற்றி இன்று காலையிலே கூட பேசப்பட்டது. மாண்புமிகு முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் குடும்பத்திற்கு ஒருவருக்கு வேலை கொடுப்போம் என்ற ஒரு சுல்லாகத்தை எழுப்பி அந்தத் திட்டத்தின் அடிப்படையிலே இந்த நாட்டின் ஜனநாயகத்திலே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட இந்த அரசு செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றது. வேலைவாய்ப்பினைப் பெறுத்தவரையிலே வயது வரம்பு இருக்கின்றது. ஆனால் வேலை வாய்ப்பு அலுவலகத்திலே பதிவு செய்துவிட்டு 11ல் ஆண்டுகளாக வேலை வாய்ப்புகள் கிடைக்காமல் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்களுக்கெல்லாம் வேலைவாய்ப்பை உறுதி செய்கின்ற வகையிலே வேலைவாய்ப்பு அலுவலகத்திலே அவர்கள் பதிவு செய்த ஆண்டுகளைக் கணக்கிட்டு அதிலேயிருந்துதான் அவர்களுடைய வயதினைக் கணக்கிடுகின்ற ஒரு முறையினை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்திலே பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து குடும்பத்திற்கு ஒருவருக்கு வேலை என்று சொல்வதைப் பொறுத்தவரையிலே எந்தக் குடும்பத்தினர் ஏற்கனவே அரசுப் பணியிலே இருக்கிறார்களோ அவர்களுக்கு முன்னுரிமை தராமல் யார் அரசுப் பணியிலே இல்லாமல் இருக்கிறார்களோ, அவர்களுக்கு முன்னுரிமை அளிக்கக்கூடிய ஒரு தன்மையினை ஏற்படுத்த வேண்டும்.

அடுத்து ஒரே ஒரு கருத்தை மட்டும் சொல்லி நான் விடை பெறலாம் என்று கருதுகிறேன். இன்றையதினம் நட்கு மக்களின் மனதிலே ஏற்பட்டிருக்கின்ற மாற்றங்களின் தன்மைகளுக்கேற்ப நாட்டுமக்களுக்காக வேகமாகக் காரியங்களைச் செய்கின்ற வகையிலே அரசின் கீழே நிர்வாகத்திலே அங்கம் வகிக்கின்றவர்கள் தங்களைத் தாங்களே செயல்படுத்துவதற்குரிய வகையிலே தங்களது மனதைப் பக்குவப்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும்.

அடுத்து நம்முடைய நிதிநிலை அறிக்கை மார்ச் மாதத்திலே வருகின்றது, அவ்வாறு வருகின்ற நிதிநிலை அறிக்கையிலே குறிப்பிட்ட பணிகளுக்கென்று நிதியினை ஒதுக்கி அதை அடுத்த ஆண்டு மார்ச் மாதத்திற்குள்ளாக செலவழிக்கவேண்டும் என்ற முறை இருக்கிறது. ஆகவே அந்த மாதத்திற்குள்ளாகவே அந்த நிர்வாகப் பணிகளை முடிக்கவேண்டும் என்பது அதாவது மார்ச் மாதத்திற்குள்ளாக முடிக்கவேண்டும் என்பது கஷ்டமாக இருக்கின்றது ஆகவே மார்ச் மாதம் என்பதை மாற்றியமைக்க வேண்டும்,

1981 மே 8]

[திரு. கோவைத்தம்பி]

அடுத்து மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் இருப்பதுபோல், மாவட்ட அளவிலே முன்னேற்ற வேலைகளைக் கவனிப்பதற்கு என்று மாவட்ட வளர்ச்சி அதிகாரி என்று அதாவது டிஸ்ட்ரிக்ட் டெவலப்மென்ட் ஆபீசர் என்று ஒருவரை உள்ளாட்சித் துறையின் மூலமாக நியமிப்போம் என்று மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அறிவித்தார்கள். அந்த முறையினை சீக்கிரமாக நிறைவேற்றி மாவட்ட வளர்ச்சி அதிகாரிகளை நியமிப்பதற்குரிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து பட்டாக்கள் வழங்குவது என்பது பெரும் பிரச்சினையாக இருக்கின்றது. இந்த நாட்டிலே புறம்போக்கு நிலங்களே இல்லை, ஆகவே பட்டா வழங்கவேண்டிய அவசியமே இல்லை என்ற நிலைமையினை ஏற்படுத்துகின்ற வகையிலே வட்ட ஆட்சியரை அதிகமாக நியமித்த தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கும் ஏழை மக்களுக்கும் துரிதமாகப் பட்டாக்களை வழங்குவதற்குரிய ஒரு நிலைமையை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொண்டு மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் கொண்டு வந்த இந்த மானியக்கோரிக்கையை வரவேற்று விடைபெறுகிறேன்.

[முற்பகல் 11-40]

[மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை]

* திரு. என். ஏ. பூங்காவனம்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மானியக் கோரிக்கை எண். 9, 11, மாநில ஆட்சித் தலைவர் அமைச்சர்கள், தலைபையிடப் பணியாளர்கள், மாவட்ட நிர்வாகம் போன்ற மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது, இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பிலே, சில கருத்துக்களைச் சொல்ல நான் விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய இந்த கோரிக்கையின் அடிப்படையில் மாவட்ட நிர்வாகம் என்கிற முறையில் ஒவ்வொரு மாவட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டாலும் அங்கே இருக்கக் கூடிய வேலைகள் என்பது மிக அதிகப்பட்சமாக இருக்கிறது என்பது அரசுக்கே தெரியும். மாவட்ட ஆட்சி நிர்வாகத்தின் கீழ் ஒவ்வொரு பகுதியிலும், ஒவ்வொரு வட்டத்திலும், ஏன் ஒவ்வொரு தாலுக்காவை எடுத்துக் கொண்டாலும், ஏன் பஞ்சாயத்துக்களையே எடுத்துக் கொண்டாலும் வேலைப்பளு மிக அதிகமாக இருக்கிற சூழ்நிலை இருக்கிறது. இதற்கு அடிப்படையான காரணம் பெரிய பெரிய மாவட்டங்களாக இருப்பதுதான். ஆகவே அப்படி பெரியதாக இருக்கும் மாவட்டங்களை இரண்டாகப் பிரித்து, இரண்டு தனித் தனி மாவட்டங்களாக மாற்றினால் வேலைப் பளு சற்றுக்குறையும் என்று முதலிலே தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

இரண்டாவதாக, பஞ்சாயத்துக்கள்தோறும் ஏற்கனவே அறிவித்துள்ளபடி மக்கள் குழுக்கள் அமைத்து, அந்த குழுக்கள் செல்லும் நேரத்தில் பஞ்சாயத்துப் பணிகளைச் செய்வதோடு உடனடியாக கிராமப்புற மக்களுக்கு ரேஷன் கார்டுகள் வழங்குவது போன்ற பணியையும் மேற்கொள்ளும் அளவில் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. என். ஏ. பூங்காவனம்]

[1981 மே 8]

அதேபோல ஒவ்வொரு இடத்திலும் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருடைய அலுவலகத்திற்கு அடுத்து ஆர். டி. ஓ. ஆபீஸ் இருக்கிறது. அந்த ஆர். டி. ஓ. அலுவலகத்திற்கு பக்கத்தில் தாலுக்கா அலுவலகமும் இருக்கிறது. ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதியில் அல்லது குறிப்பிட்ட வட்டத்தில், அல்லது குறிப்பிட்ட இடத்தில் பட்டா கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்றால், சம்பந்தப்பட்ட அந்தக் கிராம பிரஜை பட்டா வேண்டுமென கோரி மனு செய்தால், அந்த மனு முதலிலே தாசில்தாரிடம் சென்று ஆர். டி. ஓ. விடம் சென்ற பிறகு மாவட்ட கலெக்டரிடம் செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. இப்படி 3 அடுக்குக்கு அந்த மனு பயணம் செய்ய வேண்டிய நிலை இருப்பதை சற்று சிந்தித்துப் பார்த்து, இதனால் வேலைகள் நடப்பதில் தாமதம் ஏற்படுவதை தவிர்க்க, ஆர். டி. ஓ. அலுவலகம் என்று இடையிலே ஒன்று இருப்பது அவசியம் தானா என்பதை ஆராய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல் அரிசனங்களுக்கு பட்டா வழங்குவதற்கு என்று தனியாக வெல்பேர் ஆபீசர்கள் போட்டிருக்கிறார்கள். அந்த அதிகாரி கிராமங்களுக்குச் சென்று அந்த அரிசன மக்களை சந்தித்து பட்டா கொடுப்பதற்கோ அல்லது விசாரிப்பதற்கோ அவருக்கு போக்குவரத்திற்கென்று ஜீப் வண்டி எதுவும் வழங்கப் படுவதில்லை. அந்த நிலையை மாற்றி, உடனடியாக அவருக்கு ஜீப் வசதியையும், வண்டி வாகன வசதியையும் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அது மட்டும் அல்லாமல் முதியோர் பென்ஷன், பட்டதாரிகள் பென்ஷன், விதவைகள் பென்ஷன், சிமென்ட் பெர்மிட் போன்ற பிற வேலைகள் எல்லாம் தாலுக்கா அலுவலகங்களிலேயே பார்க்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது; இதனால் அவர்களுக்குள்ள பழைய வேலைகளைச் செய்ய முடியாத நிலைமை ஏற்படுகிறது. வைகள் எல்லாம் அதனால் காலதாமதம் ஆகின்றன. என்னுடைய காட்பாடி தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில் கூட 54 ஆம் ஆண்டிலிருந்து பட்டா கேட்டு மனு செய்த மக்கள் இன்னும் வாங்க முடியாத சூழ்நிலையில் இருக்கின்றனர். அதற்குக் காரணம் இது போன்ற பல வேலைகளும், தாலுக்கா அலுவலகங்களிலேயே செய்யப்படுவதுதான். ஆகவே இது போன்ற மக்களின் அவசியத் தேவைகளை உடனடியாக தீர்ப்பதற்கு அரசு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன் இது போன்ற பணிகள் செம்மையாக காலதாமதம் இன்றி நடைபெற வேண்டும் என்றால், அவர்களுடைய வேலைப்பளுவக் குறைக்க வேண்டும். அப்படி குறைப்பதற்கு அடிமட்டத்தில் உள்ள அந்த ஊழியர்களின் எண்ணிக்கையை அதிகப்படுத்த வேண்டும், அப்படி அதிகப்படுத்துவதன் மூலமாக தேங்கிக் கிடக்கும் வேலைகளை துரிதப்படுத்த முடியும் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் எழுதுகிற கடிதங்களுக்கு, பதில்கள் சரிவர கிடைப்பதில்லை. சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் மரியாதைக்குரிய மன்றத்தின் உறுப்பினர்கள். மக்களின்

1981 மே 8]

[திரு. என். ஏ. பூங்காவனம்]

பிரதிநிகளாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் என்கிற எண்ணமே இருப்பதில்லை. பதில்கள் வருவது தாமதப்படுவதோடு, வருகிற பதிலிலும் எந்தவித விளக்கமும் இருப்பதில்லை. உதாரணமாக என்னுடைய தொகுதியிலே-காட்பாடி தொகுதியிலே ஏலந்தாங்கல் என்னும் கிராமத்தில் குடிதண்ணீர் இல்லை என்கிற பிரச்சினை இருப்பது பற்றி மக்கள் கொடுத்த மனுவை வைத்து 14-8-80-ல் நான் ஒரு கடிதம் அனுப்பினேன். 14-8-80 இல் அனுப்பிய அந்தக் கடிதத்திற்கு 27-4-81-ல் எனக்கு பதில் வருகிறது. அந்தப் பதிலிலே என்ன சொல்லியிருக்கிறது என்று சொன்னால், தாங்களால் இந்த தேதியில் கொடுக்கப்பெற்ற கடிதம் சம்பந்தப் பட்ட துறைக்கு மேல் நடவடிக்கைக்காக அனுப்பப்பட்டுள்ளது என்பதை தங்களுக்கு தெரிவிக்க வேண்டும் என்று நான் பணிக் கப்பட்டுள்ளேன் என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

குடிதண்ணீர் பிரச்சனைக்காக எழுதப்பட்ட ஒரு கடிதத்திற்கு 8 மாத காலத்திற்கு பிறகு இப்படிப்பட்ட பதில் வருமேயானால் எவ்வாறு அந்தப் பகுதியில் குடிதண்ணீர் பிரச்சனையை தீர்க்க முடியும்? இப்படிப்பட்ட காலதாமதம் ஏற்படுவதற்கு என்ன காரணம்? காலதாமதத்தோடு பதில் அனுப்புவது என்பது மாத்திரம் அல்ல; சில நேரங்களில் ஆங்கிலத்திலேயும் பதில் அனுப் புகிறார்கள்.

இப்படிப் பல நிகழ்ச்சினை, இந்தச் சட்டப் பேரவையில் உள்ள அத்தனை பேர்களும் ஆங்கிலம் படித்தவர்கள் அல்ல. படிக்காத பல உறுப்பினர்களும் இருக்கிறார்கள். இந்தப் பேரவை தமிழ் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பேரவை. தமிழ் பேசுகிற மக்கள் நிறைந்த பேரவை. ஆகவே அனுப்புகிற கடிதங்கள் தமிழில் வரவேண்டும் அதற்கான முயற்சியையும் ஆணையையும் இந்த அரசு பிறப்பிக்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, அமைச்சர்களைப் பார்க்க வேண்டுமென்ற நிலை வருமானால், அவசியம் பார்க்கவேண்டும் என்றுகருதுகிற போது, கட்டாயம் பார்க்கவேண்டும் என்று விரும்புகிறபோது அமைச்சர் அறைக்குச் சென்றால் நிறைய தோழர்கள் இருக் கிறார்கள். அவர்கள் வேண்டாம் என்று செல்லவில்லை. எந்தக் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களாக இருந்தாலும், யாராக இருந்தாலும், அமைச்சர்களைப் பார்ப்பதில் தவறில்லை. பார்க்க அனுமதிக்கவேண்டும். ஆனால் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் உள்ளே சென்று சொல்லப்போகிற விஷயங்கள் பல்வேறு விஷயங்கள் உள்ளன. பல கருத்துக்கள், விஷயங்கள் அமைச்சர் அவர்களுக்கு மட்டும் தெரிய வேண்டும் என்ற சூழ்நிலை இருப்பதால் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் எந்த நேரத்திலிருந்து எந்த நேரம் வரை பேசலாம் என்ற ஒரு நியதியை ஒரு நிலையை, ஒரு குறிப்பிட்ட காலக்கெடுவை நிர்ணயித்து ஒதுக்கவேண்டும் என்று முதல் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏனென்றால் உள்ளே நுழைகிறபோது, பெரும் கூட்டம் இருக்கிறது. அவர்களை எழுப்பிவிட்டு நாம் பேசுவது என்பது பண்பு அல்ல. ஜனநாயகம்

[திரு. என். ஏ. பூங்காவனம்]

[1981 மே 8]

அல்ல. நீதி அல்ல, தமிழ் மரபு அல்ல. ஆகவே சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு என்று ஒரு நேரத்தை ஒதுக்கித்தாருங்கள். அப்படிச் செய்தால் நாங்கள் அமைச்சர்களைச் சந்தித்து நேரில் முறையிட உதவியாக இருக்கும்.

மாவட்ட நிர்வாகம் சம்பந்தமாக ஒன்றிரண்டு வார்த்தைகள் அங்கே நடக்கிற வேலைகளை எடுத்துக் கொண்டால் கலெக்டரிடம், வளர்ச்சிமன்றக் கூட்டங்களில். குடிநீர் வேண்டும், சாலைகள் வேண்டும், மருத்துவமனைகள் வேண்டும், வேலைவாய்ப்பிற்கான புதிய முயற்சிகளில் ஈடுபடவேண்டும் என்ற வகையில் பல கோரிக்கைகளை எழுப்புகிறோம். நீண்டநேரம் பேசுகிறோம் எல்லாக் கூட்டங்களிலும். எங்கள் மாவட்டத்தில் ஒரு கூட்டம் தான் நடந்திருக்கிறது. குடிநீருக்காக பல கூட்டங்கள் நடத்தியிருக்கிறோம். அந்தக் கூட்டங்களில் எடுத்து வைக்கப்பட்ட கருத்துக்கள் சம்பந்தமாக இதுவரை இன்ன நடவடிக்கைகள் எடுத்திருக்கிறார்கள், இன்ன காரியங்கள் நடந்திருக்கின்றன என்ற பதில் இல்லாமல் துரித நடவடிக்கைகள் எடுக்க ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று கடிதம் வருகிறதே தவிர வேலையை செய்து முடிப்பதற்கான முயற்சியில் ஈடுபட்டிருக்கிறோம், இங்கே ரோடு போடுகிறோம், இந்தப் பள்ளியைக் கட்டுகிறோம், அல்லது இந்த மருத்துவ மனையைக் கட்டுகிறோம் என்ற குறிப்போடு சில நிகழ்ச்சிகள் வருமானால் வாக்காளப் பெருமக்களுக்கு, வரி தருகிற மக்களுக்கு கிராம மக்களுக்கு நாம் நன்மை செய்வதோடு அல்லாமல் மனநிறைவு ஏற்படும். அதைக் கூட செய்யவில்லை என்ற நிலையில் தொகுதிக்கு நாம் செல்வதற்கே கடினமாக இருக்கிறது. துரதிஷ்டவசமாக இப்போது தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்களுக்கு, தமிழ்நாடு முழுவதும் எந்தத்தொகுதியை எடுத்துக் கொண்டாலும், வேலைவாய்ப்பா, பின்னால் பார்க்கலாம், வேறு பல நெருக்கடியா, பின்னால் பார்க்கலாம். குடிக்க, தண்ணீர் இல்லை என்றால் அதையும் தீர்க்க முடியாத ஒரு அவல நிலை. வேலையற்ற வாலிபர்போல் வீடு இல்லாத வேறு நாட்டு பிரஜைபோல், இலங்கையிலிருந்து வந்த அகதிகள்போல் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களை ஆக்காமல் இருக்கவேண்டுமென்ற சொன்னால் சில காரியங்களையாவது சில நன்மைகளையாவது உடனே செய்வதற்கு மாவட்ட நிர்வாகம் தயாராக இருக்கவேண்டும்.

வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டங்கள். எடுக்கப்படும் எந்த முடிவுகளும் நடைமுறைக்கு கொண்டுவரப்படுகின்றனவா என்று பார்த்தால் கொண்டுவரவே இல்லை, எவ்வளவு மனுக்கள் போட்டாலும் எவ்வளவு முறையீடுகள் கொடுத்தாலும் அவை நடைமுறைக்கு வருவதில்லை. அதைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்றால் எனது அன்புக்கும் மரியாதைக்கும் உரிய திரு. கோவைத்தம்பி அவர்கள் அழகாகப் பேசினார்கள். நல்லபல கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். அரசாங்க இயந்திரம் செயல்பட குறுக்கே நிற்பது யார்? இந்த

1981 மே 8]

[திரு என். ஏ. பூங்காவனம்]

அரசு நினைத்தால் 24 மணி நேரத்திற்குள் ஏன் வீட்டுக்கே அனுப்பலாம். மக்களுக்கு எதிராக, அரசுக்கு எதிரான, திட்டங்களுக்கு எதிரான காரியங்களில் யார் செயல்பட்டாலும் அவர்களை வெளியேற்ற சகல வல்லமை படைத்த அதிகாரம் நிரம்பிய சபை என்ற - காரணத்தால் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கலாம், அவர்களை வெளியேற்றுவதன் மூலம் வேறு அதிகாரிகள் முறையாகச் செயல்படத் தக்க வகையில் மக்களுக்கு நன்மை கிடைக்க அரசாங்கம் ஆவன செய்ய முன்வர வேண்டும்.

[முற்பகல் 11-50]

ஒரு முக்கியமான விஷயத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஈரோடு வட்டத்திலிருந்து பெருந்துறை தனி வட்டமாகப் பிரிக்கப் பட்டு இரண்டு ஆண்டுகள் ஆகியும், அங்கே வட்ட ஆட்சியாளர் கட்டிடம் கட்டுவதற்கு 6 இலட்சம் ரூபாய் நிதி ஒதுக்கப்பட்டும் இதுவரையில் கட்டிடம் கட்டாமல் இருப்பதை, உடன் கட்ட வேண்டும். இது ஒரு உதாரணம். மாவட்டத்தை பெரிது என்று பிரிக்கிறோம், வேலை வாய்ப்புக்காக நடைமுறையைத் துரிதப் படுத்துவதற்காகப் பிரிக்கிறோம்; அப்படி பிரிக்கப்பட்டு, நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு 2 ஆண்டு காலமாகியும், அதற்கு நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டும் அந்தக் கட்டிடம் அங்கே கட்டப்படவில்லை. எனவே, சம்பந்தப்பட்ட துறை அமைச்சர் இதற்கான துரித நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று நான் மிகவும் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படி இதிலே கவனம் செலுத்தினால்தான், அங்கே வட்டார வளர்ச்சி அலுவலகம், மாவட்ட அலுவலகம், வேறு பல அலுவலகங்கள் கட்டுவதற்கான வேலைகள் நடைபெறும். ஆகவே, இதிலே துரித கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னொரு முக்கியமான விஷயம், வடஆற்காடு மாவட்டத்தில் உள்ள கல்வி மையத்தில் உள்ளவரைப் பற்றி பல முறை பல மனுக்கள் கல்வி அமைச்சர் அவர்களிடத்திலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது, அந்தக் கல்வி மையத்தில் திரு. டி. டி. இராதா கிருஷ்ணன் என்பவர் வேலை செய்கிறார், 28 ஆண்டுகளாக அங்கே அவர் வேலை செய்கிறார். அவர் எங்கு வேலைக்குச் சேர்ந்தாரோ, அந்த அலுவலகத்திலேயே அமர்ந்து வேலை செய்கிறார். அவர் மீது தொடர்ந்து பல குற்றச்சாட்டுகள் பத்திரிகையிலே வந்திருக்கிறது. அனைத்துக் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களும், எம். எல். ஏ.க்களும் பல குற்றச்சாட்டுகளைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்த 28 ஆண்டுகளில் அவர் 3 முறை மாற்றப்பட்டிருக்கிறார்.. இந்த 3 முறையும் அவர் வெளியே போகவில்லை. அங்கேயே வந்திருக்கிறார். அவர் கல்வி இலாகாவிலே, தலைமை அலுவலகத்திலே, இயக்குநர் அலுவலகத்திலே செல்வாக்குள்ளவர், அவருக்கு வேண்டியவர்கள் அங்கே இருக்கின்ற காரணத்தால், புதிய நியமனங்களில், வேலை வாய்ப்பு அல்லது

[திரு என். ஏ. பூங்காவனம்] [1981 மே 8]

மாறுதல் செய்வது, வேறு இடங்களுக்கு மாற்றுவது போன்ற வகையில் அவர் செய்யும் பல்வேறு முறைகேடுகள் நேராகவே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. தெளிவாக ஊர் அறிய பணம் கொடுத்தால்தான் காரியம் நடக்கும் என்று பல்வேறு முறைகேடுகள். ஊழல்கள் செய்கின்ற நிலை இருக்கிறது, பல்வேறு மாவட்ட கல்வி அதிகாரிகள் பதவி மாற்றி அங்கே வருவார்கள். ஆனால் இவர் மட்டும் அங்கேயிருந்து போகமாட்டார், அவர் காலத்தில் எத்தனையோ முதலமைச்சர்கள் வந்து போனார்கள். ஆனால், அவர் தன் ஆயுள் ஓராவும் தன் வேலையை இந்த அலுவலகத்திலே செய்து முடிப்பேன் என்று சொல்கிறார். இதற்கு என்ன காரணம்? கர்மராஜர் காலத்திலே, ஐ. பி. ராமசாமி காலத்திலே, 47-க்கு முன்னால் என்றால், இன்னும் குமாரசாமி ராஜா போன்றவர்கள் காலத்திலே இருந்து, நீண்ட நாட்களாக குறிப்பிட்ட ஒரு இடத்திலே அந்த ஊழியர் வேலை செய்துகொண்டிருக்கிறார் என்றால் அதற்கு என்ன காரணம்? அவர் பின்னாலே யார் இருக்கிறார்கள்? அந்த அடிப்படையிலே அவர் அங்கேயே இருக்கிறார் என்பதை கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கவனக்கவேண்டும். ஏற்கனவே, 3 மனுக்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால், அவர் மட்டும் இன்னும் போகவில்லை; போகச் செய்ய முடியவில்லை. அதற்கு என்ன காரணம்? என்பதை அருள் கூர்ந்து கவனித்து, நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தலைமை அலுவலகத்தில், அதிலும் குறிப்பாக, சட்டமன்றப் பேரவையில் பல ஊழியர்கள் தற்காலிகமாகவே பணியாற்றுகிறார்கள். அவர்கள் எல்லாம் நிரந்தரமாக்கப்படாமல், நீண்ட நாட்களாக, வேலை வாப்பிடித் தருகின்ற அந்த அலுவலகத்திற்கும் போக முடியாமல், இங்கேயே குறைந்தபட்ச ஊதியத்திலே நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். மாநிலத்தின் பல்வேறு இடங்களிலுள்ள தொழிற்சாலைகளில், பாக்டரிகளில் உள்ள முதலாளிகள் தங்களுடைய தொழிலாளர்களுக்கு குறைந்த பட்ச கூலி கொடுக்கவேண்டும். நிரந்தரமாக்க வேண்டுமென்று நாம் சட்டம் போடுகிறோம். ஆனால், நாம் மட்டும் 5, 6 கொடுத்து கொண்டு, அவர்களை நிரந்தரமாக்காமல் இருந்தால் தொழில் அதிபர்கள் எப்படி நாம் போடு ன்ற சட்டத்தை ஏற்றுக்கொள்வார்கள்? எப்படி நிறைவேற்றுவார்கள்? என்பதைப் பற்றி நான் இந்த அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். குறிப்பாக தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்களை விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். எனவே, இந்த ஊழியர்கள் மீது அனுதாபம் செலுத்தி, அவர்கள் வாழ வழி செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யும்படி விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வால்பாறைத் தொகுதியிலே, குள்ளேக்கவுண்டனூரில் புறம் போக்கு இடமாகக் கிடந்த மேடு பள்ளங்களை மாற்றி வேலன் என்ற அரிசன் விவசாயம் செய்ததை அவ்வூரில் உள்ள மேல்ஜாதிக்காரர் பிடுங்கிக்கொண்டு, அந்த புறம்போக்கு நிலத்தில் தென்னை நாற்றுகளை நட்டுவிட்டார்,

1981 மே 8] [திரு என். ஏ. பூங்காவனம்]

ஆகவே இந்த கிராமத்தில் நீண்டகாலமாக உள்ள, வேலை செய்யும் சாதாரண விவசாயி, அதிலேயும் அரிசன விவசாயி என்று சொன்னால் அவனைப்பற்றி அவைமுழுவதும் பேசுகிறோம். பேசிப் பேசியே அவர்களுக்கு அனுதாபமும், ஆதரவும் சொல்கிறோமே தவிர நடைமுறையிலே சாத்தியமான உதவிகள் கிடைக்கக் கூடியகாரியங்கள் நடைபெறுகிறதா என்று சொன்னால் இல்லை என்பதற்கு இந்த நிலத்தைப் பிடுங்கி கொண்ட ஒரு நிகழ்ச்சி நம்முடைய அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு பணிவோடு கொண்டு வர விரும்புகிறேன். இப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சிகள் பல்வேறு வகையாக மாநிலம் முழுவதிலும் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன, அந்த நிலையிலே மாற்றம் கொண்டு வருவதற்கு ஆட்சியும், அமைச்சர்களும் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மாண்புமிகு அமைச்சர்கள் தொகுதிக்கு வருகிறபோது தமிழகம் முழுவதும் பல்வேறு நிகழ்ச்சிகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. அரசு விழாக்கள் நடக்கும் பொழுது எந்தக் கட்சியை சார்ந்த உறுப்பினராக இருந்தாலும் அந்த தொகுதியிலே நடக்கிற நிகழ்ச்சிக்கு அவரையும் அழைத்துப் பக்கத்திலே வைத்துக்கொண்டு நிகழ்ச்சியை நடத்துவதுதான் மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களுக்கு மிகப் பாதுகாப்பாக இருக்கும், பயமுறுத்துவதாக தயவுசெய்து நினைக்க வேண்டாம். அது பாதுகாப்பாக மட்டுமல்லாமல், கௌரவமாகவும் இருக்கும். மக்கள் மத்தியிலே நல்ல மதிப்பாகவும் இருக்கும். இணைந்து செயல்படுகிறார்கள், நமக்கு செய்வார்கள் என்ற உணர்வு வரும் என்ற காரணத்தால் தனியாக போவது நல்லதல்ல; கட்சிக் கூட்டங்களுக்கு நீங்கள் தனியாகச் செல்லுங்கள், நான் ஆட்சேபிக்கவில்லை—பொது நிகழ்ச்சி என்று சொல்கிறபோது தொகுதி உறுப்பினருடன் சேர்ந்துதான் செல்ல வேண்டும். அப்படிச்செல்வதுதான் ஜனநாயக மரபிற்கு ஒத்ததாக இருக்கும். அமைச்சரவர்கள் மூன்று காரியங்கள் அவசியம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். (1) தொகுதிக்கு போகிற போது சட்ட மன்ற உறுப்பினரை எந்தக் கட்சி உறுப்பினராக இருந்தாலும் அவரையும் அழைத்துச் சொல்ல வேண்டும்; (2) எழுதுகிற கடிதங்களுக்கு உடன் பதில் கிடைக்க வேண்டும்; (3) காலம் கடந்து ஆங்கிலத்திலேயோ வேறு மொழியிலோ நீங்கள் பதில் அனுப்பினால் உறுப்பினர்கள் புரிந்து கொள்ள முடியாமல் மேல் நடவடிக்கை எடுக்க முடியாமல் இருக்கிறது. அதை தவிர்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். துணைத் தலைவர் அவர்களை மேலும் தொல்லைபடுத்தாமல், இந்த அளவிற்கு பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றியைத் தெரிவித்து முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. வேடசந்தார் வி.பி. பாலசுப்பிரமணியன்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே. மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கிற மாவட்ட நிர்வாகம், ஆட்சித் தலைவர் தலைமை இடத்து நிர்வாகம், ஆகிய மானியக்கோரிக்கைகளின் மீது என்னுடைய கருத்தைச் சொல்ல வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்து என்னுடைய கருத்தைச் சொல்ல விழைகிறேன்.

[திரு. வேடசந்தூர் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன்] [1981 மே 8]

மாவட்ட நிர்வாகத்தினுடைய அடிப்படை ஊழியர்களாக கிராமப்புறத்திலே பணி புரிந்து கொண்டிருந்தவர்கள் கிராம அதிகாரிகள் கிராமப்புற நிர்வாகத்திலே ஒரு சீர்திருத்தத்தை கொண்டு வரவேண்டுமென்றால், கிராமப்புறத்து ஜீவகீதமே கிராமப்புற நிர்வாகத்தை சீரமைப்பதுதான் என்கிற நேருஜியின் வாக்குக்கு ஒப்பவும். இப்படிப்பட்ட நிர்வாக நடைமுறைகளை மாற்ற வேண்டுமென்ற பல்வேறு கட்டங்களில் குழுக்கள் சொன்ன பரிந்துரைகளை ஏற்று அந்த கிராம அதிகாரிகளுடைய பதவி ஒழிக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஒழிக்கப்பட்டிருக்கிற அதே சமயத்தில், ஒழிக்கப் படும்புகூட இந்த அடிப்படை ஊழியர்கள் என்று சொல்லப்படுகிற கிராம அதிகாரிகள் இன்னும் இந்த மாநில அரசுக்கும் சவாலாக உச்சநீதி மன்றத்திலே வழக்கு தொடுத்திருக்கிறார்கள். வழக்கிலே கூட புதிதாக நியமிக்கப்படுகிற பணிகள் சம்பந்தமாக பணிகளை வேண்டுமானால் மேற்கொள்ளலாம், ஆனால் நியமனம் செய்யக் கூடாது என்ற தடையுத்தரவை உச்ச நீதி மன்றம் விதித்திருக்கிறது. இதனால் இந்த அரசு இன்றைக்கு கிட்டத்தட்ட 45 லட்சம் ரூபாய் வீணாக செலவழித்துக் கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே இந்த அரசுக்கு எதிராக கிராம அதிகாரிகள் கொடுத்திருக்கிற அந்த வழக்குகளை உச்சநீதி மன்றத்தில் துரிதப்படுத்தி, முடிக்கின்ற பணிகளை அரசு மேற்கொள்ள சிறப்பான கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாவட்ட நிர்வாகம் பற்றி பேசுகின்றபோது மாண்புமிகு காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர் ஏதோ அண்ணா திராவிட முன்னேற்ற கழகம் சர்க்கார் மதுவிலக்கை தளர்த்துவதற்கு வழி வகை செய்து விட்டார்கள் என்பதைப் போல குற்றச்சாட்டினை மாண்புமிகு உறுப்பினர் தங்கபேல் ரஜா அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். (குறுக்கீடு) வேண்டாம், 'ஐ வில் எக்ஸ்பிளெய்ன்'. நான் மெத்தப் பணிவுடன் அவர் இங்கே இல்லையென்றாலும் காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மதுவிலக்கை தளர்த்துவதற்கு வழி காட்டியது, விழியசைத்து அந்த போக்கை உருவாக்கியதே காங்கிரஸ் இயக்கம்தான். 1959 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் பாராளுமன்றத்திலே ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது. இந்திய துணைக் கண்டத்திலே மது விலக்கை கடுமையாக அமுல் படுத்த வேண்டுமென்று. மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே உங்கள் மூலமாக தெரிவிக்க விரும்புகிறேன், அப்படிப்பட்ட தீர்மானத்தை பாராளுமன்றத்தில் ஆய்வு செய்கிறபோது ஆந்திரத்திலே 11 மாவட்டங்களில் மதுவிலக்கு அமுலில் இருந்தது, மைசூரில் 7 மாநிலங்களில் அமுலில் இருந்தது; மகாராஷ்டிரத்தில் முழுமையாக மதுவிலக்கு அமுலில் இருந்தது; மதுவிலக்கை அமுல் படுத்தவேண்டுமென்று 1959-ம் ஆண்டிலே தீர்மானத்தை நிறைவேற்றினார்கள்.

1981 மே 8] [திரு. வேடசந்தூர் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன்]

[நண்பகல் 12-00]

அப்படி நிறைவேற்றிய சமயத்திலே கிட்டத்தட்ட பெரும்பான்மையான மாநிலங்கள் பாதிக்கு மேற்பட்ட மாவட்டங்களில் மது விலக்கு அமலில் இருந்தது. அந்தத் தீர்மானத்தை இந்திய துணைக்கண்டத்திலுடைய உயர்ந்த அமைப்பான பாராளுமன்றத்தின் அத்தாணி மண்டபத்திலே நிறைவேற்றிவிட்டு நீங்களே அந்தத் தீர்மானத்திற்குப் பிறகு அந்த மாவட்டங்களிலே மது விலக்கு தளர்த்தப்படுகிறது என்று சொன்னால், ரத்து செய்யப்படுகிறது என்று சொன்னால் வழிகாட்டியவர்கள் யார்? விழி அசைத்தவர்கள் யார்?

திரு. எஸ். இளையபெருமாள் : அந்தத் தீர்மானம் போட்டது உண்மை. அந்த மாநிலங்களில் தளர்த்தப்பட்டது உண்மை. எனக்கு ஆட்சேபணையில்லை. ஒன்றை மட்டும் நான் சொல் கிறேன். இது மாநில சப்ஜெக்ட். மாநிலத்தின் சப்ஜெக்டை மாநிலம் தான் செய்யவேண்டுமென்று அரசியல் சட்டத்திலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. காங்கிரஸ் கட்சி ஆட்சியின்போது கொண்டுவரப்பட்ட மதுவிலக்கு கடுமையாக அமல்நடத்தப்பட ஆவன செய்யப்பட்டது. ஆனால் தளர்த்தியது உங்களோடு தி.மு.க. என்று சேர்ந்தவர்களும் இன்றைக்கு உள்ள அண்ணா தி.மு.க.வாகிய நீங்களும் இந்த இரண்டு பேர்களும் சேர்ந்து தான் தளர்த்தியிருக்கிறீர்கள். அந்தப் பாவ காரியத்தை காங்கிரஸ் அரசு செய்யவில்லை. அகில இந்திய ரீதியிலே செய்யப்படவில்லை. இங்கே மாநிலத்திலே செய்யப்பட வேண்டிய கடமையை தி.மு.க. தான் முன்னே தளர்த்தியது, அண்ணா தி.மு.க. தான் பின்னே தளர்த்தியது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. எஸ். ஜி. ஹாஜாசெரீப் : நாங்கள் 17 வருஷம் இங்கே இருக்கும்பொழுது எவ்வளவோ பிரமாதமாக இந்த புரகிபிஷனை அமல் நடத்திக்கொண்டு வந்தோம், நியர் சக்சஸ் என்ற முறையிலே. ஆனால் நீங்கள் வந்திருக்கும்போது அவசியம் நீங்கள் டோட்டல் சக்சஸ் என்று கொண்டுவரவில்லை. If only the Government wants it to do effectively, they would have done it. Why they have left it? Now it has become a laughing stock for everybody to say that there is no prohibition at all in Tamil Nadu.

திரு. வேடசந்தூர் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மதுவிலக்குப் பிரச்சினை டைரக்டிவ் பிரிண்டி பிள்ஸ், வழிகாட்டும் நெறியிலே இருக்கிறது.

திரு. ப. நெடுமறன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, மது விலக்குக் கொள்கையில் அழுத்தமான பற்றுக் கொண்டவன் நான் என்பது இந்த அவைக்குத் தெரியும். இந்தப் பிரச்சினையில் இந்திரா காங்கிரஸைச் சேர்ந்த அந்தக் கட்சியின் தலைவரும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இளையபெருமாள் அவர்களும் ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இளைய பெருமாள் அவர்கள் திரு. பாலசுப்பிரமணியன் அவர்கள் கேட்ட கேள்விக்குப் பதில் சொல்கிறபேரது சொன்னார்கள். மது என்பது மாநிலங்களின் சப்ஜெக்ட். ஆகவே மத்திய அரசு தலையிட

முடியாது என்று சொன்னார்கள், பாராட்டுகிறேன். அதிலே நீங்கள் உறுதியாக இருக்கவேண்டும். மது மாநிலங்களின் சப் ஜெக்ட் என்றால் மது சம்பந்தமாக எரிசாராய ஊழலில் மத்திய சர்க்கார் விசாரணை கமிஷன் போடுவது எந்த வகையில் நியாயம் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் இளையபெருமாள் விளக்குவாரா என்பதை நான் அறியவிரும்புகிறேன்.

டாக்டர் கே. சமரசம்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, காங்கிரஸ் தலைவர் ஒன்றைச் சொன்னார்கள். காங்கிரஸ் ஆட்சி இருந்தபோது மதுவிலக்கு இருந்தது என்று இங்கே அனைத்திந்திய அண்ணா தி.மு.க. ஆட்சியிருக்கிறபோது மதுவிலக்கு ரத்து செய்யப்படவில்லை. அவர்கள் அந்தக்காலத்திலே பணக்காரர்களுக்கு பீர், விஸ்கி, பிராந்தி போன்றவற்றை குடிக்க அனுமதி கொடுத்தார்கள். இங்கே ஏழைகள் குடிக்க உருபாய் என்ற அளவில் பர்மிட் கொடுக்கப்படுகிறது. அவர்கள் பணக்காரர்களின் பல் இளிப்பில் பகவானைக் கண்டிருக்கிறார்கள், நாங்கள் ஏழையின் சிரிப்பில் இறைவனைக் கண்டு கொண்டிருக்கிறோம். நாங்கள் மதுவிலக்கை ரத்து செய்யவில்லை, எல்லோரும் குடிக்க வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். வார்னிஷ் ஷாப் தீமையாக இல்லாமல் இருப்பதற்காக இது ஒரு வகை செய்கிறது.

திரு. எல். இளையபெருமாள்: அப்படிக் கொடுக்கப்பட்டது கூட மருத்துவத்திற்காகவும் டாக்டர்கள் நோயாளி தன்மை இருப்பதாக சொன்னதாலும் கொடுக்கப்பட்டதே தவிர இது மாதிரி அல்ல; முடியாத நிலையிலே தள்ளிவிட்டோம் என்று சொன்னால் அரசாங்கத்திற்கு எந்தக் கேவலமும் வந்துவிடாது. முடியவில்லை, ஆகவே விட்டுவிட்டோம் என்று சொன்னால் யார் மீதும் குற்றம் இல்லை.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இளையபெருமாள் அவர்கள் உணர்ச்சிப்பெருக்கோடு கொஞ்சம் அதிலே அதிக நம்பிக்கை வைத்திருக்கிற பாங்கோடும் அவர்களுடைய கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் நான் ஒன்றைப் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பணக்காரர்கள் பெர்மிட் வாங்கிக் குடிப்பதால் அது மருத்துவர்கள் கொடுத்த உதவி, ஆனால் ஏழைகள் வாங்கிக் குடித்தால் அது துரோகம் என்று சொல்வதோர் அல்லது உரிமையல்ல என்று சொல்வதோ நியாயம் அல்ல, இன்னும் ஏதாவது சொன்னால் நான் பதில் சொல்கிறேன்.

திரு. வேடசந்தார் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன்: திரு. இளையபெருமாள் அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப்போல் அல்ல; வழிகாட்டும் நெறியிலே அது இருக்கிறது. மாநிலத்திற்கு மட்டும் சொந்தமல்ல, அப்படியே வைத்துக்கொண்டாலும் பிரதமர் இந்திராகாந்தி அவர்களே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள், கன்சாலிடேஷன் ஆப் நேஷனல் வெல்த் என்ற புத்தகத்திலே. மதுவிலக்கைச்

1981 மே 8] [திரு. வேடசந்தூர் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன்]

சட்டம் போட்டுத் தடுப்பது என்பது முடியாத காரியம்; அதைப்பற்றிப் பிரச்சாரம் செய்துதான் மக்களைத் தடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இன்னும் ஒரு படி கூடுதலாகப் போய்ச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் இந்த மதுவிலக்கைத் தளர்த்துவதற்கு வழி காட்டியவர்களே நீங்கள் தான் என்ற குற்றச்சாட்டை நான் மீண்டும் சொல்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. இளையபெருமாள் அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்தியத் துணைக் கண்ட அளவிலே மதுவிலக்குப் பிரச்சனையை எப்படி அமல்படுத்தலாம் என்பதற்கு டேக்சன்ட் கமிட்டி என்ற ஒரு கமிட்டி அமைக்கப்பட்டது. இந்தக் கமிட்டி 1962 ஆம் ஆண்டு இந்த மாநிலத்திலே சுற்றுப் பயணம் செய்தபொழுது அன்றைய முதலமைச்சர் சொன்னாரா, சொல்லவில்லையா என்பது என்னுடைய பிரச்சனை அல்ல என்று சொன்னதாக அந்தக் கமிட்டி ரிப்போர்ட்டிலே கூறப்பட்டிருக்கிறது. இன்று ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் பத்து பேர், பதினைந்து பேர் குடிக்கின்றவர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குப் பர்மிட் கொடுத்துவிட்டால் கள்ளச்சாராயத்தை இந்த மாநிலத்திலே ஒழித்துவிட முடியும் என்று 1962 ஆம் ஆண்டு இக்கருத்தை இந்த மாநிலத்திலே அன்றைக்கு ஆண்டு கொண்டிருந்த முதலமைச்சர் டேக்சன்ட் கமிட்டியினிடத்திலே சொல்லி, அது டேக்சன்ட் கமிட்டியினுடைய ரிப்போர்ட் வால்டும் நெம்பர் 2-லே இருக்கிறது. அதை வேண்டுமென்றால் நான் பெரியவர் அவர்களுக்குக் காண்பிக்கத் தயாராக இருக்கிறேன். இப்பொழுது புரட்சித் தலைவரவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கின்ற இந்தப் பர்மிட் முறையைப்பற்றி எதையெதையோ சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்களே அவர்களுக்கு நான் தெரிந்ததுக்கொள்கிறேன், மதுவிலக்கைத் தளர்த்தியவர்கள் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகமோ அல்லது புரட்சித் தலைவரவர்களின் அரசோ அல்ல; அதற்கு வழிகாட்டியவர்கள் யார் என்பதற்காகச் சொல்கிறேன். 1959 ஆம் ஆண்டு பாராளுமன்றத்திலே தீர்மானத்தைப்போட்டு அமல்படுத்துவோம் அமல்படுத்துவோம் என்று சொல்லி அதற்காக எத்தனையோ பிரச்சனைகளுக்குச் செலவு செய்கின்ற மத்திய அரசு மதுவிலக்கை அமல்படுத்துவதிலே அக்கறை காட்டவில்லை என்பதைத்தான் நான் இந்த நேரத்திலே குறிப்பிட்டேன்.

திரு. எல். இளையபெருமாள் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் சொன்னபிறகு நான் ஒன்றும் சொல்ல வேண்டாமென்றுதான் நினைத்தேன். ஆனால் அருமை சகோதரர் திரு. பாலசுப்பிரமணியன் அவர்கள் சொன்னபிறகு நான் இப்பொழுது சொல்கிறேன். ஒரு நல்ல காரியத்தை ஒரு மாநில சர்க்கார் 17 ஆண்டுகள் கிட்டத்தட்ட நடத்தி, ஒரு தலைமுறைகள், சாராயம் என்றால் என்னவென்றே தெரியாமல் இருந்த ஒரு நிலையை மாற்றிப் பாவகாரியத்தை யார் செய்தாலும் குற்றம் என்பதை மறைத்து விடுவதில் பயன் இல்லை. முதலமைச்சரவர்கள் சொன்னதைப்போல நாம் கடுமையான நடவடிக்கை

[திரு. எஸ். இளையபெருமாள்]

[1981 மே 8]

எடுத்தும், அது வெற்றிபெறாமலே போய், வீணான கேடு வந்த தால் நான் என்னையே நொந்து இதைத் தளர்த்து விட்டேன்; எடுத்து விட்டேன் என்று சொன்னாலும் கூட நான் ஆட்சேபணை சொல்லவில்லை. ஆனால் காங்கிரஸ்காரர்கள் செய்தார்கள். வட மாநிலத்தில் செய்தார்கள், ஆகவே நாங்கள் செய்வது நியாயம் என்ற நிலையில் சொன்னால் ஒருவர் தவறு செய்தார் என்பதற்காக நாமும் அந்தத் தவற்றைச் செய்வோம் என்றால் அது சரியாக இருக்காது.

திரு. வேடசந்தார் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன்: தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தங்கவேலுராஜ் அவர்கள் பேசுகின்ற பொழுது மதுவிலக்கைத் தளர்த்தியது அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம்தான், காங்கிரஸ் கட்சிக் காத்து வந்த தொகையை இவர்கள் தளர்த்தி விட்டார்கள் என்று சொன்னதால், காங்கிரஸ்காரர்கள்தான் வழிகாட்டினார்கள், விழியசைத்தார்கள் என்கின்ற கருத்துக்காகத்தான் நான் இவ்வளவு ஆதாரங்களைச் சொன்னேன்.

திரு. நா. சுந்தரராஜ்: தலைவரவர்களே, 1962-ஆம் ஆண்டு அன்றைக்கிருந்த முதலமைச்சரவர்கள், கிராமத்திலே பத்து பேர், பதினைந்து பேருக்குப் பர்மிட் கொடுத்து விட்டால் இந்தப் பிரச்சனையை ஒரளவு தீர்த்துவிடலாம்; கள்ளச்சாராயத்தை ஒழித்துவிடலாம் என்ற கருத்தைத் தெரிவித்ததாக டேச்சன்ட் கமிட்டி ரிப்போர்ட்டில் சொல்லப்பட்டிருப்பதாக திரு. பாலசுப்பிரமணியன் அவர்கள் சொன்னார்கள். அன்றைக்கு பத்துப்பேர் பதினைந்து பேருக்கு பர்மிட் கொடுக்கலாம் என்று தான் கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டது. ஆனால் இன்றைக்கு நீங்கள் கிட்டத்தட்ட கிராமத்திலுள்ள அத்தனைபேர்களுக்கும் பர்மிட் என்று பெயரால் வெறும் போலி அல்ல; உண்மையிலேயே நீங்கள் கடையைத் திறப்பதற்காக அந்தப் பெயரை மாற்றிச் செய்திருக்கிறீர்களே தவிர, புரொகிபிஷனை ரிலாக்ஸ் செய்திருக்கிறோம் என்று சொல்கிறீர்களே தவிர, நீங்கள் ஓட்டுமொத்தமாக புரொகிபிஷனை ரத்து செய்திருக்கிறீர்கள் என்றுதான் அர்த்தமாகிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. வேடசந்தார் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன்: தலைவரவர்களே, டேச்சன்ட் கமிட்டியில் பத்துப் பேருக்குப் பர்மிட் கொடுத்தால் போதும் என்று அன்றைய முதலமைச்சர் சொன்னதாக இல்லை. பத்துப்பேர், பதினைந்து பேர்தான் கிராமத்தில் குடிக்கிறார்கள், ஆகவே பர்மிட் முறையை அமல்படுத்தி விட்டால் கள்ளச்சாராயம் ஒழிந்துவிடும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்தக் கோரிக்கையை ஏற்று அப்பொழுது மதுவிலக்கு அமலில் இருந்தது. பேரியக்க கட்சி—காங்கிரஸ் கட்சி ஆண்டுகொண்டிருந்த மகாராஷ்டிர மாநிலத்திலே மதுவிலக்கு இருந்தது. அந்த டேச்சன்ட் கமிட்டியினுடைய ஆலோசனையை ஏற்று இன்று புரட்சித் தலைவரவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கின்ற இதே பர்மிட் முறையை மகாராஷ்டிர மாநிலம் அமல்படுத்தியிருக்கிறது என்கின்ற

1981 மே 8] [திரு. வேடசந்தூர் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன்]

கருத்தை மட்டும் நான் முன் வைக்க விரும்புகிறேன். ஆகவே, பத்துப்பேர், பதினைந்து பேர்களுக்கு மட்டுமே பர்மிட் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை; குடிப்பவர்கள் பத்துப்பேர், பதினைந்து பேர்தான் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, பர்மிட் ஸ்டைத்தை இன்ட்ரொடியூஸ் செய்து விட்டோம் என்றால் கள்ளச்சாராயத்தை ஒழிக்க முடியும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய தலைவரவர்கள் சொன்ன பொழுதுகூட வெற்றிகரமாக அமல் நடத்தினோம் என்று சொன்னார்கள். டேக்ஸன்ட் கமிட்டியிலே காவிரி கரை யிலே கள்ளச்சாராயம் காய்ச்சப்படுவது பற்றி 27 பக்கங்கள் புகைப்படத்துடன் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. 1962-லே. ஆகவே, வெற்றிகரமாக யாராலும் செயல்படுத்த முடியவில்லை இந்தியத் துணைக்கண்டத்திலே என்பதற்கு டேக்ஸன்ட் கமிட்டி சாட்சியாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. (குறுக்கீடு) காவிரிக்கரை கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுகின்ற இடமாக இருக்கிறது என்பதை 1962 ஆம் ஆண்டு சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்பதைத்தான் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

[பிற்பகல் 12-10]

அடுத்து மாவட்ட நிர்வாகத்திற்கு நான் போகின்றபொழுது, மாவட்ட நிர்வாகம் சிறப்பாகவும் சீராகவும் இருக்க வேண்டுமென்பதற்கு மாவட்டங்கள் இரண்டாகப் பிரிக்கப்பட வேண்டும். மாவட்டங்கள் சிறப்பாக அமைய வேண்டுமென்றால், மாவட்டங்களைப் பிரிக்க வேண்டுமென்ற கருத்தினை நிர்வாகச் சீர்திருத்தத் திற்கென அமைக்கப்பட்ட வர்கீஸ் கமிட்டி 1973 ஆம் ஆண்டு ஒரு அறிக்கையிலே சமர்ப்பித்திருக்கிறது. நான் மெத்த பணிவுடன் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவருடைய கனிவான பரிசீலனைக்கு வைக்கின்ற பிரச்சனை, இந்த மாவட்டங்களைப் பிரிக்கின்ற பிரச்சனையில் வர்கீஸ் கமிட்டி மிகத் தெளிவான அட்டவணையைப் போட்டுக் காட்டியிருக்கிறது. எந்தெந்த மாவட்டங்கள் பிரிக்கப்பட வேண்டுமென்பதற்கு ஒன்றிரண்டு என்று 8 மாவட்டங்களைக் கோடிட்டுக் காட்டி, அவைகள் பிரிக்கப்பட வேண்டுமென்றபொழுது, 3-வது இடத்திலே மதுரை மாவட்டம் பிரிக்கப்பட்டு, திண்டுக்கல் மாவட்டமாக ஆக்கப்பட வேண்டும். அப்படி ஆக்குகின்றபொழுது திருச்சி மாவட்டத்தினுடைய மேற்குப் பகுதி அங்கே இணக்கப்பட வேண்டும். இப்படிச் செய்யப்படுகின்ற காரணத்தினால், எல்லா மாவட்டங்களையும் பிரிக்கின்ற நிலை மாறி, குறிப்பிட்ட 5, 6, மாவட்டங்களைப் பிரிக்கின்ற நிலை உருவாகும் என்றும் திண்டுக்கல்லைத் தனி மாவட்டமாகப் பிரிக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியம் என்றும் வர்கீஸ் கமிட்டி தன்னுடைய சிபாரிசிலே 1973 ஆம் ஆண்டு குறிப்பிட்டிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட கருத்தினை மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவருடைய கனிவான பரிசீலனைக்கு இந்த நேரத்திலே வைக்க விரும்புகிறேன்.

[திரு. வேட்சத்தூர் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன்] [1981 மே 8]

அடுத்து, நிர்வாகத்தைப் பொறுத்தவரையில் ஏராளமான பணிகள் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடம் குவிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்றாலும் கூட மாவட்ட ஆட்சித் துறைத் தலைவர், வளர்ச்சித் துறை அதிகாரிகளைக் கண்காணிக்கின்றவராகவும், ரெவினியூ அதிகாரிகளைக் கண்காணிக்கின்றவராகவும் மட்டும் இருந்து வருகிறார். இந்த நிலையை மாற்றி, மாவட்டத்திலேயிருக்கிற அனைத்துத் துறை அதிகாரிகள், டெக்னிக்கல் ஸ்டாப் போன்றவர்களாக இருந்தாலும் கூட, டிஸ்டிரிக்ட் மெடிக்கல் ஆபிசராக இருந்தாலும், பொதுப்பணித்துறை அதிகாரியாக இருந்தாலும், போக்குவரத்துத்துறை அதிகாரியாக இருந்தாலும், அவர்களையும் கண்காணிக்கின்ற அந்தப் பணியினை ஒட்டுமொத்தமாக உட்கார்ந்து, அந்த மாவட்டத்திலே என்ன, என்ன காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று, என்ன காரியங்களைச் செய்ய முடியும் என்று முடிவினை எடுக்கின்ற பொறுப்பினை பரிசீலிப்பதற்காக மாவட்ட அளவிலே அந்த மாவட்ட கலெக்டருக்கு இன்னும் கூடுதலாக அதிகாரம் கொடுத்து, ஓர் கோஆர்டினேஷன் கமிட்டி அமைக்கவேண்டும். ஏனென்றால், வளர்ச்சிப்பணிச் சம்பந்தமாக ஆட்சித் தலைவரிடம் கேட்டால், விஷயங்களைச் சொல்கிறார்; ரெவினியூ துறையைப் பற்றிச் சொல்கிறார். அதே சமயம் மருத்துவத் துறையைப் பற்றிச் சொல்கிறபொழுது, சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரியை பார்த்துத்தான் செய்ய வேண்டுமென்ற நிலையிருக்கிறது. மாநிலத்தினுடைய நிர்வாகத்தைச் சீர்திருத்த வேண்டுமென்பதற்கு மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களுடைய கூட்டத்தைக் கூட்டி வவாதிப்பதைப் போல மாவட்டத்தினுடைய முற்போக்குப் பணிகள், வளர்ச்சிப் பணிகள், மாவட்டத்திலே அன்றைக்கன்று எழுகிற பிரச்சனைகள், இவைகளைப் பற்றி முடிவு எடுக்கவும், அவைகளைப் பற்றி பரிசீலிப்பதற்கும் மாவட்ட டிஸ்டிரிக்ட் கோஆர்டினேஷன் கமிட்டி ஒன்று அமைத்து, அங்கே அனைத்துத் துறையுடைய அதிகாரிகள், அது போக்குவரத்துத் துறை அதிகாரியாக இருந்தாலும், அது பொதுப்பணித் துறை அதிகாரியாக இருந்தாலும், மருத்துவத் துறை அதிகாரியாக இருந்தாலும் அங்கே வந்து அமர வேண்டுமென்றும், அங்கே பிரச்சனைகளை எப்படித் தீர்ப்பது என்பதைப் பற்றி விவாதிப்பதுடன் இந்த அரசு சொல்கின்ற திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்தும்போது, அங்கே களத்திலேயிருக்கிற பணியாளர்களுக்கு—பீல்டு ஆபிசர்களுக்கு, என்ன, என்ன சிக்கல்கள் வருகின்றன, எப்படி, எப்படி நடைமுறைப்படுத்துவதிலே மாற்றங்களை ஏற்படுத்தலாம் என்கின்ற ஆலோசனைகளை அந்தக் குழுவிலே எடுக்கலாம். நான் இந்த நேரத்திலே மெத்தப் பணிவுடன் தெரிவித்துக்கொள்வது, பல்வேறு சட்டங்களிலே மாவட்ட அளவில், இந்த ஆட்சியினுடைய திட்டங்களைச் செயல்படுத்த வேண்டுமென்ற அக்கறையுடன் சில சிறிய மாற்றங்களை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று ஆலோசனைகளைச் சொன்னால்கூட, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் சொல்வதை, இங்கே, தலைமைச் செயலகத்திலேயிருக்கிற உயர்ந்த அதிகாரிகளுடன் திரும்பச் சென்று விடுகிறது. அது சரியல்ல. நான் மெத்தப் பணிவுடன் வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்வதெல்லாம்,

1981 மே 8] [திரு. வேடசந்தூர் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன்]

அப்படிப்பட்ட மாவட்டத்தினுடைய வளர்ச்சியைக் கருத்திலே கொண்டு மைக்கப்படுகின்ற கோஆர்டினைஷன் கமிட்டியிலே, நிறைவேற்றுவதற்காக சொல்லப்படுகிற ஆலோசனைகள், நிர்வாகத்திலே இவைகளை மாற்றிப் பார்க்கலாம், நடைமுறையிலே சிக்கல் இருக்கிறது, இவைகளுக்குச் சில சீர்திருத்தங்களைக் கொண்டு வரலாம் என்று கோஆர்டினைஷன் கமிட்டி பரிந்துரை செய்யுமேயானால், நிச்சயமாக அந்தப் பரிந்துரைமீது தலைமைச் செயலகத்திலேயிருக்கிற அதிகாரி முடிவு எடுக்கக் கூடாது, அது சரியானதுதானா, அமுல்படுத்தலாமா என்கின்ற முடிவு எடுக்கின்ற பொறுப்பு அந்தத் துறை சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சருக்கு இருக்கவேண்டும். மாவட்ட அளவிலே மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களும். மாவட்ட கோர்ஆர்டினைஷன் கமிட்டி தருகின்ற ஆலோசனைகளை சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சருக்குத் தலைமைச் செயலாளர் மூலம் பரிந்துரை செய்து அனுப்பவேண்டும். அந்த நடைமுறையை மாற்றிப் பார்க்கலாம், அதிலே திருத்தங்களைக் கொண்டு வரலாம் என்று முடிவை எடுப்பது சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சராகத்தானிருக்கவேண்டும். ஏனென்றால், எத்தனையோ கஷ்டத்திற்குப் பிறகு, அனுபவரீதியாக இருக்கிற சிக்கலைக் களத்திலே பார்த்து அந்த அதிகாரிகள் சொல்கின்ற ஆலோசனைகளை சம்பந்தமே இல்லாமல், இங்கே இருக்கிற துறை அதிகாரி ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது என்று திருப்பி அனுப்பினால், எப்படிப்பட்ட ஆர்வம் மிக்கவர்களிடமும் ஆர்வம் குறைந்து விடும். அப்படிப்பட்ட முடிவுகளை, அப்படிப்பட்ட ஆலோசனைகளை ஏற்பதா இல்லையா என்பதனைத் தீர்மானிக்கின்ற பொறுப்பு சம்பந்தப்பட்ட துறை அமைச்சரிடம்தான் இருக்கவேண்டும். அப்படிப்பட்ட குழுக்கள் மாதம் ஒருமுறை மாவட்டத்திலே செய்யப்பட்டிருக்கிற பணிகளை, செய்யப்பட வேண்டிய பணிகளை, அரசுக்குத் தெரிவிக்கின்ற வகையிலே இருக்கவேண்டும்.

உதாரணத்திற்கு நான் ஒன்றைச் சொல்கிறேன், என்னுடைய தொகுதியிலே மாண்புமிகு வருவாய்த்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கூற்றுப்பயணம் செய்தபொழுது வடமதுரை என்ற நகரிலே தண்ணீர்ப் பஞ்சம் என்பதால் இரண்டு குழாய்கள் போட உத்தரவிட்டு, குழாய்கள் போடப்பட்டன. கிணறு ஒன்று வெட்ட ஆணையிடப்பட்டது. இப்படியிருக்கிற அதே நிலையில், அந்த நகரை ஒட்டிய 1-வது பர்லாண்டில் தேசிய நெடுஞ்சாலைக்குச் சொந்தமான ஒரு கிணறு எந்தவிதமான பலனும் இல்லாமல், ஐடிலாக, சுமமானே கிடந்தது. இப்பொழுது நான் சொன்ன அந்த கோர்ஆர்டினைஷன் கமிட்டி உட்கார்ந்து பேசினால், அந்த தேசிய நெடுஞ்சாலைத் துறை அதிகாரி சொல்லியிருப்பார். தேசிய நெடுஞ்சாலை அதிகாரி எங்கள் துறைக்குச் சொந்தமான ஒரு கிணறு அந்தப் பகுதிக்கு அருகாமையில் இருக்கிறது என்று சொல்லி இருப்பாரேயானால், அந்த கிணறு வெட்டுவதற்கான செலவு தவிர்க்கப்பட்டு இருக்கும். அந்த மக்களின் குடிநீர் பிரச்சனையும் உடனடியாகத் தீர்க்கப்பட்டு இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[திரு. வேட்சந்தூர் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன்] [1981 மே 8]

அதைப்போலவே, தண்ணீர் குழாய்களைப் பராமரிக்கும் பொறுப்பு நெடுஞ்சாலைத் துறையிடத்தில் இருந்தபோத, அந்த 'ஹேண்ட் பம்பு'களை ரிப்பேர் செய்வதற்காக ஒரு மெக்கானிக் ஒவ்வொரு ஏரியாவுக்கும் நியமிக்கப்பட்டு வந்தனர். அந்த குழாய்கள் பராமரிக்கும் பொறுப்பை குடிநீர் வடிகால் வாரியத்திற்கு மாற்றப்பட்டபோது, அந்த மெக்கானிக்குகளையும் கூடவே மாற்றாததால், அந்த மெக்கானிக்குகள் நெடுஞ்சாலைத் துறையிலேயே நின்று விட்டார்கள். அவர்கள் எந்த வேலையும் சேய்யாமல் தற்போது சும்மா இருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த அகிகாரிகளிடையே ஒரு 'கோ-ஆர்டினைஷன்' இருக்குமானால், இப்படிப்பட்ட பல்வேறு செலவுகளைத் தவிர்ப்பதோடு மட்டுமல்லாமல், அரசின் செலவில் சிக்கனமும் ஏற்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகவே, ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் ஒரு கோ-ஆர்டினைஷிங் கமிட்டி அமைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து நிர்வாகத்தில் உள்ள சில நடைமுறைகளை மாற்ற வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் கிராம அதிகாரிகள் அடங்கல் போன்ற கணக்கு எழுதி வைக்கின்றனர். அதைப் போலவே பிறப்பு, இறப்பு கணக்கு எழுதி வருகின்றனர். ஒருவருக்கு அடங்கல் நகல் ஒன்று வேண்டும் என்று சொன்னால் அவர் சம்பந்தப்பட்ட தாசில்தாரிடம் மனு கொடுத்து, அந்த தாசில்தார் அந்த கிராம அதிகாரிகளுக்கு சம்மன் அனுப்பி, அவர் அந்த அடங்கல் புத்தகத்தைக்கொண்டு வந்த பின்பு அதில் இருந்து அடங்கல் நகல் எடுத்துத் தரும் முறை தற்போது இருந்து வருகிறது. இதனால் பலநேரங்களில் வீணான காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. ஒரு அடங்கல் நகல் பெருவதற்கு ஏழை எளிய மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே, இந்த அடங்கல் நகல்கள் இரண்டு தயாரிக்கப்பட்டு, ஒன்று கிராம அதிகாரிகளிடத்திலும், மற்றொன்று தாசில்தாரிடத்திலும் வைத்திருப்பது என்கிற முறையை நடைமுறைக்குக் கொண்டு வந்தால், யார் வேண்டுமானாலும் உடனடியாக அடங்கல் நகல் பெற்றுக்கொள்ளமுடியும். இன்றைக்கு அப்ளிகேஷன் கொடுத்தால் மறுநாள் நகல் பெற்றுக் கொண்டு விடமுடியும். அதுமட்டுமல்ல, இந்த அடங்கல், மற்றும் பிறப்பு இறப்பு பதிவேடுகள் எவிடென்ஸ் ஆக்ட் டி பப்ளிக் டாகுமென்ட்ஸ். யார் வேண்டுமானாலும் அதனுடைய நகல் பெற்றுக்கொள்ளலாம். ஆகவே, இந்த முறையைக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மற்றொன்றையும் இங்கே தெரிவிக்கவிரும்புகிறேன். இப்படி நகல் கேட்டு வகிறபோது, அவர்களிடத்தில் நீதிமன்றத்தில் இருந்து இந்த நகல் வேண்டும் என்று சான்றிதழ் பெற்றுவா ஒன்று அலைக்கழிக்கிறார்கள். அல்லது, அந்த வழக்கை நடத்தும் வழக்கறிஞர்களிடத்தில் கடிதம் பெற்றுவா என்று சொல்கிறார்கள். இது ரு வீணான வேண்டாத நிலை.

1981 மே 8] [திரு. வேடசந்தூர் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன்]

இதையும் தவிர்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். யார் வண்ணப்பித்தாலும் அவர்களுக்கு அந்த நகல் கிடைக்கின்ற வகையில் முயற்சிகளை மேற்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கு ஏராளமான பணிகள் இருக்கின்றன. அவருக்கு சட்ட ஆலோசனை சொல்லும் வகையில் ஒரு சட்ட ஆலோசகர் மாவட்டந்தோறும் நியமிக்கப்பட வேண்டும். அவர், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கு கிரிமினல், சிவில் குறித்த வழக்குகளுக்கு ஆலோசனை சொல்வதற்கும், மற்றும் சில நடைமுறையில் இருக்கும் பிரச்சனைகள் குறித்து சட்ட ஆலோசனை அளிக்கவும் முடியும். ஏற்கனவே மாவட்ட அளவில் அரசாங்க வழக்கறிஞர்கள் இருந்தாலும் அவர்கள் தனியாக வெளியே தொழில் நடத்துவதால் அங்கே போய் இவர்கள் காத்துக்கொண்டு இருக்கவேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களுக்கு சட்ட ஆலோசகர் ஒருவர் நியமிக்கவேண்டும் என்று மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களிடத்தில் பணிவாகக் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஒன்றியங்களில் உள்ள பி. டி. ஒ. க்களுக்கு ஜீப் வசதி இருக்கிறது. ஆனால் ஒரு 10-15 ஒன்றியங்களை மேற்பார்வை பார்க்கும் டி. டி. ஒ. க்களுக்கு ஜீப் வசதி கொடுக்கப்படவில்லை. அவர்களுக்கு எல்லாம் ஜீப் வசதி செய்து தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு முக்கியமான பிரச்சனை ஒன்றை நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இந்த அரசு செய்யும் சாதனைகள், நல்ல காரியங்கள் மக்கள் மத்தியில் சரியான முறையில் விளம்பரப்படுத்தப்படவில்லை. அதைப்போலவே மக்கள் நலன் கருதி, அரசு அளித்து இருக்கும் சலுகைகள், குறிப்பாக ஏழைகளுக்கு குடிசைகளுக்கு விளக்குப்போட்டுத் தரும் திட்டம் — மக்கள் மத்தியில் உண்மையிலேயே சரியான வகையில் விளம்பரப்படுத்தப்படவில்லை. என்பதை மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரவிரும்புகிறேன். ஆகவே, மக்களுக்கு அரசின் திட்டங்களைத் தெரிவிக்கும், அரசு அளிக்கின்ற சலுகைகளை மக்கள் தெரிந்து கொள்ளவும், மாவட்டந்தோறும் 'டிஸ்ட்ரிக்ட் கிரிவன்ஸ் ஆபீசர்' பதவி ஏற்படுத்தி, அவர் மூலம் இவைகள் மக்கள் மத்தியில் பரப்பப்படவேண்டும். அது மட்டுமல்லாமல், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் பல்வேறு அலுவலகங்ளில் இருப்பதால், அவர்கள் திங்கட்கிழமை தோறும் 'கிரிவன்ஸ்டே' நடத்தினாலும் அவர்கள் அந்தக் குறைகளை முழுமையாக கேட்டு நிவர்த்தி செய்யமுடியவில்லை. மேலும் மக்களுக்கு அந்தக் குறைகளை யூரிடீட்டில் போய் சொல்வது, எப்படி அதற்கு நிவாரணம்பெறுவது என்று தெரியாமல் இருக்கிறார்கள்.

[திரு. வேட்சந்தூர் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியம்] [1981 மே 8]

[பிற்பகல் 12-20]

அதுபோல் ஒரு சாலை விபத்து நடந்து விட்டால் முதலிலே மோட்டார் வாகன ஓட்டி தவறு செய்தாரா இல்லையா என்ற பிரச்னை இல்லாமல் இறந்தவுடனே அந்தக் குடும்பத்திற்கு 1,000 ரூபாய் தரவேண்டும் என்ற புரட்சித் தலைவர் ஆணையிட்டாலும் கூட அந்தச் சட்டம் அல்லது அந்த உத்தரவு யாருக்கும் தெரியாமல் இருக்கிறது. அதை எப்படிப் பெறுவது என்று கிராம மக்கள் தெரியாமல் இருக்கிறார்கள்.

அதைப்போல அரிசனங்களுக்கு ஈமச் சடங்குக்கு உதவி வழங்கும் உத்தரவு இருக்கிறது. அதுவும் அந்த கிராமப்புற மக்களுக்கு, ஏழை எளிய அரிசன மக்களுக்குத் தெரியாமல் இருக்கிறது.

அதைப்போல அரசு தற்காலிகக் கடன் கொடுக்கிறது. சில நேரங்களில் அந்த தற்காலிகக் கடனை கட்டவேண்டிய தில்லை; அல்லது ஓரளவுக்கு கட்டி விட்டால் அதற்கு மேல் கட்ட வேண்டியதில்லை என்றெல்லாம் இருந்தாலும் அந்த வசதிகளை விவரம் தெரிந்த பணக்காரர்கள் தான் பயன்படுத்திக் கொள்கிறார்களே தவிர, ஏழை எளிய மக்களுக்கு அது தெரியாமல் இருக்கிறது. அரசாங்கத்தின் சலுகையை அவர்கள் பெற முடியாமலிருக்கிறது.

இப்படிப்பட்ட விவரங்கள் எல்லாம் கிராமப்புற மக்களுக்கு, ஏழை எளிய மக்களுக்குத் தெரிய வேண்டும். அதை உரிய முறையிலே தெரிவிக்க வேண்டும். அதற்காக மாவட்ட அளவிலே டிஸ்ட்ரிக்ட் கிரிவன்ஸஸ் ஆபீசர் என்று நியமித்து அவருக்கு கீழே ஒரு பொது ஜன அதிகாரியும் நியமிக்க வேண்டும். அவர்கள் அந்த விவரங்களை எல்லாம் இந்த நாட்டு மக்களுக்கு நல்ல முறையிலே தெரிவிக்க வேண்டும். ஒருவர் அந்த மாவட்ட அளவிலே இருக்கிற கோரிக்கையை அதிகாரியிடம் மனங்கொடுத்தால் அந்த மனுமீது சம்பந்தப்பட்டவர்கள் உரிய நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்றால், எந்த அதிகாரிக்கு அந்த மனுபோவது, எந்த அதிகாரி நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை; அல்லது எந்த அதிகாரி காரியதாமதப்படுத்திகிறார்கள், எங்கே சனக்கம் ஏற்படுகிறது என்பதைக் கண்டுபிடித்து, அவர்கள் மீது இன்ன நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று மேலதிகாரிகளுக்கு எழுதினால் அவர்கள் அந்தமாதிரி நடவடிக்கை எடுக்கக்கூடிய அளவுக்கு அந்த மாவட்ட அளவில் இருக்கிற கோரிக்கை அதிகாரி அதிகாரம் பெற்றவராக இருக்க வேண்டும். அரசுப் பணிகளிலே இருக்கின்ற கெசட்டட் ஆபீசர்ஸ் தவறு செய்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னாலும் கூட இன்ன வகையில் தவறு செய்திருக்கிறார், இன்ன வகையில் கோப்புகளை தடுத்திருக்கிறார் இன்ன வகையில் தாமதப்படுத்தியிருக்கிறார் அதனால் இன்ன நடவடிக்கை இவர் மீது எடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லி, அந்த நடவடிக்கை எடுக்கின்ற அதிகாரம் படைத்தவராக அந்த மாவட்ட அளவில் இருக்கிற கோரிக்கை அதிகாரி இருக்க வேண்டும், அத்தகைய ஒரு அமைப்பை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1981 மே 8] [திரு. வேடசந்தூர் வீ. பி. பாலசுப்பிரமணியம்]

அதைப்போல டொது மக்கள் கொடுக்கின்ற மகஜர்களுக்கு மகஜர் கொடுத்தவுடனே, மனுக்கொடுத்தவர்களுக்கு ஒரு போஸ்ட்-கார்டு போட்டு, இன்ன கோப்பில் நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது என்பதை தெரியப்படுத்த வேண்டும். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடம் ஒரு மகஜர் கொடுத்தால், ஒரு மாதம் கழித்துப்போய் அது எந்த நிலையில் இருக்கிறது என்று அறிய வேண்டுமானால் அது சுலபத்தில் முடியவில்லை. யாரிடம் அந்த கோப்பு இருக்கிறது என்பதைக் கண்டுபிடிக்கவே ஒரு நாளைக்குமேல் ஆகிவிடுகிறது, அதனால் அரசு அலுவலர்கள் காலமும் வீணாகிறது. மனுக்கொடுத்தவருக்கு சிரமம் ஏற்படுகிறது. ஆகையால் மனுக் கொடுத்தவுடனே, இன்ன செக்ஷனில் இன்ன கோப்பில் நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது என்ற விவரத்தை ஒரு போஸ்ட் கார்டு மூலம் தெரியப்படுத்தி விட்டால், அந்த மனுதாரர் அந்த செக்ஷனில் வந்து விவரம் தெரிந்துகொள்ள வசதியாக இருக்கும்; அதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்,

நம்முடைய தலைமைச் செயலகத்தைப் பொறுத்தவரையில் நான் மெத்தப் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். தலைமைச் செயலகத்தில் 'பங்ஷனல் பர்னிச்சரில்' கோப்புகள் வைக்கப்படவில்லை; பாதுகாக்கப்படவில்லை. சில முக்கியமான கோப்புகள், இரகசிய கோப்புகள் கூட பங்ஷனல் பர்னிச்சர்ஸ் இல்லாத காரணத்தால் சாதாரண டேபிளில் கிடக்கின்றன. நிதித்துறை, பொதுத்துறைகளுக்கு இந்த பங்ஷனல் பர்னிச்சர்ஸ் கொடுக்கப்பட்டிருந்தாலும் மற்ற இலாகாக்களுக்கு கொடுக்கப்படவில்லை. கோப்புகள் வெளியே வைக்கப்பட்டிருப்பதால் சாதாரணமாகப் போகின்றவர்கள் கூட அதன் விவரத்தைத் தெரிந்து கொள்ள முடிகிறது.

அதைப்போல, சில முக்கியமான இரகசிய கோப்புகளை செக்ஷன் ஆபீசர்களுக்கு மேலே உள்ள அதிகாரிகள் வசம் வைத்துக் கொள்ள ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். ஏனென்றால் சில சமயங்களில் அதனுடைய இரகசியம் வெளியாகிவிட்டால் அவர்கள் சாதாரண எழுத்தர்களை அதில் சம்பந்தப்படுத்தி அவர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுக்கிறார்கள். அதிகாரிகள் தப்பித்துக் கொள்கிறார்கள். எனவே இரகசிய கோப்புகளைப் பொறுத்த வரையில் செக்ஷன் ஆபீசர்களுக்கு மேலே இருக்கின்ற அதிகாரிகள் டெப்டி செக்ரட்டரி, செக்ரட்டரி அளவில் உள்ளவர்கள் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும், அந்த கோப்புகளிலுள்ள விவரங்கள் வெளியே போனால் அவர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் அதற்கு அவர்களைத்தான் பொறுப்பாக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இங்கே 'சிங்கிள் ஃபைல் சிஸ்டத்தை' அமுல் படுத்த வேண்டும். இந்த ஒற்றைக் கோப்பு முறையை அமுல்படுத்தினால் காலதாமதத்தைத் தவிர்க்கலாம். உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமானால், ஒரு சாலை காட்டு இலாகாவில் இருக்கிறது, என்று வைத்துக் கொள்வோம், அதை உள்

[திரு. வேட்சந்தூர் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியம்] [1981 மே 8]

ளாட்சித் துறையில் எடுத்து, பராமரிக்கவேண்டுமென்றால் பி. டி. ஓ. ஆபீசில் ஒரு கோப்பு. ஹைவேஸ் டிபார்ட்மெண்ட்டில் ஒரு கோப்பு சி.இ. ஆபீசில் ஒரு கோப்பு அவர்கள் அங்கிருந்து தலைமைச் செயலகத்திற்கு எழுதுவார்கள். ஆகவே அது சம்பந்தமாக தலைமைச் செயலகத்தில் ஒரு கோப்பு.

ஆக ஒரு காரியத்திற்காக ஒரு இலாக்காவிலே அதாவது ஊராட்சி ஒன்றியத்திலே வைத்து பராமரிக்கப்படவேண்டிய ஃபைல் அதாவது ஒரு சிறிய காரியத்திற்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட ஃபைல் 5, 6 கோப்புகளாக மாநிலத்திலே உலவக்கொண்டிருக்கின்ற நிலைமை இருக்கின்றது. அந்த நிலைமையை மாற்றி கோரிக்கை எங்கே கொடுக்கப்படுகின்றதோ அங்கேயுள்ள சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளிடத்திலே தான் அந்தக் கட்டுகளை அனுப்பி அவர் வைத்திருக்கின்ற நிலையைக் கொண்டுவர வேண்டும். என்னென்ன உத்தரவுகள் இடப்படுகின்றதோ அது தொடங்கப்பட்ட இடத்திலே இருந்துதான் வரவேண்டும். அப்போதுதான் ஒரு குறிப்பிட்ட பணியைப் பொறுத்தவரையிலே என்னென்ன செய்திருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள முடியும். ஆகவே அந்த ஒற்றைக் கோப்பு முறையினை அமல் படுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து தலைமைச் செயலகத்தைப் பொறுத்தவரையிலே பணிகள் தாமதப்படுவதற்குக் காரணம் சில காரியங்களைப் பொறுத்தவரையில் நிதித்துறை, சட்டத்துறை, பொதுத்துறை ஆகிய அனைத்துத் துறைகளுக்கும் சென்றுவட்டு வந்த பிறகு தான் பணிகளை மேற்கொள்ளவேண்டிய நிலைமை இருக்கின்றது. ஆகவே இந்த நிலையினை மாற்றுகின்ற வகையிலே ஒவ்வொரு துறைக்கும் நிதித்துறையிலே இருந்து ஒருவரையும், சட்டத்துறையிலே இருந்து ஒருவரையும், அட்வைசர்கள் என்ற அளவிலே நியமிக்க வேண்டும். அதாவது இன்டர்னல் அட்வைசர் என்ற அளவிலே அவர்கள் நியமிக்கப்பட வேண்டும். உதாரணமாக போக்குவரத்துத் துறையை எடுத்துக்கொண்டால் அந்த துறையிலே நிதி சம்பந்தப்பட்ட வகையிலே ஆலோசனைகளைச் சொல்வதற்கு நிதித் துறையிலே இருந்து ஒருவரையும் சட்ட சம்பந்தப்பட்ட வகையிலே ஆலோசனைகளைச் சொல்வதற்கு சட்டத்துறையிலே இருந்து ஒருவரையும் நியமிக்கவேண்டும். இப்படிச் செய்தால் ஒவ்வொரு காரியத்திற்காகவும் ஒவ்வொரு ஃபைலையும் நிதித்துறைக்கும், சட்டத்துறைக்கும் அனுப்பி அங்கே பைல்கள் குவிந்துவிடுவதன் காரணத்தால் உரிய காலத்திலே காரியங்கள் ஆற்ற முடியாத நிலைமைகள் ஏற்படுகின்றன. ஆகவே கால தாமதத்தைத் தவிர்க்கின்ற வகையிலே இந்த முறையினை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று நான் வலியுறுத்திக்கேட்டுக் கொண்டு நன்றி கூறி விடைபெறுகிறேன்.

*திரு. ஆர். நவநீதிகிருஷ்ண பாண்டியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் அமைச்சர்கள், தலைமையிடப் பணியாளர்கள் சம்பந்தப்பட்ட மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது பேசுகின்ற வாய்ப்பு தந்தமைக்காக

1981 மே 8] [திரு. ஆர். நவந்தகிருஷ்ண பாண்டியன்]

நான் முதலிலே நன்றியினைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மாவட்ட ஆட்சித்தலைவர்கள் ஆனாலும் சரி, அரசாங்கத்திலே இருக்கின்ற உயர் அதிகாரிகளாக இருந்தாலும் சரி அவர்கள் எல்லாம் நிரந்தர ஆட்சியாளர்கள். அவர்கள் ஒரு அரசாங்கத்தினுடைய முதுகெலும்பு என்று சொன்னாலும் கூட அது மிகப் பொருத்தமாகும். சில அதிகாரிகள் சுறப்பான முறையிலே வேலை செய்கிறார்கள். சில அதிகாரிகளை ஊக்கு விப்பதற்காகவும் சில அதிகாரிகள் திருந்தவேண்டும் என்பதற்காகவும் சில கருத்துகளைச் சொல்ல நான் விரும்புகிறேன். அரசியல் கட்சிகளைப் பொறுத்த வரையிலே ஆட்சிக்கு வரும் போகும். ஆனால் அதிகாரிகள் நிரந்தர ஆட்சி செலுத்துகின்ற வர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் துரிதமாகவும் வேகமாகவும் இறை செயல்படவில்லை என்பதை நான் இங்கே சொல்லிக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். காவல்துறை மானியக் கோரிக்கையிலே நான் சிலவற்றைக் குறிப்பிட்டுப் பேசியதற்கு மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் பதில் சொல்வார்கள் என்று நான் நேற்று எதிர்பார்த்தேன். ஆனால் அவர்கள் பதில் சொல்ல வில்லை. உதாரணமாக காவல் துறையிலே வையர்லெஸ் பிரிவினருக்கு காவலர்கள் என்ற அங்கீகாரம் அளிக்கப்பட்டு இன்றுவரை அவர்களுக்கு காவலர்களுக்குரிய சலுகைகள் எதுவும் வழங்கப்படவில்லை, அதே போன்று காவலர்களுக்கு சைக்கிள் அலவன்ஸ் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று 1979-லே ஆணையிடப் பட்டும் இன்றுவரை அவர்களுக்கு கொடுக்கப்படவில்லை. இதே போன்று பொதுமக்களிடத்திலே இருந்து வருகின்ற குறைகளும், மனுக்களும் ஏராளமாக தேங்கிக் கிடக்கின்றன. ஒரு குறிப்பிட்ட காரியத்திற்காக லைசன்ஸ் பெறவேண்டும் என்றால் அல்லது அரசிலிருந்து வேறு ஏதேனும் அனுமதியைப் பெறவேண்டும் என்றால் அதற்கு நீண்ட காலதாமதம் ஏற்படுகின்றது. அந்த காரியங்களுக்காக கடன் வாங்கியோ அல்லது எப்படியோ கஷ்டப் பட்டோ பணம் வைத்திருந்தால் கூட அது அதற்கான அனுமதி வருகின்றபோது செலவழிப்பிடுகிற சூழ்நிலை இருக்கின்றது. அந்த நிலைகள் எல்லாம் மாற அதிகாரிகள் விரைந்து செய லாற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பிரிட்டிஷின் அடிமை நுகர்த்தடியிலிருந்து விடுதலைப் பெற்றிருக்கிறோமே தவிர, அவர்களுடைய சட்டத்திட்டங்களிலிருந்து நாம் இன்னும் விடுதலைப் பெறவில்லை. பிரிட்டிஷ் ரூலிலிருந்து விடுதலை பெற்றோம். பிரிட்டிஷ் ரூல்ஸ்ஸிலிருந்து விடுபடவில்லை. அதனால்தான் ரெட்டேபிசம் என்று சொல்லப்படும் சிகப்பு நாடாவில் நாம் சிக்கித் தவித்துக் கொண்டிருக்கும் நிலைமை உள்ளது. எனவே பொறுப்பாக வேகமாக செயல்பட வேண்டும் என்ற மனப்போக்கு அரசு அதிகாரிகளுக்கு வரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 12-30]

பொதுமக்களிடமிருந்து பெறப்படும் மனுக்களை முறையாக பிரிசிளிப்பதற்காகவும், அமைச்சர்கள் அவைகளின் மீது உடனடியாக முடிவெடுப்பதற்காகவும், அந்நடவடிக்கைகளைப் பற்றி பொது

[திரு. ஆர். நவநீதகிருஷ்ண பாண்டியன்] [1981 மே 8]

மக்களுக்கு திருப்பிச் சொல்வதற்காகவும், ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அடங்கிய ஒரு ஆலோசனைக் குழுவை, ஒவ்வொரு அமைச்சருக்கும் அமைத்தால் நல்லது என்று கருதுகிறேன். பாரளுமன்றத்தில் கூட அந்த முறை கையாளப் படுவதாகச் சொல்கிறார்கள். மாவட்ட ஆலோசனைக் குழு இருந்தால், அந்தந்த நிர்வாகத்திலே என்னென்ன குறைகள் இருக்கின்றன என்பதை சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர்களுக்கு சொல்வதோடு மட்டும் அல்ல, சட்டமன்ற உறுப்பினர்களிடம் பொது மக்கள் கொடுக்கிற மனுக்களின் மீது அமைச்சர்களோ மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரோ அல்லது வேறு அதிகாரிகளோ என்ன நடவடிக்கைகள் எடுத்திருக்கிறார்கள் என்றோ, அல்லது என்ன முடிவு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றோ ஒரு வார காலத்திற்குள் பதிலாக அந்தந்த குழு உறுப்பினர்களிடம் கொடுத்தால், அவர்கள் அதை திருப்பி, மாரிடம் இருந்து மனுவை பெற்றார்களோ அவர்களிடம் கொடுத்து நிலைமையை விளக்கிச் சொல்ல முடியும்.

அப்படிச் சொல்கிறபோது சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும் சும்ம இருக்கவில்லை ஏதோ வேலையைச் செய்து கொண்டு தான் இருக்கிறார்கள் என்கிற எண்ணம் பொதுமக்களுக்கு வரும். ஆகவே ஆலோசனைக் குழுவை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போல பெட்ரோல் விலை மிக அதிகமாக உயர்ந்து கொண்டே போகும் இந்த நிலையில் பொதுமக்களுக்கு அது கிடைத்து மிக அரிதாக இருக்கும் நிலையில், சில அதிகாரிகள் தங்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற கார்களை, ஜீப்புகளை எல்லாம் தங்களுடைய குடும்பங்களுக்கு மட்டும் அல்லாமல், சில நண்பர்களுக்குக் கூட கொடுத்து உதவுகிறார்கள் என்று கேள்விப்படுகிறேன். வரட்சி நிலவுகிற இந்த நேரத்தில் பொதுமக்களுடைய பணத்தை இவ்வளவு வீணான வகையிலே செலவாகும் விதத்தில் கவனித்து, காரியங்களை செய்ய வேண்டுமா என்பதை அதிகாரிகள் அதற்கைய முறைகேடுகள் நடைபெறாமல் நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து பட்டாக்கள் கொடுப்பது சம்பந்தமாக 50, 60 ஆண்டுகள் காலமாக அனுபவித்து வருகிற இடங்களுக்கு பட்டாக்களை கொடுப்பதே இல்லை. மாறாக திடீர் திடீர் என்று புறம் போக்கு நிலங்களில் உருவாகும் குடிசைகளுக்கு பட்டா கொட்டு கொடுக்கிற நிலைமைகள் இருந்து வருகின்றன. அப்படி கொடுக்கப்படுகிற பட்டாக்களிலும் ஊழல்கள் இருப்பதாகக் கூறுகிறார்கள். இவைகளை யெல்லாம் கருத்திலே கொண்டு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவராக இருந்தாலும் சரி, வேறு பெரிய அதிகாரிகளாக இருந்தாலும் சரி, இத்தகைய முறைகேடுகள் ஏற்படா வண்ணம் நடந்துக்கொள்ள வேண்டியது அவசியம் என்று வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

[1981 மே 8] [திரு. ஆர். நவந்தகிருஷ்ண பாண்டியன்]

அடுத்து தாலுக்காக்களைப் பிரிக்க வேண்டும் என்கிற ஒரு நிலைமை இப்போது இருக்கிறது. ஆனால் அப்படி ஒரு பெரிய தாலுக்காவை இரண்டாகப் பிரிக்கிறபோது, அந்தப்பகுதியில் உள்ள மக்கள் அத்தனைபேரும் அதை விரும்புகிறார்களா என்று முதலிலேயே கவனித்துக் கொள்ள வேண்டும். என்னுடைய ஆலங்குளம் தொகுதியில் தென்காசி தாலுக்காவில் இருக்கிற தாலுக்கா அலுவலகத்தை வேறு இடத்திற்கு மாற்ற வேண்டும் என்று ஒரு எண்னம் இருப்பதால், அங்கே ஒரு போராட்டம் எழக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

ஆகவே அனைத்து மக்களும் விரும்பினால்தான் அந்த தாலுக்காவை இடம் மாற்ற வேண்டுமே தவிர இல்லை என்று சொன்னால் அதை முன்பு இருந்ததைப் போலவே விட்டு விடலாம். நமக்கு முக்கியமான வேலைகள் பல இருக்கின்ற காரணத்தால், மக்கள் விரும்பாத இந்த மாற்றத்திற்கு அதிக அளவு முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை.

அதேபோல சட்டமன்றத் துறையைப் பொறுத்தவரையில் இங்கே சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் குறுகிய கால வினாக்களாகவும், வேறு பல வகைகளில் வினாக்களாகவும் பதில் வினவுகிற போது, அமைச்சர்கள் பதில் சொல்லத் தயாராக இருந்தாலும் கூட அதிகாரிகள் சரியான கவல்களை அனுப்புவது இல்லை. உதாரணத்திற்கு ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். வரதட்சிணை கொடுமையினால் தன்னைத் தானே மாய்த்துக் கொண்டு, தற்கொலை செய்து கொண்டவர்கள் எத்தனை பேர்கள் என்ற கேள்வி எழுப்பப்பட்டபோது, அப்படி ஒரு தகவலை அரசுக்கு வரவில்லை என்று அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொன்னார்கள். ஆனால் நாம் பத்திரிகையிலே பார்த்தோம், எத்தனையோ பெண்கள் வரதட்சிணை கொடுமையினால் தங்களைத் தாங்களே மாய்த்துக் கொண்டதாயும், அல்லது மாமியார் மற்றவர்கள் போன்றவர்கள் மண்ணெண்ணெய் போன்றவற்றை ஊற்றி கொளுத்திய நிகழ்ச்சிகளையும்—செய்திகளாக பார்த்தோம்.

அதே மாதிரி கத்தி, ஈட்டி, பாலி போன்றவற்றை வைத்திருப்பவர்களுக்கு லைசன்ஸ் முறை வரவேண்டும் என்று பத்திரிக்கையிலே வந்திருப்பதைப்பற்றி, குறுகிய கால வினாவாக போட்டும் இதுவரை எந்தவித பதிலும் வரவில்லை. கிட்டத்தட்ட 200க்கு மேற்பட்ட கேள்விகளை நான் கொடுத்திருக்கிறேன். ஆனால் இன்னும் ஒரு கேள்விக்காவது எந்த பதிலும் வரவில்லை. அந்த அளவிற்கு இந்தத் துறையினர் என்ன செய்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை.

எனவே மாவட்ட ஆட்சித்தலைவர்களாக இருந்தாலும் சரி அல்லது மற்ற உயர்தர அதிகாரிகளாக இருந்தாலும்சரி அவர்கள் மற்றவர்களுக்கு ஒரு முன் உதாரணமாக விளங்கவேண்டும். ஒவ்வொரு அமைச்சரகத்திலும் உறுப்பினர்களைக் கொண்ட ஒரு ஆலோசனைக் குழு ஏற்படுத்த இந்த அரசு முன்வரவேண்டும்.

[திரு. ஆர். நவந்தகிருஷ்ண பாண்டியன்] [1981 மே 8]

அப்படிச் செய்தால் அமைச்சர்களோடு ஏற்படுகிற தொடர்புகளை மக்களுக்கு எடுத்து விளக்கிச் சொல்ல அது உதவிகரமாக இருக்கும். எனவே அப்படிப்பட்ட ஆலோனைக் குழுவை அவசியம் போடவேண்டும் என்று கேட்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எம். எஸ். மானிக்கம்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, எங்கள் இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற மாவட்ட நிர்வாகம்,, மாநில ஆட்சித் தலைவர், அமைச்சர்கள், தலைமையிடப் பணியாளர்கள் என்ற மானியக் கோரிக்கைகள் மீது பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்த தங்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டு மாவட்ட நிர்வாகம் பற்றி பல்வேறு நல்ல கருத்துக்களையெல்லாம் எனக்கு முன்னால் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் மாவட்டத்திலுள்ள அனைத்து நிர்வாகங்களையும் நடத்தி வரும்போது, மாவட்ட ஆட்சித்தலைவரிடம் பல்வேறு குறைகளை வைக்கிற போது பல துறைகளிலிருந்து அவருக்கு சரியான தகவல்கள் கொடுக்காமல் அல்லது அவர்கள் விடுகிற கோரிக்கைகள் அல்லது கட்டளைகளை நிறைவேற்றாத நிலைமையில் பொதுப்பணித் துறை, மருத்துவத்துறை போன்ற துறைகள் இருக்கின்றன என்று எனக்கு முன்னால் பேசிய உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அந்த நிலைமை இன்னும் இருந்துக்கொண்டுதானிருக்கிறது. அங்கே அவர்கள் டெக்னிக்கல் என்ற முறையில் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் சொல்லி நாங்கள் செய்யவேண்டிய தில்லை என்ற நிலைமில்லாதான் அவர்கள் நடந்து கொள்கிறார்கள். எனவே அதை மாற்றுவதற்கு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கு அதைக் கண்காணிக்கும் பொறுப்பினை அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாவட்டத்தின் வளர்ச்சியில் அதிகக் கவனத்தை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கு பல பொறுப்புகள் இருப்பதால் அதைச் செய்யமுடியாத ஒரு நிலை இருக்கிறது. எனவே நான் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களையும் மாண்புமிகு அமைச்சர் பெருமக்களையும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அண்டை நாட்டில் ஸ்ரீலங்காவில் மாவட்ட அமைச்சர்கள் என்று சொல்லி மாவட்டத்திற்கு அங்கே ஒரு அமைச்சரை நியமித்திருக்கிறார்கள். அந்த மாவட்ட அமைச்சர்கள் அவரவர்கள் மாவட்ட வளர்ச்சி பொறுப்பை கவனித்து அந்த மாவட்டத்தின் வளர்ச்சிக்காகப் பாடுபடுகிறார்கள். அதேபோல் தமிழ் நாட்டிலும் நம் மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றங்களுக்குப் பதிலாக அந்த மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றத்திற்கு தலைமை வகிக்கும் அளவில் ஒருவரை நியமித்து அந்தப் பொறுப்புக்களை அவர்களிடம் கொடுத்து அவ் மூலம் அந்த மாவட்டம் வளர்ச்சி பெறுவதற்கான காரியங்களை நிறைவேற்றலாம். அதைச் செய்வதற்கு மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் முன்வருவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1981 மே 8]

[திரு. எம். எஸ். மாணிக்கம்]

அதேபோல மாவட்ட நிர்வாகம் பொறுத்தவரையில், கிழக்கு தஞ்சை மாவட்டம் மிகவும் பின்தங்கிய மாவட்டமாகும். ஏழை எளிய மக்கள் அதிகமாக வாழும் மாவட்டமாகும் அது. தொழில் துறையில் பின்தங்கிய மாவட்டமாக இருக்கிறது. அந்த மாவட்டத்தின் தலைநகர் மேற்குட்பகுதியில் தஞ்சையில் இருக்கிறது. மாவட்டங்களைப் பிரிக்கிறபோது தஞ்சை மாவட்டத்தை இரண்டாகப் பிரிக்கவேண்டும். தஞ்சை மாவட்டத்தை இரண்டாகப் பிரிப்பதால் உடனடியாக அதிகச் செலவுகள் வந்துவிடாது. ஏனென்றால் இப்போது அங்கே காவல் துறையில் இரண்டு மாவட்டங்களாகத்தான் இருக்கிறது. நீதித்துறையில் இரண்டு மாவட்டங்களாகத்தான் இருக்கிறது. கூட்டுறவு மத்திய வங்கிகள் என்று எடுத்துக்கொண்டால் இரண்டு வங்கிகள் இருக்கின்றன. ஆகவே அதை இரண்டாகப் பிரிப்பதனால் ஒரு மாவட்ட ஆட்சித்தலைவரையும் இன்னும் சில அதிகாரிகளையும் மட்டுந்தான் அங்கே தனியாகப் போடவேண்டிய வரும். ஆகவே அதை இரண்டாகப் பிரிப்பதால் உடனடியாக அதிகச் செலவு ஆவதற்குக் காரணமில்லை. ஆகவே தஞ்சையை இரண்டு மாவட்டங்களாகப் பிரித்து நாகபட்டணத்தை புது மாவட்டத்தின் தலைநகராக உருவாக்கித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். புதிய மாவட்டங்களாகப் பிரித்தால் இன்று புதுக்கோட்டை மாவட்டம் என்று பிரிக்கப்பட்ட பிறகு அந்த மாவட்டம் இன்று நல்ல முறையில் வளர்ச்சி அடைந்திருக்கிறது. அதேபோல் கிழக்குத் தஞ்சை மாவட்டம் என்று பிரித்து அங்குள்ள மக்கள் பலன்பெறும் வகையில் அம்மாவட்ட முன்னேற்றத்திற்கு ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 12-40]

அதற்குப் பின்னரும் மாநில ஆட்சித் தலைவர் பொறுப்பு நமக்குத் தேவையில்லை என்று சொன்னாலும், இன்று இந்தியாவை ஆண்டு கொண்டிருக்கின்ற பிரதமர் அவர்கள், இன்று ஆட்சியிலே இருக்கிறவர்கள், இருந்தவர்கள் ரிடைவரானவர்களை இந்த ஆட்சிப் பொறுப்பை நடத்துவதற்கு அமர்த்துகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலைமை இன்னும் தொடர்ந்து நடந்துகொண்டிருக்கிறது. பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சொன்னதுபோல, இந்த மாநில ஆட்சித் தலைவர் வேண்டாம் என்று சொன்னாலும், மத்திய அரசாங்கத்திற்கு ஏஜெண்டாக இருப்பதற்கு அவர்கள் இங்கே அனுப்பப் பட்டிருக்கிறார்கள் எனவே அந்தச் செலவை நம்முடைய அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டியதில்லை; மத்திய அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும், அதை மத்திய அரசாங்கத்தின் பொறுப்பிலே விட்டுவிட வேண்டும் என்று புரட்சித் தலைவர் அவர்களை நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போல், இங்கே புரோடகல்ஸ்ஸை எடுத்துக்கொண்டால், மாநில ஆட்சித் தலைவருக்குப் பின்னாலே, முதலமைச்சர், மற்றும் அமைச்சர்களும் வருகிறார்கள். ஆனால், மாநில அமைச்சர்கள், முதலமைச்சர் உட்பட, வெளியே செல்லுகின்றபோது,

[திரு. எம். எஸ். மாணிக்கம்] [1981 மே 8]

அவர்களுக்குப் பிரயாணப்படி வழங்கப்படுவதைவிட, தலைமைச் செயலாளர், இரண்டாவது காரியதரிசி, மற்றும் உள்ள காரிய தரிசிகள் அதிகமான பிரயாணப்படி பெறுகிறார்கள். அப்படிப் பட்ட நிலையை மாற்றி, அமைச்சர்களுக்கு காரியதரிசிகளைவிட அதிகமான அளவிலே கொடுப்பதற்கு உத்தரவிட வேண்டும். அதன் மூலமாக, நமது அமைச்சர்கள் காரியதரிசிகளைவிட அதிகமான நிலைமையில் இருக்கின்ற நிலையை உருவாக்கித் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதைப்போல் இங்கே சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு சபையில் கலந்துகொள்கிறபோது, படி வழங்கப்படுகிறது. ஆனால், மாநில அமைச்சர்களுக்கு படி வழங்கப்படுவதில்லை. இதனால், சட்டமன்றக் கூட்டங்களில் அவர்கள் அதிகமாகக் கலந்து கொள்வதற்கு விரும்புவதில்லை. எனவே, அப்பேர்ப்பட்ட நிலைமையை மாற்ற, அவர்களுக்கும் படி வழங்க வேண்டும். அப்படிச் செய்தால், இன்னும் அதிகமாக சட்டமன்றக் கூட்டங்களில் கலந்துகொள்வதற்கு, ஒத்துழைப்பார்கள் என்று கேட்டுக்கொண்டு, அதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு எனக்கு பேசுவதற்கு வாய்ப்பு தந்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டு அமருகிறேன்.

*திரு. ப. வெங்கடசுப்பிரமணியம்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாநில ஆட்சித் தலைவர், அமைச்சர்கள், தலைமையிடப் பணியாளர்கள், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் என்னும் நிர்வாகக் கேரிக்கைகளிலே பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்தமைக்கு எனது இதய தெய்வம் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி, என் உரையை ஆரம்பிக்கிறேன்.

மாநில ஆட்சித் தலைவர் என்பது ஒரு சம்பிரதாய பூர்வமான ஒரு பொறுப்பாக இருக்கிறது. அதற்கு ஏகப்பட்ட செலவு, தமிழக கஜானாவிலே இருந்து செலவிடப்படுகிறது. அந்தச் செலவைக் குறைப்பதற்கு நம்முடைய அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று விரும்பி வேண்டி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, அமைச்சர்களுக்கு சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் ஏதாகிலும் மனுக்கள் கொடுத்தால், அதன்மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப் பட்டிருக்கிறது என்பதற்கு அமைச்சர்கள் பதில் அளித்தால் நல்லதாக இருக்கும். உதாரணத்திற்கு ஒன்றை குறிப்பிட விரும்புகிறேன். காஞ்சிபுரத்தில் போக்குவரத்துத் துறையைச் சார்ந்த ஒரு அதிகாரி பேருந்துகளின் சரியாக செயல்படவில்லை என்று நம்முடைய அமைச்சர் இடத்திலே ஒரு மனுவைக் கொடுத்தான். அந்த மனு மேற்படி அதிகாரிக்கே திருப்பி அனுப்பப்பட்டு அவர் பரிசீலனையில் இருப்பதாக எனக்கு தகவல் அளிக்கிறார். அந்தத் தகவலைப் பெறும்போது நான் மிகவும் வருத்தப்பட்டேன். தவறு செய்கிற அதிகாரியை நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டுமென்று கொடுக்கப்பட்ட மனு. அந்த அதிகாரிக்கே திருப்பி அனுப்பப்பட்டு, அந்த அதிகாரியும் அதைப் பரிசீலனை செய்கிறேன் என்று சொல்லக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதை மாற்றி சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் கொடுக்கின்ற கேரிக்கைகள் மீது அமைச்சர்கள் நேரடியாக பதில்களை அளித்து, தாங்கள் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கிறோம் என்று அறிவித்தால், அது சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் மேற்கொண்டு தங்கள் பணியைச் செம்மையாக

1981 மே 8] [திரு. ப. வெங்கட்சுப்பிரமணியம்]

ஆற்றுவதற்கு உதவியாக இருக்கும் என்பதை இந்த நேரத்திலே மிகப் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பாராளுமன்றத்திலே இருப்பதைப் போல, ஒவ்வொரு அமைச்சருக்கும் ஆலோசனைக் குழு அமைத்தால், அது சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சனைகளை சட்டமன்ற உறுப்பினர்களோடு, அமைச்சர்கள் கலந்து கொண்டு, அவைகள் பற்றி என்ன முடிவெடுத்தால் நலமாக இருக்கும் என்று யோசனை சொல்வதற்கு வசதியாக இருக்கும். எனவே, இப்படிப்பட்ட ஆலோசனைக் குழுக்களை அமைக்கும்படி எனது இதய தெய்வம் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களை நான் இந்த நேரத்திலே விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஒவ்வொரு அமைச்சர்களும், அந்தந்தத் தொகுதிக்கு வரும் போது சம்பந்தப்பட்ட சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு தகவல் கொடுத்து, அந்தந்தத் தொகுதிகளிலே இருக்கின்ற பிரச்சனைகளை அவர்களோடு நேரடியாக தேர்ந்து கொள்ளுகின்ற ஒரு வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தால் நலமாக இருக்கும்.

அடுத்து, தலைமைச் செயலகத்திலே கோப்புகள் பாதுகாப்பாக இல்லை என்பதை எனக்கு முன்னாலே பேசிய சட்டமன்ற உறுப்பினர் தெரிவித்திருக்கிறார். அந்த கோப்புகள் பாதுகாக்கப்பட நம்முடைய இதய தெய்வம் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அதிலும், குறிப்பாக அரசுத் துறையிலே உள்ள செயலாளர்களாக இருப்பவர்கள் பலர் பல மாற்றுப் பெயரில் தங்கள் பெயர்களை மாற்றி வைத்துக் கொண்டு, பத்திரிகைகளிலே அரசியல் ரகசியங்களை, அரசுக்குறை கூறி எழுதி வருகிறார்கள். இதுபோன்ற அலுவலர்கள் மீது நம்முடைய அரசு கடுமையான நடவடிக்கை எடுத்தால் தான், வருங்காலத்திலே அரசின் ரகசியங்கள் வெளியே போகாமல் தடுக்கப்படுகின்ற சூழ்நிலை ஏற்படும். அதுபோன்ற அதிகாரிகள் மீது நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு இலாகாவிற்கும் கொடுக்கப்படுகிற மனுக்கள் எவ்வளவு காலக்கட்டத்திற்குள், அதற்கான பதிலை அனுப்ப வேண்டுமென்ற ஏற்பாட்டை ஒவ்வொரு அமைச்சரும் இதற்கான ஒரு கால கட்டத்தை நிர்ணயம் செய்து அதற்குள் பதில்கள் சம்பந்தப்பட்டவர்களுக்கு கிடைக்க வேண்டுமென்ற நியதியை வகுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று வேண்டி விரும்பிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதிலும் குறிப்பாக சட்டப் பேரவைத் துறையிலே எழுதிக் கொடுத்த கேள்விகள், நான் சட்டமன்ற உறுப்பினராக ஆகி ஓராண்டிற்கு பிறகு கூட எழுதிக் கொடுத்த கேள்விகள் அங்கீகரிக்கப்பட்டதா இல்லையா என்பது தெரியவில்லை. நல்ல முறையிலே சீக்கிரம் பதில் கிடைப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்றுக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து அரசு, நம்முடைய இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் வேகமாக உத்தரவுகள் அனுப்பினாலும்

[திரு. ப. வெங்கடசுப்பிரமணியம்]

[1981 மே 8]

சம்பந்தப்பட்ட இலாக்காவில் உள்ள அதிகாரிகள் அதை செயல்படுத்துவதில் மெத்தனமாக இருக்கிறார்கள் என்று அறிகிறேன். உதாரணமாக ஒன்றைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். விவசாய உயர்மட்டக் குழு அமைக்கப்பட்டு நம்முடைய அண்ணன் மாண்புமிகு முனுஆதி அவர்கள் தலைவராக நியமிக்கப்பட்டார். அவ்வலகத்தில் இவருக்கு உதவி செய்வதற்கு எந்தவிதமான அதிகாரிகளும் முன்வரவில்லை. உத்தரவிடப்பட்டும், அதிகாரிகள் அதை செயல்படுத்துவதில் மெத்தனமாக இருக்கிறார்கள் என்று அறிகிறேன். அந்த நிலையை மாற்ற சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் மீது தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களை கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் நிர்வாகத்தைப் பற்றி ஒருசில கருத்துக்களை தெரிவிக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன். என்னுடைய செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தை, காஞ்சிபுரம் மாவட்டமாக, பேரறிஞர் அண்ணா மாவட்டமாகப் பிரிக்க வேண்டுமென்று பல காலமாக என்னுடைய பகுதி மக்கள் வேண்டி வருகிறார்கள். அந்தச் செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தை இரண்டாகப் பிரித்து ஒரு பகுதிக்குப் பேரறிஞர் அண்ணா மாவட்டம் என்று பெயர் வைத்துக் கொடுக்க நம்முடைய இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவர் அவர்களை எங்கள் தொகுதி மக்கள் சார்பிலே வேண்டி விரும்பிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து அமைச்சர்களுக்கு இருப்பதைப் போல அட்வைசரி கமிட்டி, ஆலோசனைக்குழு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களுக்கும் அமைத்துக் கொடுத்தால் நலமாக இருக்கும். அதிலும் குறிப்பாக தொழிற்சாலைப் பகுதிகளில் இருக்கிற மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களுக்கு ஒரு லேபர் ஆபீசர், டொழில் சட்டங்களை அறிந்த ஒருவர் அவருக்கு ஆலோசகராக நியமிக்கப்பட்டால் அந்தப் பகுதியில் இருக்கிற டொழில் பிரச்சினைகளை ஆட்சித்தலைவர் அவர்கள் அணுகுவதற்கு நல்ல வாய்ப்பாக இருக்கும்.

மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்குச் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் எழுதுகிற கடிதங்களுக்கான பதிலை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரே நேரடியாக எழுதினால் அந்தக் கோப்பினுடைய முடிவு என்னவென்பதை சம்பந்தப்பட்ட சட்டமன்ற உறுப்பினரும், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரும் தெரிந்து கொள்ள ஒரு வாய்ப்பு இருக்கும். தற்போதுள்ள சூழ்நிலையில் மாவட்ட ஆட்சித்தலைவரிடம் அளிக்கப்படுகிற மனுக்கள் சாதாரணமாக ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டரிடம் வருகின்றன. அந்த ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர் என்ன செய்கிறார் என்பது யாருக்கும் தெரிவதில்லை. அது போன்ற சூழ்நிலை தற்போது இருக்கிறது. சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் கொடுக்கிற மனுக்கள் மீதாவது மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர், என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது, அந்த கோரிக்கை என்னவாயிற்று என்பதை நேரடியாகத் தெரிவித்தால் நலமாக இருக்கும். அதிலும் குறிப்பாக அந்த

வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி.

1981 மே 8] திரு. ப. வெங்கடசுப்பிரமணியம்]

மனுக்களை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அலுவலகத்தில், சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் அந்தப்பகுதி மக்களுக்கு பட்டா வழங்குதல் பற்றிய பிரச்சினைகள் சம்பந்தமாக மனுக்கள் கொடுக்கிறோம். அந்த மனுக்கள் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது என்பது எங்களுக்குத் தெரியாத சூழ்நிலை இருக்கிறது. அந்த மனுக்கள் மீது அவர்கள் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கிறார்கள், எவ்வளவு காலத்தில் முடிவு எடுத்து முடிக்க வேண்டுமென்று அரசு ஒரு காலத்த நிர்ணயம் செய்தால் நலமாக இருக்கும். சாதாரணமாக, பொதுமக்கள் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அலுவலகத்திற்கும், வட்ட ஆட்சியர் அலுவலகத்திற்கும் சென்று வருவிற கால விரயம், அவர்கள் படுகிற தண்டங்கள் குறையும் என்பதை இந்த நேரத்தில் மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

[பிற்பகல் 12-50]

அடுத்தபடியாக, வட்ட ஆட்சித் தலைவர் அலுவலகம் நிர்வாகத்தில் மெதுவாகச் சென்று கொண்டிருக்கிற சூழ்நிலை இருக்கிறது. இந்த நிர்வாகம் வேகமாக முடுக்கிவிடப்படக் கூடிய முறையிலே நம்முடைய அரசு வட்ட ஆட்சித் தலைவர் மீது ஒழுங்கான முறையிலே சண்டாணிப்புச் செய்து அந்தக் குறைகளைப் போக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். தற்போதுள்ள நடைமுறையில் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் பஞ்சாயத்து நிர்வாகத்தை கவனித்துக் கொள்ள வேண்டிய சூழ்நிலை இருக்கிறது அவர்களுக்குக் கீழ் டி.டி.ஓ. என்ன நடவடிக்கை எடுத்தாலும் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருடைய ஒப்புதல் பெறாமல் எந்தக் காரியமும் செய்யப்பட முடியவில்லை. ஆகவே ரீஜினல் டெபுடி டைரக்டர் என்ற ஒருவரைப் போட்டு அவர் மூலமாக கோட்ட வளர்ச்சி அலுவலர்களுக்கு உத்தரவிடக்கூடிய வழிவகைகளைச் செய்து வேகமாக பணிகளைச் செய்வதற்கு வாய்ப்பை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கோட்ட வளர்ச்சித் தலைவர் போன்றவர்களுக்கு ஜீப் வசதிகள், போக்குவரத்து வசதிகள் செய்து தரப்படவில்லை. அந்த வசதிகளைச் செய்து தந்தால் உதவியாக இருக்கும். மாவட்ட வளர்ச்சிக் குழு கூடுகிறது. ஆனால் அந்தக் குழுவிலே சம்பந்தப் பட்ட அலுவலர்கள் முறையான பதில்களை அளிப்பதில்லை என்ற நிலைமை இருக்கிறது. அந்தச் சூழ்நிலையை மாற்றி மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் அந்த அந்த இலாகாவில் உள்ள அனைத்து நடவடிக்கைகளையும் எடுக்கச் செய்வதற்கான சூழ்நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நாம் என்னதான் செய்தாலும்கூட பொதுவாக விளம்பரம் செய்யவில்லை என்றால் பலன் தராத சூழ்நிலை இருக்கிறது. இந்தியாவிலேயே நம்முடைய இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள்தான் தன்னிறைவுத் திட்டத்தைத் தீட்டி அதன் மூலம் கிராம மக்கள் பலன் பெறக்கூடிய ஏற்பாடுகளைச் செய்திருக்கிறார்கள். அந்தத் திட்டங்களின் பலன்களைப் பற்றி போதுமான அளவுக்கு விளம்பரம் கொடுக்கப்படாத நிலைமை

[திரு. ப. வெங்கடசுப்பிரமணியம்] [1981 மே 8]

இருக்கிறது. அந்தத் திட்டத்தின் மூலமாக மக்கள் பலன்களைப் பெறுவது பற்றியும் அந்த இலாகா என்ன நடவடிக்கையை எடுத்திருக்கிறது என்பதைப்பற்றி மக்கள் தெரிந்து கொள்ளவும் அந்தத் திட்டத்தினுடைய பலன்களை நல்ல முறையிலே விளம்பரம் செய்ய வேண்டுமென்று நான் புனிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். எனக்கு முன்னாலே பேசிய நண்பர் 'ரெட்டேப்பிசம்' பற்றிச் சொன்னார்கள். பிரிட்டிஷார் நமக்கு விட்டுச் சென்ற பரம்பரை சொத்து இந்த 'ரெட்டேப்பிசம்'. இதை மாற்றிச் சம்பந்தப்பட்ட இலாகாக்கள் விரைவாக நடவடிக்கை எடுக்கின்ற முறையிலே வாய்ப்பு அளிக்கவேண்டும். அதற்கான ஏற்பாடுகளை முதல்வர் அவர்கள் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன். நன்றி வணக்கம்.

*திரு. ப. நெடுமாறன்: மதிப்பிற்குரிய துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கைகளிலே பேசுகின்ற வாய்ப்புக் கொடுத்தமைக்காக நான் உங்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். தமிழகத்திலே இருக்கக்கூடிய அத்தனை மாவட்டங்களும் பிரிக்கப்பட வேண்டிய நிலைமையிலே இருக்கின்றன. வெள்ளையர் காலத்திலே பிரிக்கப்பட்ட எல்லைகளைக் கொண்டவையாக இருக்கின்றன. இந்த 33 ஆண்டுக்காலத்திலே மக்கள் தொகை அதிகமாகியிருக்கிறது. சில மாவட்டங்கள் இரண்டாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. எல்லா மாவட்டங்களும் ஏறத்தாழ இரண்டாகப் பிரிக்கப்பட வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. 50 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே இந்த மாவட்டங்களிலே வாழ்ந்த மக்கள் தொகைக்கும் இன்றைக்கு வாழ்கிற மக்கள் தொகைக்கும் உள்ள மிகப் பெரிய வேறுபாட்டினை நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். இந்த மாவட்டங்களை இரண்டாகப் பிரிக்க வேண்டும் என்பதற்காக அரசு குழு அமைத்து அறிக்கையையும் அந்தக் குழு கொடுத்திருக்கிறது. அரசும் சில நடவடிக்கைகளை எடுத்திருக்கிறது. உதாரணத்திற்கு இராமநாதபுரம் மாவட்டம், கிழக்கு இராமநாதபுரம் ஆகவும் மேற்கு இராமநாதபுரம் ஆகவும் பிரிக்கப்பட வேண்டுமென்ற கோரிக்கையின் அடிப்படைக்கு சில காரியங்களை அரசு ஏற்கெனவே செய்திருக்கிறது. இப்போதே மாவட்ட போலீஸ் அதிகாரிகள் தனித்தனியாக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இரண்டிற்கும். இதுபோன்ற நடவடிக்கைகளை உடனடியாக எடுக்க வேண்டும். மாவட்டங்கள் இரண்டாகப் பிரிக்கப்பட நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். எங்களுடைய மதுரை மாவட்டத்தை இரண்டாகப் பிரிக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கை நீண்ட நாட்களாக இருந்து வருகிறது. இங்கே பேசிய திரு. பாலசுப்பிரமணியன் அவர்கள் கூட அதை வலியுறுத்திப் பேசினார்கள்.

திண்டுக்கல்லை ஒரு மாவட்டத் தலைநகராகக் கொண்டு அதை ஒரு மாவட்டமாக அறிவிக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கை ரொம்ப நாட்களாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அதையும் இந்த அரசு கவனித்து ஆவன செய்ய வேண்டும்.

1981 மே 8] [திரு. ப. நெடுமாரன்]

அதைப்போல, தஞ்சை மாவட்டத்தையும் கிழக்குத் தஞ்சை மாவட்டம், மேற்குத் தஞ்சை மாவட்டம் என்று பிரிக்க வேண்டும்.

அதைப்போலவே வடாற்காடு மாவட்டத்தை வேலூர் மாவட்டமாகவும், திருவண்ணாமலை மாவட்டமாகவும் இரண்டாகப் பிரிக்கலாம்.

தென்னார்க்காடு மாவட்டத்தை கடலூர் மாவட்டம் என்றும், திண்டிவனம் மாவட்டம் என்றும் இரண்டாகப் பிரிக்கலாம்.

எந்த மாவட்டமாக இருந்தாலும் அதில் நான்கு தாலுக்காக்கள், அதிகபட்சம் போன்ற ஐந்து தாலுக்காக்களுக்கு மேலே இருக்கக் கூடாது. மாவட்டத்தின் எல்லைகள் அப்படிச் சுருங்கியிருந்தால்தான் அங்கே நிர்வாகம் செம்மையாகவும், திறமையாகவும் நடக்கக்கூடிய வழிவகைகள் ஏற்படும். ஆகவே, சகல மாவட்டங்களின் எல்லைகளையும் பிரித்தமைத்து, நான்கைந்து தாலுக்காக்களுக்கு அதிகமாக இல்லாதபடி மாவட்டங்களை அமைக்க வேண்டுமென்று நம்முடைய அரசுக்கு நான் கோண்டு கோள் விடுக்க விரும்புகிறேன்.

ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் டிஸ்டிரிக்ட் டெவலப்மெண்ட் கவுன்சில் கூடுகிறது. மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள் அதிலே அங்கம் வகிக்கிறார்கள். அந்த மாவட்டத்திலுள்ள அதிகாரிகளும் அதற்கு வருகிறார்கள். அந்த மாவட்டத்தின் வளர்ச்சி பற்றிய திட்டங்களெல்லாம் அதிலே விவாதிக்கப்படுகின்றன. மக்கள் பிரதிநிதிகள் என்ன குறைகளை எடுத்துச் சொன்னாலும், அங்கே விவாதித்தாலும் அவற்றை உடனடியாக அமல் நடத்துகின்ற முறையிலே சில தடங்கல்கள் இருக்கின்றன. அதிலே மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரினால் மட்டும் எல்லா இலாக்காக்களின் அதிகாரிகளையும் ஒருமுகப்படுத்தி இணைக்கின்ற வேலைகளைச் செம்மையாகச் செய்ய முடியவில்லை, அவருக்கு இருக்கக்கூடிய வேலைப்பளுவின் காரணமாக.

இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கோவைத் தம்பி அவர்கள் பேசும்பொழுது ஒரு யோசனையைச் சொன்னார்கள். இந்த டிஸ்டிரிக்ட் டெவலப்மெண்ட் கவுன்சில் கூட்டங்களுக்கு மக்கள் பிரதிநிதிகள் தலைமை தாங்கவேண்டும் என்று. அது நல்ல யோசனை. அதற்கும் ஒரு படி மேலே போய் நான் இன்னொரு யோசனையையும் வற்புறுத்த விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய அமைச்சரவையிலே 18 அமைச்சர்கள் இருக்கிறார்கள். மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டங்கள் நடக்கும் பொழுது அதிலே ஒரு அமைச்சர் வந்திருந்து அமைச்சரின் முன்னாலே அல்லது தலைமையிலே அந்தக் கூட்டம் நடைபெறுமேயானால் மக்கள் பிரதிநிதிகள் சொல்லுகின்ற கருத்துக்களுக்கு அதிகாரிகள் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுப்பதைக் கண்காணிப்பதற்கு இயலும். அது மக்களின் பிரச்சனைகளை உடனடியாகத் தீர்ப்பதற்கும் வழிவகை செய்ததாக இருக்கும்.

[திரு. ப. நெடுமாதன்]

[1981 மே 8]

அந்தந்த மாவட்டங்களைச் சேர்ந்த அமைச்சர்களே அங்கே தலைமை தாங்க வேண்டுமென்பதில்லை. அதைச் சுற்று முறையிலே கூட வைக்கலாம். ஒரு மாவட்டத்திற்கு ஒரு அமைச்சர் இந்த ஆண்டு வந்தால், அடுத்த ஆண்டு இன்னொரு அமைச்சர் அந்த மாவட்டத்திற்கு வரலாம். ஆக, மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டங்களுக்கு அமைச்சர்கள் வந்திருந்து, அவர்கள் முன்னாலே, அவர்கள் தலைமையிலே அந்தக் கூட்டங்கள் நடைபெறுவது மக்கள் பிரச்சனைகளை விரைவாகத் தீர்ப்பதற்கு உதவும் என்று நம்முடைய முதலமைச்சரவர்களுக்கு நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதைப்போல, ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலேயும் மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டங்களிலே மக்கள் பிரதிநிதிகள் சென்று தங்களுடைய தொகுதி மக்களின் குறைகளைச் சொல்கிறார்கள். இது தவிர ஒவ்வொரு தொகுதியிலேயும் மக்கள் குறை கேட்கும் நாள் என்று ஒரு நாளை வைத்து, அதை அந்தத் தொகுதியிலே அறிவித்து, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரும் மற்றும் இதர மாவட்ட மட்டத்திலே இருக்கின்ற அதிகாரிகளும் அந்தத் தொகுதிக்கு வந்து இந்தத் தேதியில் இத்தனை மணிக்கு மக்கள் குறையைக் கேட்பதற்கு அதிகாரிகள் வருகிறார்கள் என்று அறிவித்து, அந்தத் தொகுதி பூராவும் விளம்பரம் செய்து, மக்களைத் திரட்டி அந்த இடத்திலே மக்களின் குறைகளைக் கேட்பதற்கான வழிவகைகளைச் செய்ய வேண்டும். ஒவ்வொரு தொகுதியிலும் இப்படிப்பட்ட மக்கள் குறை கேட்கும் நாட்கள் அனுஷ்டிக்கப்படும்பொழுது அந்தத் தொகுதியைச் சார்ந்த சட்டமன்ற உறுப்பினரும் அங்கே இருக்கின்ற காரணத்தினால் அவர்கள் மக்களின் குறைகளை உடனடியாக அந்தச் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்குத் தெரிவித்து அங்கேயே தீர்க்கக்கூடிய பிரச்சனைகளுக்கு அங்கேயே தீர்வு காண நடவடிக்கை எடுக்க முடியும்; பின்னால் செய்யக்கூடிய பிரச்சனைகளைப் பற்றி பின்னால் முடிவு செய்வதற்கு வழிவகைகள் ஏற்படும். ஆகவே, இந்த யோசனையும் நம்முடைய அரசு பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று நான் வற்புறுத்த விரும்புகிறேன்.

ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் இயங்கிய நேரத்திலே ஊராட்சி ஒன்றியக் கூட்டங்களில் அந்தத் தொகுதியைச் சேர்ந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் கலந்து கொள்ள வழிவகை செய்யப் பட்டிருந்தது.

[பிற்பகல் 1-00]

சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் கிராமாந்திரத் தொகுதியிலிருந்து வருபவர்களுக்கு ஊராட்சி ஒன்றிய ஜீப்புகள் ஒவ்வொரு மாதமும் அளிக்கப்படுகின்றன. அவர்கள் கிராமப் பகுதிகளுக்குச் சென்று மக்கள் குறைகளைக் கேட்பதற்கான வசதி செய்யப் பட்டிருக்கிறது. ஆனால் நகரத் தொகுதியிலிருந்து வந்திருக்கக்

வரவு செலவுத் திட்டம் 1981-82

வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி

1981 மே 8]

[திரு. ப. நெடுமாதன்]

கூடிய சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அந்த நகராட்சிக் கூட்டங்களிலோ, அல்லது மாநகராட்சிக் கூட்டங்களிலோ கலந்து கொள்ள முடியாத ஒரு நிலைமையிருக்கிறது.

அது மட்டுமல்ல, அந்த நகராட்சி சம்பந்தமான கூட்டங்களிலே அவர்கள் கலந்து கொண்டால்தான் அந்தப்பிரச்சனைகளை எடுத்துச் சொல்வதற்கு வழிவகை இருக்கும். ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலே கிராமாந்திர தொகுதியைச் சேர்ந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் கலந்து கொள்ளும்போது, அதைப்போல் நகரத் தொகுதியிலேயிருந்து வந்திருப்பவர்களுக்கு அந்த உரிமை மறுக்கப்படுவதிலே எந்த நியாயமும் இல்லை. கிராமாந்திரத் தொகுதியிலேயிருந்து வருபவர்களுக்கு வசதிகளைச் செய்து தருவதைப் போல், நகரத் தொகுதியிலேயிருந்து வந்திருப்பவர்களுக்கும் அதே வசதி செய்து கொடுக்க நம்முடைய அரசு முன் வரவேண்டுமென்று நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய மாநில நிர்வாகத்தைப் பற்றியும் சிலவற்றை இந்த அவையின் முன்னாலே வைக்க விரும்புகிறேன். நம்முடைய ஐ. பி. எஸ்., ஐ. ஏ. எஸ். அதிகாரிகள் திறமைசாலிகள், ஆற்றல் நிறைந்தவர்கள் என்பதிலே சந்தேகம் இல்லை. அவர்களுடைய அறிவாற்றலுக்கும் அனுபவத்திற்கும் குறிப்பிட்ட எந்தத் துறைகளுக்கு, எந்த வேலைகளுக்கு, அவர்களைப் பயன்படுத்த வேண்டுமோ, அந்தத் துறைகளுக்கு, அந்த வேலைகளுக்கு அவர்களைப் பயன்படுத்த வேண்டும். அவர்களுக்கென்று ஒரு குறிப்பிட்ட நிர்வாகப் பயிற்சி அளிக்கப்படுகின்றது. அந்தப் பயிற்சியைப் பெற்று வருபவர்களை, எதெதற்குப் பயன்படுத்த வேண்டுமோ, அதெதற்கு நாம் பயன்படுத்த வேண்டும். ஆனால், இன்றைக்குத் தெரிந்தோ தெரியாமலோ அவர்களுக்குச் சம்பந்தம் இல்லாத துறைகளிலே கூட அவர்களிடம் பொறுப்பை ஒப்படைக்கிற ஒரு நிலைமை இருக்கிறது. நம்முடைய போக்குவரத்துக் கழகங்களிலே ஐ. பி. எஸ்., ஐ. ஏ. எஸ். அதிகாரிகள், தலைவர்களாக நியமிக்கப்படுகிறார்கள். அதைப் போல், ஃபைனர் சர்வீஸ், அனிமல் ஹஸ்பென்ட்ரி, டான்சி போன்ற டெக்னிக்கல் ராஸெட்ஜ் உள்ளவர்களின் சேவை தேவைப்படும் இடங்களிலே அந்த ஐ. ஏ. எஸ். அதிகாரிகள் நியமிக்கப்படுகிற ஒரு நிலைமையை நாம் பார்க்கிறோம். விவசாயப் பல்கலைக் கழகத்திற்குத் துணைவேந்தராகக் கூட ஒரு ஐ. ஏ. எஸ். அதிகாரி இங்கே நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார். டாக்டர் ரங்கசாமி போன்ற புகழ் பெற்ற விவசாய விஞ்ஞானிகள் வகித்த பதவியில், அவர் சென்ற பின்னாலே, இன்றைக்கு ஐ. ஏ. எஸ். அதிகாரிகள் உட்கார்ந்து நிர்வாகம் செய்யக்கூடிய நிலைமையிருக்கிறது. அதிலே, இரண்டுவிதமான தவறுகள் ஏற்படுகின்றன. ஒன்று, அந்தத் துறையிலே சம்பந்தப்பட்டவர்கள் டெக்னிக்கலாக அந்தத் துறையில் ஆர்வமும் அனுபவமும் வாய்ந்தவர்கள் புறக்கணிக்கப்படுவது. அவர்களின் அனுபவமும் அறிவாற்றலும் வீணாவது மற்றொன்று. அதே நேரத்திலே, ஐ. ஏ. எஸ். ஆஃப் சர்க்களும், ஐ. பி. எஸ். ஆஃப் சர்க்களும், அதிலே நியமிக்கப்படுவது

வரவு செலவுத் திட்டம் 1981-82

வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி

[திரு. ப. நெடுமாறன்]

[1981 மே 8]

தாலே, அவர்கள் செய்ய வேண்டிய அந்த வேலையும் அவர்களுடைய திறமையும் வேறு காரியங்களாலே வீணாக்கப்படுகிற ஒரு நிலைமையிருக்கிறது. அதை நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் கவனமாக ஆழ்ந்து பரிசீலனை செய்து, அதிலே என்ன, என்ன மாற்றங்கள் செய்ய வேண்டுமோ அதைச் செய்வதற்கு முன்வர வேண்டுமென்று நான் இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

உதாரணத்திற்கு இன்னொன்றையும் நான் இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். மதுரை மாநகராட்சி, இங்கேயிருக்கிற சென்னை மாநகராட்சிக்கு அடுத்தபடி தமிழகத்தின் இரண்டாவது பெரிய நகராட்சியாகும். அதிலே கமிஷனராக நியமிக்கப்படுபவர் ஒரு ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரியாகத்தானிருக்க வேண்டுமென்ற நியதி பல காலமாகவே, காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்திலேயிருந்தே வந்து விட்டது. அதிலே என்ன தவறு ஏற்படுகிறதென்றால், ஐ.ஏ.எஸ். ஆபீசர்களிலே யார் ஜூனியரோ அவர்தான் அங்கே கமிஷனராக நியமிக்கப்படுகிறார். அவர் ரெவினியூ நிர்வாகத்திலே பயிற்சி பெற்றவர். அவர் அங்கே நகராட்சி நிர்வாகத்திற்கு வருகின்ற பொழுது, அந்த நிர்வாகத்தைப்பற்றி அவர் முழுமையாக அறிந்து கொள்வதற்கு ஏறத்தாழ ஓராண்டு, 1½ ஆண்டு ஆகி விடுகிறது. ஆனால், அவர் அங்கே இருக்கும்போதே, நாம் அடுத்து எந்த இடத்திற்குப் போகலாம்? மாவட்ட ஆட்சித் தலைவராக எப்பொழுது போவது? அல்லது வேறு இடத்திற்கு எப்போது போவது என்ற நினைப்பிலே பணியாற்ற வேண்டிய ஒரு சூழ்நிலை இருக்கிறது.

மதுரை போன்ற பெரிய நகராட்சியிலே, நகராட்சிகளிலே சேவை செய்து, அனுபவம் வாய்ந்த ஏறத்தாழ சீனியர்மோஸ்ட் அதிகாரியாக யார் இருக்கிறாரோ, அவரைக் கொண்டு வந்து ஆணையராக கமிஷனராக நியமித்தால்தான் அவர்களுக்கு நகராட்சி நிர்வாகத்தைப் பற்றிய அனுபவமும் அறிவும் இருக்கிற காரணத்தாலே, மதுரை போன்ற பெரிய நகராட்சிகளைச் செம்மையாக நடத்த முடியும். ஐ. ஏ. எஸ். ஆபீசர்தான் இருக்க வேண்டும் என்பதற்காக, ஜூனியர் ஐ. ஏ. எஸ். ஆபீசரை அந்த இடத்தில் போடுவதால், அவருக்கு அந்த முனிசிபல் நிர்வாகத்தைப் பற்றி அறிந்து கொள்கிற அனுபவம் இல்லாததால் அவர்கள் பதவியேற்ற உடனே அதைப் பற்றி தெரிந்து கொள்ள முடியாமல், அவர்களுக்குக் கீழே வேலை பார்க்கும் அதிகாரிகளையே நம்பி செயல்பட வேண்டிய நிலையில் இருப்பதை நான் அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

பொது நிர்வாக விஷயம் குறித்து இன்னொன்றையும் நான் முதலமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். நேருஜி அவர்கள் இந்தியாவின் பிரதம அமைச்சராய் பொறுப்பேற்றுக் கொண்ட உடனேயே ஒரு நல்ல சம்பிரதாயத்தைக் கடைபிடிக்க வேண்டும் என்று தன்னுடைய அமைச்சர் அவையில் இருந்த அமைச்சர்களுக்கு உத்தரவிட்டார், அன்றிலிருந்து இன்று வரையில் அந்தச் சம்பிரதாயம்

வரவு செலவுத் திட்டம் 1981-82

ஹாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி

1981 மே 8]

[திரு. ப. நெடுமாறன்]

தாயம் கடைபிடிக்கப்பட்டு வருகிறது. மக்கள் கோரிக்கையைப் பற்றி ஒரு நாடாளுமன்ற உறுப்பினர், ஒரு அமைச்சரின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவார்களே என்று சொன்னால், அல்லது பிரதம அமைச்சருக்குக் கடிதம் எழுதுவார் என்று சொன்னால், அந்தக் கடிதத்திற்கு உரிய பதிலை அந்த உறுப்பினருக்கு அனுப்புகிறபோது அதற்குச் சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சரோ அல்லது பிரதம அமைச்சரோ கையெழுத்துப் போட்டு அனுப்ப வேண்டும். இந்த முறையினை இன்றைக்கும் மத்திய அரசில் பின்பற்றி வருகிறார்கள். ஆனால் இங்கே சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அமைச்சர்களுக்குக் கடிதம் எழுதுகிற போது, அதற்குரிய பதில்களை அவர்களுக்குக் கீழே பணியாற்றுகிற அதிகாரிகள் கையெழுத்திட்டு அனுப்புகிற நிலை இருக்கிறது. அதை மாற்றி, மக்கள் பிரதிநிதிகளுக்கு உரிய மதிப்பு கொடுத்து, சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சரே அந்தப் பதிலை அனுப்புவாரானால் எங்களுக்கு அது மகிழ்ச்சியாக இருக்கும், பெருமையாக இருக்கும். மக்கள் மத்தியிலும் அது பெருத்த மரியாதையை ஏற்படுத்தும் என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய அரசாங்க நிர்வாக அமைப்பிலே தலைமைப் பீடமாக இருப்பது தலைமைச் செயலகம். இந்தத் தலைமைச் செயலகத்திற்கு வருகின்ற கடிதங்கள் ஒவ்வொரு துறைக்கும், தனித்தனியே அனுப்பப்படுகின்றது. அப்படி அனுப்பப்படுகின்ற நேரத்தில், அந்தத் துறையின் கீழ் மாவட்டத்தில் உள்ள அலுவலகத்தில் முறையாக அது பரிசீலிக்கப்பட்டு இங்கே முடிவுக்காக அனுப்பப்படுகின்றது. அதை அந்தத் துறையின் தலைவரும் பரிந்துரைத்துதான் அரசு செயலகத்திற்கு அனுப்புகிறார். அப்படி இருந்தும் மறுபடியும் அந்தத் திட்டத்திற்கான ஆய்வு கீழ் மட்டத்தில் இருந்து—கிளார்க் முதல் செயலாளர் வரை—பரிசீலித்து, பின் அமைச்சரின் பார்வைக்கு, ஒப்புதலுக்கு அனுப்பப்படுகிறது. ஒரு துறைத் தலைவர் முடிவு எடுத்து அரசுக்குப் பரிந்துரை செய்து விட்டால் அது முடிந்த முடிவாக இருக்கவேண்டும். அதிலே ஏதேனும் சந்தேகம் கேட்பது, விளக்கங்கள் கேட்பது என்பதற்குக் கீழ் மட்டத்தில் இருந்து பரிசீலிக்க வேண்டியது இல்லை. இதனால் வீணான காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. அதனால் மக்களுடைய பிரச்சனைகளை உடனுக்குடன் தீர்வு காண முடியாமல் இருக்கிறது. அதனால் 'ரெட் டேபிசம்' என்று சொல்வார்களே அதன் காரணமாக பலவிதமான தடங்கல்கள் ஏற்பட்டு, அந்தத் திட்டங்கள் செயல்படுவதில் காலதாமதம் ஆகின்றது. ஆகவே, சில முக்கியமான துறைகளில் உள்ள தலைவர்களுக்கு அடிஷனல் செக்ரடரி என்ற அந்தஸ்து அளிக்க வேண்டும். அவர் அந்தத் திட்டத்தின் தடதி, தேவையைப் பரிசீலித்து, நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்கிற முறையைக் கொண்டு வந்தால் இந்தக் காலதாமதங்கள் தவிர்க்கப்படுவதோடு, மக்கள் பணம் வீணாக விரயம் ஆவதையும் தடுக்கவும், திட்டங்களையும் விரைவில் செயல்படுத்த முடியும்

வரவு செலவுத் திட்டம் 1981-82

வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி

[திரு. ப. நெடுமாறன்]

[1981 மே 8]

என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மேற்கு வங்கம், பஞ்சாப் போன்ற மாநிலங்களில் பல துறைகளின் தலைவர்கள் அடிஷனல் செக்ரட்டரிகளாக உள்ளார்கள். அந்த முறையைத் தமிழகத்தில் கொண்டுவர முயற்சிக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இங்கே இலாகாக்கள் அமைச்சர்களுக்குப் பிரிக்கப் பட்டு இருப்பதைப் பற்றி நான் ஒன்றைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த ஆட்சியில் இருக்கக்கூடிய எல்லா அமைச்சர்களுமே திறமைசாலிகள்தான். ஆனால் இன்றைக்கு ஒரு துறை பல பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டு, பல அமைச்சர்களிடத்தில் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது என்றால் நிர்வாகத்தில் ஏற்பட்டு இருக்கும் சங்கடங்கள், மக்கள் பிரச்சனைகளைத் தீர்ப்பதிலே ஏற்படுகின்ற வீணான காலதாமதங்கள் ஆகியவற்றை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும் என்று நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 1-10]

தொழில் துறை இருக்கிறது என்றால் அது இரண்டாகப் பிரிக்கப்பட்டு, இரண்டு அமைச்சர்கள் கையில் ஒப்படைக்கப் பட்டிருக்கிறது. அதைப்போல மதுவும், மதுவிலக்கும் மூன்றாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆயத்தீர்வை ஒரு அமைச்சர் கையிலே இருக்கிறது. மது அமைதிச் சீட்டு வழங்குவது இன்னொரு அமைச்சர் கையிலே இருக்கிறது. மதுவிலக்கை அமல்படுத்துவது வேறொரு அமைச்சர் கையிலே இருக்கிறது. இப்படி மூன்று அமைச்சர்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருப்பதால், அதிலே காலதாமதம் ஏற்படுகிறது.

அதைப்போல தொழிலாளர் நலத் துறையை எடுத்துக் கொண்டால், தொழிலாளர் நலம் ஒரு அமைச்சரிடம் இருக்கிறது; கொத்தடிமை தொழிலாளர் நலம் இன்னொரு அமைச்சரிடம் இருக்கிறது.

அதைப்போல் இன்றைக்கு பி. டபிள்யூ. டி. பொதுப் பணித் துறையை எடுத்துக் கொண்டால் அது 6 அமைச்சர்களிடம் பிரித்துக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பாசனம் ஒரு அமைச்சரிடம், பொதுப்பணித் துறையினுடைய நிர்வாகம் இன்னொரு அமைச்சரிடம்; குடிநீர் சம்பந்தப்பட்ட பாசனத் திட்டங்கள் இன்னொரு அமைச்சரிடம், வெள்ளத் தடுப்புப் பணி ஒரு அமைச்சரிடம்; நெடுஞ்சாலை பராமரிப்பு இன்னொரு அமைச்சரிடம் என்று இப்படி 6 அமைச்சர்கள் இந்தத் துறையைப் பராமரிக்கின்ற நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கிறது.

வரவு செலவுத் திட்டம் 1981-82

வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி.

1981 மே 8]

[திரு. ப. நெடுமாறன்]

எல்லா அமைச்சர்களும் திறமைசாலிகள்தான். அதிலே நான் ஒன்றும் ஆட்சேபம் தெரிவிக்கவில்லை. இதை யாராவது ஒருவரிடம் ஒப்படைத்தால் நிர்வாகம் செம்மையாக நடைபெற உதவியாக இருக்கும் என்பதை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

வறட்சி நிவாரணப் பணி வேலைகள் தமிழகத்தில் வேகமாக முடுக்கிவிடப்பட்டிருக்கின்றன. மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும் மற்ற அமைச்சர்களும் பல்வேறு மாவட்டங்களுக்குச் சென்று வறட்சி நிவாரண வேலைகளை எவ்வளவு விரைவாகச் செம்மையாகச் செய்ய முடியுமோ அவ்வளவு விரைவாகவும் செம்மையாகவும் முடிக்க வேண்டுமென்று அதிகாரிகளைக் கூப்பிட்டு ஆணையிடுகிறார்கள், ஆனால் பொதுப் பணித்துறை 6 அமைச்சர்கள் கையில் இருக்கின்ற காரணத்தால் இந்த வறட்சி நிவாரணப் பணிகளில் தேவையற்ற காலதாமதம், தடங்கல் ஏற்படுகிறது. எந்த அமைச்சரிடமிருந்து எந்த உத்தரவு வர வேண்டும் என்பதிலே பல சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. அதனால் பல்வேறு பணிகள், திட்டங்கள் முடங்கிக் கிடக்கின்றன என்பதை மாண்புமிகு முதலமைச்சரின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

ஒருங்கிணைந்த ஒரு வேலைத் திட்டம் என்பது இதன் மூலம் இல்லாமல் இருக்கிறது. இதன் காரணமாக அதிகாரிகள் மத்தியிலே தடுமாற்றம் ஏற்படுகிறது என்பதை மாண்புமிகு முதலமைச்சரின் முன் எடுத்து வைக்க விரும்புகிறேன்.

இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் மாணிக்கம் அவர்கள் பேசும்போது ஒன்றைச் சொன்னார்கள். அதை நானும் வலியுறுத்துகிறேன். அதிலே முதலமைச்சருக்கு எந்தத் தயக்கமும் தேவையில்லை. அவர்கள் இதிலே உடனடியாகச் செயல்பட வேண்டுமென்று வற்புறுத்துகிறேன். நம்முடைய அமைச்சர்களுக்கு நீங்கள் 1000 ரூபாய் ஊதியம் கொடுக்கிறீர்கள். ஒரு நாள் 1 டி 15 ரூபாய் கொடுக்கிறீர்கள்; அதே மாதிரி சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு 750 ரூபாய் சம் ளும் சட்டமன்றத் திற்கு வருகிற நாளில் 50 ரூபாய் 1 டியும் அளிக்கப்படுகிறது.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் மாணிக்கம் அவர்கள் சுட்டிக்காட்டியதைப்போல அதிகாரிகளுக்கு இதைவிட அதிகமான படி வழங்கப்படுகிற நிலை இருக்கிறது. நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் அமைச்சர்கள் எல்லாம் சாமானியர்களில் இருந்து வந்தவர்கள் என்று சொல்வார்கள். அவர்கள் இன்னும் அப்படித் தான் இருக்கிறார்கள். அவர்களின் நிலைமையை நீங்கள் உயர்த்துவதே எந்தவிதமான தயக்கமும் தேவையில்லை. 1000 ரூபாய் ஊதியம் என்பதை மேலும் நீங்கள் உயர்த்திக் கொடுங்கள். அதனால் அதிகமான செலவு ஒன்றும் வந்த விடப் போவதில்லை. அதையும் முதலமைச்சர் எண்ணிப்பார்த்து அவர்களுடைய குறைகளைத் தீர்க்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

வரவு செலவுத் திட்டம் 1981-82
வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி.

[திரு. ப. நெடுமாதன்]

[1981 மே 8]

தாலுகா அலுவலகத்திலிருந்து, கலெக்டர் அலுவலகம் வரை இருக்கக்கூடிய அந்த முறையிலே என்னென்ன மாற்றங்கள் செய்தால் நன்றாக இருக்கும் என்பதை எனக்கு முன்னால் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் வேடசந்தூர் பாலசுப்பிரமணியன் அவர்கள் தெளிவாக, விளக்கமாகச் சொன்னார்கள். அதுதான் இன்றைக்கு உண்மை நிலை. சின்னச்சின்ன பிரச்சனைகளுக்குக்கூட ஏழை எளிய மக்கள் இழுத்தடிக்கப்படுகிற நிலை இருக்கிறது. அதற்கு ஒரு முற்றுப்புள்ளி வைக்கவேண்டும், இது ஏழை எளிய மக்களுடைய அரசு என்ற உணர்வினால் அவர்கள் அரசு அலுவலகங்களுக்கு வந்து வீணான அலைச்சலுக்கு ஆளாகும்போது, அவர்கள் பெரும் ஏமாற்றம் அடைகிறார்கள்.

இந்த ஏமாற்றம் ஏழை எளிய மக்களுக்கு வரக்கூடாது. இப்படிப்பட்ட சின்னச் சின்ன பிரச்சனைகளில் கூட அவர்கள் வீணாக இழுத்தடிக்கப்படக்கூடிய நிலைமைகள் இருக்கின்றன. உதாரணமாக ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். தியாகிகள் மானியம் என்று வழங்கப்படுகின்றது. தியாகிகளுக்கான மானியம் வழங்கவேண்டும் என்று நம்முடைய அரசு முடிவு செய்து பென்ஷன் கொடுக்கப்படுகிறது. அவர்களின் எண்ணிக்கையைப் பொறுத்த வரையிலே அது நாளுக்கு நாள் வளர்ந்து கொண்டு போகின்ற ஒன்றல்ல. தியாகிகளைப் பொறுத்த வரையிலே ஒரு தலைமுறையினர், அதாவது சுதந்திரத்திற்காகப் பாடுபட்டவர்கள் என்ற அளவிலே அவர்களின் எண்ணிக்கை நாளுக்கு நாள் குறைந்து கொண்டே வரும். அந்தத் தியாகிகளுக்கு பென்ஷன் கொடுப்பதைப் பொறுத்தவரையிலே அவர்கள் எவ்வளவு தூரம் வீணான அலைச்சலுக்கும் ஏமாற்றத்திற்கும் ஆளாகிறார்கள் என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். சிறையிலே அவர்கள் இருந்த காலத்திலே அவர்களுடன் இருந்த முன்னாள் அமைச்சர்கள் யாராவது சான்றிதழ் கொடுத்தால்தான், அவர்களுடைய சான்றிதழைப் பெற்று வந்தால்தான் மனுச் செய்யவேண்டும் என்று சிறைச்சான்றிதழைக் கொண்டு வாருங்கள் என்றும் சொல்லப்படுகின்றது. சிறைச் சான்றிதழ்கள் எல்லாம் அழிந்துவிட்டன. அவர்களில் எவ்வளவு பேர் அமைச்சர்களாக இருந்தவர்களுடன் சிறையிலே இருந்திருக்க முடியும்? எத்தனை பேருக்குத் தெரிந்திருக்க முடியும்? ஆகவே சிலருக்குத் தான் அந்தச் சான்றிதழ் கிடைக்கின்றது, மற்றவர்களுக்குக் கிடைப்பதில்லை. கிடைக்காதவர்கள் இன்னும் அலைந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். பலர் அந்தப் பென்ஷனைப் பெற முடியாமல் இறந்துகூடப் போய்விடுகிறார்கள். ஆகவே நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் இதிலே கவனம் செலுத்தி ஒரு ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டும். அதாவது வயது முதிர்ந்த தியாகிகள் யார் யார் என்று பார்த்து தாலுக்காவிற்கு ஒருவர் வீதம் தேர்ந்தெடுத்து அவர்கள் முன்னிலையிலே தியாகிகள் பென்ஷனுக்காக மனுசெய்த மற்றவர்களையும் அழைத்து வைத்துக்கொண்டு இவரை உங்களுக்குத் தெரியுமா, இவர் சுதந்திரத்திற்காகப் பாடுபட்டவர்தானா என்று கேட்க வேண்டும்.

1981 மே 8]

[திரு. ப. நெடுமாறன்]

அப்போது அங்கே அவர்களால் கொடுக்கப்படுகின்ற அந்தச் சான்றினை வைத்து தீர விசாரித்து உடனடியாக அவர்களுக்குத் தியாகிகள் பென்ஷன் கிடைப்பதற்கு ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும், அப்படிச் செய்தாலொழிய அவர்கள் பென்ஷனுக்காக அலைந்து கொண்டிருக்கின்ற நிலைமை மாறாது.

தியாகி ஒருவர் இறந்து விட்டால் அவருடைய துணைவியாருக்குத் தொடர்ந்து அந்த பென்ஷன் கொடுக்கப்படும் என்று நம்முடைய அரசு அறிவித்திருக்கின்றது. ஆனால் இதிலே அடியைப் பிடி பாரதப்பட்டா என்று சொல்வது போல மீண்டும் அந்த தியாகி சிறையிலே இருந்ததற்கான சான்றிதழ்களை எல்லாம் கொண்டு வந்தால்தான் அவருடைய மனைவிக்கு பென்ஷன் தரப்படும். யாராவது முன்னாள் அமைச்சர்கள் அவர்களுடன் சிறையிலே இருந்திருந்தால் அவர்களுடைய சான்றிதழைக் கொண்டு வந்தால்தான் பென்ஷன் தரப்படும் என்று சொல்லப்படுகின்றது. அப்படித் தியாகிகளுக்கு கொடுக்கப்பட்ட மாதிரி அதே சான்றிதழ்களைத் திரும்பவும் பெற்றுக் கொண்டுவர முடியாமல் தியாகிகளின் துணைவியார்கள் தெருவிலே அலைகின்ற பரிதாப கரமான நிலைமையினை மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விருப்புகிறேன். இது நல்லதல்ல. ஆனால் இன்னார் மனைவிதான் இவர் என்பதற்குச் சான்றிதழ் கேட்டால் அது சரியானது. ஆகவே அந்தச் சான்றிதழை மட்டும் பெற்றுக்கொண்டு அந்தத் தியாகிகளின் துணைவியார்களுக்கு பென்ஷனை வழங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து நமக்குச் சுதந்திரம் வந்த ஆகஸ்ட் மாதம் முழுவதும் தியாகிகளும் அவர்களது துணைவியார்களும் அரசுப் போக்குவரத்துக் கழகப் பேருந்துகளிலே இலவசமாக பயணம் செய்வதற்கான ஒரு உத்தரவை நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் வழங்க வேண்டும். அவ்வாறு செய்வது அவர்களுக்குச் செய்கின்ற பேருதவியாக இருக்கும். வயதான காலத்திலே அவர்கள் ஏதோ புண்ணியஸ்தலங்களுக்குச் சென்று நிம்மதியாக இருக்கக்கூடிய ஒரு நிலைமை ஏற்படும், ஆகவே இதையும் மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் மனதிலே கொண்டு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து தியாகிகளின் குழந்தைகளுக்கு மருத்துவம் மற்றும் இன்ஜினியரிங் போன்ற பல்வேறு படிப்புகளிலே இட ஒதுக்கீடுகள் இருக்கின்றன. ஆனால் அது முறையாக அவர்களுக்குக் கிடைப்பதில்லை. அதிலே பல்வேறு தடைகளும் இடையூறுகளும் இருக்கின்றன. அதையும் கவனித்து ஆவன செய்வதோடு கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அருகிக்கொண்டிருக்கின்ற அந்தத் தலைமுறையினர் இறுதிச் காலத்திலே நிம்மதியோடு வாழ்வதற்கான வழிவகைகளை நம்முடைய மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் செய்யவேண்டும் என்று வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொண்டு இந்த வாய்ப்பினை நல்கிய துணைத் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன்.

[1981 மே 8]

[பிற்பகல் 1-20]

திரு. என். வரதராஜன்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, தலைமையிடப் பணியாளர்கள், மாவட்ட நிர்வாகம் என்ற மானியக் கோரிக்கையின் மீது சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மாவட்ட நிர்வாகம் என்பதில் பெரிய மாவட்டங்களாக இருப்பதை நிர்வகிப்பதிலே மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கு மிக சிரமம் இருக்கிறது என்பதை நேரிடையாக நாம் பார்க்க முடிகிறது. மதுரை மாவட்டம், தஞ்சை மாவட்டம் முகவை மாவட்டம், வட ஆற்காடு மாவட்டம் போன்ற பெரிய மாவட்டங்களில் கிட்டத்தட்ட 50 லட்சம் 47 லட்சம் என்று ஜனத்தொகை இருக்கிறது என்று சம்ப மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பிலேயிருந்து தெரிகிறது.

ஆகவே, ஏற்கெனவே இந்த மாவட்டங்கள் பிரிக்கப்பட வேண்டும் என்கிற ஒரு நிலை இருப்பதை மனதிலே கொண்டு படிப்படியாக அந்த மாவட்டங்களைப் பிரிப்பதற்கான திட்டங்களை நாம் அமுல்படுத்த வேண்டும். அப்போதுதான் மாவட்ட நிர்வாகம் சரியாக நடப்பதற்கு அது உறுதுணையாக இருக்கும் என்பதை இந்த நேரத்திலே வற்புறுத்த விரும்புகிறேன். ஏற்கெனவே திண்டுக்கல்லை தலைநகராகக் கொண்டு ஒரு திண்டுக்கல் மாவட்டம் உருவாக்கப்பட வேண்டுமென, ஒரு நீண்ட நாள் வேண்டுகோள் இருக்கிறது. அதையும் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும் என்றுக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பொதுவாக நிர்வாகம் என்று சொல்கிறபோது வருவாய்த்துறை தான் அப்போதைக்கப்போது குழந்தைக்கேற்றவாறு பெரிய அளவிற்கு உப்பிக் கொண்டே போகிறது என்பதைக் குறிப்பிட வேண்டும். அதற்கென்று ஏராளமான பணிகள் இருக்கின்றன. கடன் நிவாரணம் அதனிடத்திலே இருக்கிறது. குத்தகைப் பதிவு இருக்கிறது. முதியோர் பென்ஷன் இருக்கிறது, குடும்ப கார்டு வழங்குவது இருக்கிறது. லைசன்ஸ் வழங்குவது, சிமெண்ட் பெர்மிட் கொடுப்பது, மற்ற சர்ட்டிபிகேட்டுகள் கொடுப்பது இது போன்ற பல்வகை வேலைகள் ஆன்றாடம் வளர்ந்து கொண்டே வருவதால் அந்த நிர்வாகமும் தினசரி உப்பிப் பெருத்துக் கொண்டே இருக்கிறது. ஆகவேதான் எதையுமே முழுமையாகக் கவனிக்கக் கூட முடியாமல் போகக்கூடிய ஒரு ஆபத்தும் இதில் இருக்கிறது. ஆகவே இதில் நான் வற்புறுத்த விரும்புவதெல்லாம் சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன் என்று சொல்லக்கூடிய நிறுவனத்தின் மூலமாகவே குடும்பக் கார்டுகள் ஒப்படைப்பது, பண்டங்கள் விநியோகிப்பது போன்ற வேலைகளை முறைப்படுத்தக் கூடிய வகையிலே அக்கரை செலுத்தக்கூடிய காலத்தில் நாம் இருக்கிறோம் என்பதுதான்.

முக்கிய பண்டங்களின் விலைகள் எல்லாம் உயர்ந்து கொண்டே போகிற காரணத்தால் மக்கள் இப்போது இதை நோக்கி அதிகமாக வருகிறார்கள். குடும்பக் கார்டுகள் கொடுத்து நீண்ட காலம் ஆகிறது. அதை புதுப்பித்தாக வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. அன்றைக்கு நமது நிதியமைச்சர் அவர்கள் கூட

1981 மே 8]

[திரு. என். வரதராஜன்]

சொல்கிறபோது, போலி கார்டுகள் அதிகமாக இருப்பதைச் சொன்னார்கள். நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். ஆனால் ஒரு பக்கம் போலி கார்டுகள் இருக்கிறபோதே குடும்பக் கார்டுகள் கிடைக்காத உண்மையான குடும்பங்களும் ஏராளமாக இருக்கின்றன. ஆகையினால் இவ்வளவு பெரிய நிர்வாகத்தை தாசில்தாரிடம் ஒப்படைக்கிறபோது, கடன் நிவாரண மனுக்கள் லட்சக்கணக்கில் தேங்கிக் கிடக்கின்ற காட்சியை நாம் பார்க்கிறோம். குத்தகைப் பதிவும் அதைப் போலவே தேங்கிக் கிடக்கின்ற நிலையைப் பார்க்கிறோம், ஆகவே தான், அந்த தாசில்தார்களுக்கு உதவி தாசில்தார்களைக் கூடுதலாக ஒருபக்கம் நியமனம் செய்கிறபோதே, இந்த சிவில் சப்ளைஸ் கார்பரேஷனை ஒரு தனி நிர்வாகமாக அமைத்து உருவாக்க வேண்டும் என்று ஆலோசித்தால் கூட நல்லது என்று கருதுகிறேன். அவ்வளவு பெரிய வேலைகள் அந்த நிர்வாகத்திலே தேங்கிக் கிடக்கின்றன என்பதைக் கவனித்து அதை முறைப்படுத்துவதில் அக்கறை செலுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஏனென்றால் நாம் அனைவருமே வருத்தப்படக் கூடிய அளவில் சில நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறுகின்றன. உதாரணமாக தமிழ்நாட்டிலே சிமென்ட் மூட்டைகள் என்று சொன்னால் அது தேவைப்படுகிறவர்களுக்கு நியாயமான விலையில் கிடைப்பதில்லை. 40 ரூபாய் 50 ரூபாய் என்று அதிகமாக கொடுக்கிறபோது கிடைக்கிறது. இதற்குண்டான காரணங்கள் என்ன என்பதை நாம் அனைவரும் முழுமையாக அறிவோம். ஆகவே, நிர்வாகத்தை சரியாகப் பிரித்து நம்முடைய அரசு இடக்கூடிய உத்தரவுகள் சரியாக அமுல்படுத்தப்படுகிறதா என்று பார்ப்பதற்கே இது போன்ற பிரிவுகள் தேவைப்படுகின்றன என்பதை நான் இங்கே வற்புறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அடுத்ததாக நான் சொல்ல விரும்புவது அமைச்சர்கள் அவர்களுடைய சுற்றுப் பயணத்திலே மிகச் சரியாக சில முறைகளை கையாள வேண்டும். அப்போதுதான் மிகப் பெரிய அளவில் மக்களுக்கு உதவியும் நன்மையும் கிடைக்கும். அவர்களுடைய சுற்றுப் பயணங்களை பார்க்கிறபோது, அமைச்சர் ஒருவர் இரவிலே திருநெல்வேலியிலே பொதுக்கூட்டம் போட்டு பேசி விட்டு, மறுநாள் கோயம்புத்தூரிலே ஒரு நிகழ்ச்சியிலே கலந்து கொள்வார். ஆகவே அவ்வளவு வேகமாகச் சுற்றுப் பயணம் செய்வது அவர்களுக்கும் நன்மை இல்லை. எங்களைப் போன்ற சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அவர்களை அணுகி, எங்கள் தொகுதி விஷயங்களை சொல்வதற்கும் வாய்ப்பில்லாமல் இருக்கிறது. ஆகவே அவர்களுடைய சுற்றுப் பயணங்களை முறைப்படுத்திக் கொள்வது நல்லது என்று கருதுகிறேன். ஒரு ஊருக்கு சுற்றுப்பயணம் வருகிறபோது அரை மணி அல்லது 1 மணி நேரம் மக்களிடமிருந்து மனுக்களை பெறுவதற்கென்றே ஒதுக்கி விட வேண்டும்,

சமீபத்தில் கொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள் திண்டுக்கல் லுக்கு வந்திருந்தார்கள், அவர் அப்படி அரை மணி

[திரு. என். வரதராஜன்]

[1981 மே 8]

நேரம் அந்த மனுக்களை வாங்கும் வேலைக்கு ஒதுக்கியபோது பார்த்தேன் 100 பேர்களுக்கு மேல் வந்து மனுக்கள் கொடுத்து அவர்கள் சொல்ல விரும்பியதை சொல்லி விட்டுப் போனார்கள். அப்படி ஒரு நடைமுறை ஒதுக்கீடு அந்தச் சுற்றுப் பயணங்களிலே இருக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மத்திய அரசில் இருக்கக்கூடிய அமைச்சர்கள் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் எழுதுகிற கடிதங்களுக்கு நேரடியாக அவர்களே கையெழுத்து போட்டு பதில் அனுப்புகிறார்கள். நம்முடைய துறையில் நாம் அனுப்புகிற கடிதங்களுக்கு யாராவது ஒரு டெப்டி செகரட்டரி கையெழுத்து இட்டு சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு கடிதங்கள் வந்துகொண்டிருப்பதைப் இன்று பார்க்கிறோம். சில கடிதங்களுக்குப் பதிலே வராத நிலையையும் பார்க்கிறோம். ஆகவே நம்முடைய அமைச்சர்கள் நேரடியாக கையெழுத்து இட்டு சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அனுப்புகிற கடிதங்களுக்காவது பதில் அனுப்பவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்தத் தலைமைச் செயலகத்தில் அமைச்சர்கள்—சுற்றுப் பயணம் போகிற நேரங்கள் தவிர பாக்கி நேரங்களில்—ஒரு மணி நேரமாவது வெளியே நூற்றுக்கணக்கான பேர்கள் உட்கார்ந்து கொண்டிருப்பதை அறிவேன். ஒதுக்கி அமைச்சர்களைப் பார்ப்பதற்கு வசதி செய்து கொடுத்தால் வருகிறவர்கள் குறிப்பிட்ட வேலைகளை முடித்துக்கொண்டு போக வசதியாக இருக்கும். அப்படிப்பட்டதொரு ஏற்பாட்டை அமைச்சர்கள் செய்து தர வேண்டும். சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் இங்கே வரும்போது சில சமயங்களில் சங்கடப்பட வேண்டியிருக்கிறது. அவர்களுக்குக் கூட இது மிகப் பெரிய உதவி செய்யும்.

அடுத்தபடியாக, நம்முடைய நிர்வாகம் பற்றியது. இன்றிருக்கக்கூடிய சங்கடங்கள் எதுவாகியிருந்தாலும், மாவட்ட நிர்வாகம், மாநில நிர்வாகம் இவற்றில் தமிழிலேயே எல்லாவிதமான கடிதப் போக்குவரத்துக்களும் வைத்கக் கொள்ளவேண்டும் என்ற ஒரு நிலையை நாம் உருவாக்கவேண்டும். மத்திய, மாநிலத்திற்குள்ள உறவுகள் என்ற அடிப்படையில் ஆங்கிலத்தில் கடிதப் போக்குவரத்து வைத்திருப்பது அல்லது சட்டத்துறையிலுள்ள சங்கடங்களைத் தீர்ப்பதற்கு இப்போது ஆங்கிலம் இருக்கக்கூடிய சில முறைகளை நாம் கைவிட முடியாது என்று சொன்னாலும் கூட சாதாரணமாக ஒரு விவசாயிக்குக் கடிதம் போடுவதில் இன்று பல துறைகளிலிருந்து ஆங்கிலத்தில்தான் போகக்கூடிய ஒரு நிலை இருப்பதை அடிப்படையில் தவிர்ப்பதற்குள்ள முயற்சியை அரசு எடுக்கவேண்டும். சசுலமும் தமிழே என்ற கொள்கையை அமல்படுத்த அரசு முயற்சி செய்ய வேண்டும் என்று வலியுறுத்தி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1981 மே 8]

[திரு. என். வரதராஜன்]

அடுத்து, மிக மிக முக்கியமாகச் சொல்ல வேண்டிய ஒன்று நிர்வாகத்தில் ஒருவிதமான இணைப்பும் கிடையாது, மதுரை மாநகரில் ஒரு நாள் காலை பார்க்கிறேன், 15 இலட்சம் ரூபாய் செலவு செய்து டவுன் ஹால் ரோடில் அருமையான ரோடு போடுகிறார்கள். மறுநாள் காலை மின்சார இலாகாவிலிருந்து முழுவதையும் தோண்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒரு அவசரமாகச் செய்யக்கூடிய காரியத்தில் சொல்லவில்லை. மின்சாரத்துறை என்று சொல்வதால் மின்சாரத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கோப்பபட வேண்டாம். ஒவ்வொரு துறையிலும் பார்க்கிறோம். குடிநீர் வடிகால் வாரியம் ஒருபுறம் தோண்டும் இன்னொரு பக்கத்தில் மாநகராட்சியை சேர்ந்தவர்கள் ஏதாவது செய்வார்கள். 15 இலட்சம் ரூபாயில் ஒரு ரோடு போடும்போது ஒரு ஆறு மாதத்திற்காவது என்ன வேலைகள் செய்யப் போகிறோம் என்று நிர்வாகத்திற்குள் ஒரு இணைப்பு இருக்க வேண்டாமா? இலட்சக்கணக்கான ரூபாய் செலவு செய்து போட்ட ரோட்டை ஒரு பகுதியில் தோண்டி அதை படுகுழியாக்கியிருக்கக் கூடிய காட்சியைப் பார்க்கிறோம். நிர்வாகத்திற்குள் ஒரு இணைப்பு இல்லை. அப்படிப்பட்ட நிலைகள் ஏற்படுகிறபோது ஊழல்களுக்கு இடம் இருக்கிறது. லஞ்சலாவணத்திற்கு இடம் இருக்கிறது. பெருத்த சிரமங்களை மக்கள் தாண்ட வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே இதை மனதில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

அதே போல் மதுரையில் நாம் உலகத் தமிழ் மாநாடு நடத்தினோம். அவ்வளவு சிறப்பு வாய்ந்த மாநாட்டை நடத்தி பலவிதமான சீர்திருத்தங்களைச் செய்தும், அபிவிருத்திப் பணிகளைச் செய்தும் மதுரை டைப்பாஸ் ரோடில் இருக்கக்கூடிய பெரிய பாலத்தில் இன்று மின்விளக்குகள் போட முடியவில்லை. மாநகராட்சி போடுவதா அல்லது பொதுப் பணித் துறை போடுவதா என்று இவற்றிற்குள் சர்ச்சை. ஆகவே போட முடியவில்லை. ஆக, நிர்வாகத்திற்குள் ஒரு இணைப்பு ஏற்படுத்தாததால் நிர்வாகம் சிறப்பாகச் செயல்பட முடியாமல் இருக்கிறது. ஆகவே ஒரு இணைப்பை ஏற்படுத்த என்ன செய்ய வேண்டும்? மாவட்டத் தலைநகரில் அல்லது வட்டத் தலைநகரில்தான் அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் மாதம் ஒரு தடவை உட்கார்ந்து பேசலாம். சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள். மற்றும் மக்கள் பிரதிநிதிகளோடு விவாதிக்கலாம். அவ்வாறு செய்தால் இந்தவேலைகள் சிறப்படைய அது உதவி செய்யும்.

அதேபோல் ஆளும் கட்சித் தரப்பிலிருந்தும் மற்றக் கட்சித் தரப்பிலிருந்தும் வலியுறுத்தப்பட்டது. ஒவ்வொரு அமைச்சர்துறைக்கும் ஆலோசனைக் குழுக்கள் என்று அமைத்தால் இடையில் சட்டமன்றக் கூட்டம் இல்லாத காலத்தில் விவாதிக்கப் பட்டு ஆலோசனைகள் பெறுவதற்கும் நீங்கள் என்னென்ன முடிவுகளை எடுக்கிறீர்கள் என்று தெரிந்து கொள்ளவும் அது உதவி செய்யும். ஆகவே அதை முக்கியமாகக் கடைபிடிக்க வேண்டும். பாராளுமன்றத்தில் அது ஓரளவு சரியாக, சிறப்பாகச் செயல்படுவ

[திரு. என். வரதராஜன்]

[1981 மே 8]

தாக சொல்கிறார்கள். ஆகவே இங்கே நம் மாநிலத்திலும் ஒவ்வொரு அரசுத் துறைக்கும் அல்லது ஒவ்வொரு அமைச்சர் துறைக்கும் ஒரு ஆலோசனைக் குழு அமைக்க, அமல்படுத்த முயற்சிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 1-30]

கடைசியாக முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கு என்னுடைய மிக முக்கியமான வேண்டுகோள். அரசு ஊழியர்கள் சம்பந்தமாக அவர்கள் நேற்று பதில் அளிக்கும்போதும் அல்லது நேற்று ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் வந்தபோதும் திரும்பத் திரும்ப சில கருத்துக்களை சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறேன். அவர்களுக்கு இதை விண்ணப்பமாக தெரிவிக்கிறார்கள். அவர்கள் போலீஸாருக்கு அல்லது தீயணைப்புப் படையினருக்குச் சிலவிதமான சலுகைகளை வழங்கினார்கள். அதை, வரவேற்கிறேன்.

அதேபோல் அரசுத் துறையில் இருப்பவர்களுக்கு, கடைநிலை ஊழியர்களுக்கு டாக்டர் சமரசம் அவர்கள் கூட சொன்னார்கள் என்று கருதுகிறேன். அவர்கள் இன்று போலீஸ்காரர்களைவிட மிக்க குறைந்த வருவாய் உள்ளவர்கள் என்று நான் கருதுகிறேன்.

அப்பேர்ப்பட்டவர்களுக்குக் கூட மலிவு விலையில் தானியங்களை கொடுப்பது போன்றவைகளைச் செய்கிறபோது, இன்று அரசு ஊழியர்கள் வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபடுகிறார்கள், மிட்டு கிறார்கள் என்பதை மட்டும் கவனத்தில் கொள்ளாமல், இன்று இருக்கின்ற நிலைமைகளைக் கவனத்தில் கொண்டு, இந்த இரண்டையுள் இணைக்கின்ற பாலமாக இந்த அரசு திகழ வேண்டும். அதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளவேண்டும். சிலருக்கு என்ன நப்பாசை இருக்கிறது என்பதல்ல பிரச்சனை. இன்று அந்தச் சிப்பந்திகள் மத்தியிலே அதிசயம் செலவாகிறது, தேவையிருக்கிறது. எனவே, அவர்கள் அகவிடைப்படி வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள், நமக்குச் சங்கடம் இருக்கிறது. ஆகவே அதை இணைக்கக்கூடிய பாலமாக இந்த அரசு திகழ வேண்டுமென்றும், இந்தப் பிரச்சனையை சுமுகமாகத் தீர்க்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பெற்றது).

6. அரசினர் தீர்மானம்

விதி 31-ஐ தளர்த்தல்

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

“ஒவ்வொரு நாள் கூட்டத்தின் முகல் ஒரு மணிநேரம் வினாக்கள் கேட்டு விடையளிப்பதற்கென்று ஒதுக்கப்பெற வேண்டும் என்றள்ள பேரவை விதி 31 தளர்த்தப்பட்டு, நாளை, 9-5-1981 அன்று மானியக் கோரிக்கைகள் மீதான விவாதம் தொடங்கப்பெற வேண்டும்”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, ஒருமனதாக நிறைவேற்றப்பெற்றது.